

Giới thiệu Ở Riêng Thì Có Làm Sao?

Hệ liệt: Yêu hợp lại 2

Editor: Mía Phạm

CV: meoconlunar

Thể loại: Hôn nhân, gương vỡ lại lành

Đối với một người con gái thì có được một gia đình hạnh phúc là điều quan trọng, được cơ hội làm mẹ trải qua những ngày tháng mang thai là một chuyện bình thường ấy vậy mà đối với nữ chính thì nó lại là một hố sâu không đáy.

Cũng không trách được cô là bởi vì ngày từ nhỏ thì cô đã có bệnh sợ đám đông, không giỏi xã giao, nhưng lại gả cho một nghị viên siêu có tiền đồ!

Không thể thích ứng cuộc sống sau khi kết hôn làm cho cô giống đóa hoa dần dần héo rũ.

Mặc dù có một đôi song sinh đáng yêu cùng tình yêu của ông xã, nhưng vẫn khuyết thiếu chất dinh dưỡng như cũ.

Cô muốn rời khỏi ngôi nhà không thở nổi kia, giải thoát cho nhau, nhưng ông xã lại kiên quyết không ly hôn?!

Cô không hiểu vì sao, nhưng son không chuyển thì lộ chuyển, không muốn ly hôn, ở riêng có thể chứ?

Bọn họ từ vợ chồng biến thành hàng xóm, bố mẹ bình an vô sự, con cái khỏe mạnh hoạt bát, thực viên mãn.

Nào biết ông xã lúc tranh cử gặp phải nan đề, cặp song sinh bỏ chạy đến cầu xin cô hỗ trợ. Hại cô không thể không kết thúc chuyện ở riêng, chuyển về "ở chung" cùng chồng và các con, haiz!

Ông xã vẫn còn yêu, cặp song sinh muốn tác hợp cho cha mẹ, những ngày này chắc chắn sẽ rất đặc sắc

Bạn đang đọc truyện *Ở Riêng Thì Có Làm Sao?* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 1: Văn án

Mẹ của Tân Vi Ny là giáo viên dạy đàn dương cầm, tất nhiên hy vọng nữ nhi cũng có thể đàn giỏi giống như bà, mà nguyện vọng này, mẹ Vi Ny rất nhanh liền thực hiện được..... Con gái bà từ khi bốn tuổi bắt đầu học đàn, quả nhiên kế thừa tài năng của bà, mới còn nhỏ tuổi đã làm cho rất nhiều người lớn giơ ngón tay cái lên tán thưởng không thôi.

Mẹ Vi Ny thực vui vẻ, cho rằng mình sinh được một thiên tài, ngay cả xuất ngoại đi thi đấu cũng không có vấn đề gì. Nhưng bà không ngờ tới Vi Ny có tài đàn, nhưng không có lá gan. Cô từ nhỏ đã rất thẹn thùng, hơn nữa cực kỳ không có cảm giác an toàn, chỉ cần rời khỏi phòng luyện đàn cố định, cô lập tức lùi bước chỉ biết tránh ở sau lưng mẹ run rẩy. Cho dù uy hiếp lợi dụ ép cô lên sân khấu, nhưng lên đó, hai tay của cô sẽ xoắn lại, biến thành tiểu đầu gỗ không dám cười không dám động đậy.

Đàn dương cầm cái gì? Thi đấu cái gì? Vi Ny không oa oa khóc lớn là đã giỏi lắm rồi, còn đánh đàn thể nào được?

Vừa mới bắt đầu, mẹ Vi Ny cũng không lo lắng, cho rằng tình huống như vậy lớn lên sẽ cải thiện, không ngờ tới sau khi lên tiểu học, Vi Ny vẫn khiếp đảm như cũ, cô vẫn là "tiểu công chúa thẹn thùng". Sau khi bước ra khỏi phòng đàn, cô vẫn là không thể đánh đàn, mọi người chỉ có thể đứng ngoài cửa phòng đàn, vành tai thường thức cảm nghệ tuyệt hảo của cô.

Mẹ của Vi Ny giờ mới hoảng hốt, rõ ràng nữ nhi có thiên phú như vậy, lại phá hủy bởi chuyện không thể điều chỉnh cảm xúc? Phóng tầm mắt khắp thiên hạ, có nghệ sĩ đàn dương cầm nào không cần lên sân khấu biểu diễn, chẳng lẽ muốn ở ngoài cửa phòng đàn làm một cái thỉnh phòng ư?!

Cuối cùng, mẹ Vi Ny nghĩ đến một cái phương pháp..... Bà vừa khéo thu nhận một học sinh mới, là một nam sinh đang học năm ba quốc trung (tương đương lớp 8), trình độ tương xứng với Vi Ny, cá tính tự tin lại trầm ổn, hai đứa bé hơn kém nhau tám tuổi vài lần ở trong phòng đàn bốn tay liên đàn* mang lại hiệu quả không tồi, Vi Ny cũng rất thích ca ca tiểu này, có lẽ có thể nhờ bé trai đó trợ giúp Vi Ny đi ra khỏi phòng đàn.....(*Bốn tay liên đàn: hai người bốn tay cùng đàn chung)

"Cô giáo, em có thể cùng Vi Ny bốn tay liên đàn."

Trong một buổi đại hội tuyên dương, tiểu ca ca đồng ý yêu cầu của mẹ Vi Ny, tuy rằng Vi Ny vẫn rất sợ hãi, nhưng có tiểu ca ca làm bạn, tựa hồ chuyện lên sân khấu cũng không đáng sợ như vậy.....

Cô ngồi ở nội sùn, cho dù ngẩng đầu cũng chỉ nhìn thấy được đàn dương cầm cùng tiểu ca ca, tiểu ca ca giống một toà núi nhỏ che hết tất cả ánh mắt dưới đài, cô không nhìn thấy biểu cảm của mọi người, không nhìn thấy phản ứng của bọn họ, cũng không cần đi đoán xem mình có đàn được không? Có phù hợp với chờ mong của bọn họ hay không? Cũng không cần suy nghĩ, nếu đàn không tốt có thể bị mẹ mắng hay không..... Có tiểu ca ca ở bên người, cô cảm thấy thực an toàn, trái tim có thể đập chậm rãi, trong óc sẽ không trống rỗng, cô có thể thanh thản ổn định đàn đàn dương cầm, tuyệt đối không sợ hãi.

Mẹ Vi Ny thật là vui, bà tin tưởng chỉ cần Vi Ny cùng tiểu ca ca lên sân khấu biểu diễn vài lần, nhất định có thể hoàn toàn vượt qua cảm giác không an toàn, can đảm là có thể tôi luyện, tuyệt đối không thành vấn đề!

Chính là kế hoạch vĩnh viễn không cần nổi biến hóa. Sau khi tiểu ca ca cùng Vi Ny lại lên đài biểu diễn một lần nữa, đương nhiên đạt được tràn đầy vỗ tay, nhưng ngay trước khi mẹ Vi Ny vui vẻ chuẩn bị buổi biểu diễn thứ ba, ba của tiểu ca ca thân là quan ngoại giao, nhận được mệnh lệnh, cử cả nhà đến Anh quốc.

Giờ không có tiểu ca ca, Vi Ny lại biến trở về thành "tiểu công chúa thẹn thùng" như xưa.

Ngay trong lúc cây bông nở rộ hoa, mẹ Vi Ny có không cam nguyện cũng đành phải kết thúc mộng đẹp, mà Vi Ny từ đó cũng chỉ có thể ở trong phòng đàn đàn danh khúc của thế giới, không có người xem, không có tiểu ca ca.

Đây là lần đầu Tân Vi Ny cùng Triệu Thừa Quốc cùng xuất hiện.

Sau đó, bởi vì Vi Ny không thể lên sân khấu biểu diễn, mẹ oán hận chuyển biến thành áp lực đối với cô, đàn dương cầm không còn làm cho cô vui vẻ nữa, vì thế cô bắt đầu kháng cự, cuối cùng, cô lại không còn đánh đàn nữa.

Cô không còn phát triển theo hướng con đường âm nhạc này, giống như đứa trẻ bình thường khác tiếp nhận giáo dục chính quy, tiểu học quốc trung trung học đại học.....Học Đại học cũng là kinh tế hệ, hoàn toàn không có quan hệ đến âm nhạc.

Vi Ny vẫn sợ hãi khi phải đứng trước đám đông như cũ, cô ở trong mắt bạn tốt có lẽ là một cô gái sáng sủa hồn nhiên nhiệt tình, vui cười đùa giỡn cũng không có vấn đề gì, nhưng đừng hòng bắt cô lên sân khấu. Mặc dù lên đại học, đó lại là vết thương trí mệnh của cô.

Nhân sinh của cô lại có chuyển biến ở năm thứ hai đại học.

Năm hai, mùa hoa đỗ quỳen nở rộ, cô đang đi ở trên con đường mòn trong trường, một thân ảnh suất khí cao lớn che khuất ánh mặt trời phía trước mắt cô, anh mang theo nụ cười ấm áp....."Vi Ny, anh là tiểu ca ca, anh đã trở về."

Triệu Thừa Quốc đã trở lại, phủ vàng sáng danh giáo nước ngoài đã trở lại, còn làm cho hệ chính trị nguyện ý dùng kiểu tám người kiêng mời anh đến làm giảng viên.

Anh không chỉ là giáo sư trẻ tuổi nhất của hệ chính trị, mà còn tại ngày thứ hai "Gặp lại" bắt đầu triển khai kế hoạch theo đuổi cô. Năm đó sau khi theo cha mẹ rời đi, từ mười lăm tuổi trong lễ Noel hàng năm anh đều gửi thiệp chúc mừng cùng lễ vật nhỏ cho cô. Cô còn tuổi nhỏ, cũng không biết hồi âm đáp lễ như thế nào, tận đến khi lên quốc trung mới bắt đầu cùng thư từ qua lại với anh.

Mấy năm nay, phương thức liên lạc cũng từ giấy viết thư tiến hóa thành e-mail. Ở trong thư, bọn họ chia sẻ cuộc sống hằng ngày cho nhau. Sau khi gặp lại, rõ ràng rất quen thuộc với nhau, lại bởi vì nhiều năm không thấy mà có vẻ xa lạ.

Sự theo đuổi của anh làm cho mẹ Vi Ny rất vui vẻ, dù sao anh từng là học sinh của mình, lại có xuất thân thế gia tốt, bối cảnh không soi mói như vậy.

Bọn họ bắt đầu yêu đương, vốn là Vi Ny khuyết thiếu cảm giác an toàn toàn tâm toàn ý yêu phải tiểu ca ca của mình, bọn họ gần như hai mươi tư giờ dính vào nhau. Nhưng kết quả của tình yêu cuồng nhiệt là bọn họ cư nhiên ngoạn đến tai nạn chết người. Mới năm ba, Vi Ny chưa đầy hai mươi tuổi đã ngoài ý muốn mang thai. Tuy rằng anh chịu trách nhiệm cưới cô, nhưng người nhà anh, nhất là mẹ chồng của Vi Ny, lại khắp nơi soi mói nắn đầu trẻ tuổi này.

Tương lai Triệu Thừa Quốc ắt phải tiến vào con đường chính trị, mà ở trong kiếp sống của một chính trị gia, có thể dễ dàng tha thứ rất nhiều tỳ vết, cho dù là tấm màn đen quần thân cũng có thể đổi trắng thay đen, nhưng duy độc "tình cảm nam nữ" là không thể có nửa điểm vết nhơ ghi lại. Anh làm cho Vi Ny không đầy hai mươi tuổi chưa kết hôn mang thai, đương nhiên làm cho cha mẹ đối tượng lai của anh lo lắng trùng trùng, cũng tự nhiên đem hết mọi oán niệm chuyển hóa thành cực độ bất mãn với cô.....

Cô mười chín tuổi lần đầu tiên yêu đương, hai mươi tuổi tạm nghỉ học kết hôn, hai mươi một tuổi làm mẹ, ông xã là ngôi sao mới của chính đàn, nhưng điều kiện tiên quyết là tận lực giấu diếm sự tồn tại của cô..... Kỳ thực cũng là không thể không làm như vậy, cô không thể trở thành một phụ nhân có năng lực phụ tá chính trị gia tiền sinh, sự nhất gan của cô đã khiến cô buông tha cho trời phú của mình, càng miễn bàn thương hợp tọng đại như xã giao chính thương này.

Triệu Thừa Quốc đã cố gắng qua, nhưng giao thiệp xã giao tuyệt đối không thể dễ dàng như lên sân khấu bốn tay liên đàn, cô luôn làm cho anh lần lượt thất vọng, làm cho anh lần lượt nhận lấy sự chỉ trích của cha mẹ, cha mẹ luôn trách tội anh quá bảo hộ cô.....

Có một ngày, cô nói với anh: "Em không vui vẻ."

Anh bình tĩnh nhìn cô: "Cho nên đâu?"

Cô buông xuống ánh mắt mệt mỏi, hai tay gầy yếu gắt gao giao nắm: "Em có thể rời đi không?"

Anh không nói chuyện, xoay người đi ra khỏi phòng của bọn họ, đóng cửa phòng. Sau đó, ngoài hành lang truyền đến tiếng đồ vật vỡ nát rất lớn, đó là lần đầu tiên cô cảm nhận được lửa giận cuồng loạn của anh.....

Một tuần sau, cô toại nguyện rời đi.

Anh không để ý trường bối trong nhà phản đối, để cho song bào còn đang trong tuổi bú mẹ đi theo cô, còn mời một vị quản gia nữ trợ giúp cô chiếu cố đứa nhỏ cùng việc nhà. Bọn họ không có lý hôn, cô vẫn là người vợ trên danh nghĩa của anh, chính là không cần làm nghĩa vụ của một người vợ, anh trả lại không khí tự do cho cô.

Thực tự do, không khí thực tự do, cô không cần đối mặt với sự soi mói của cha mẹ chồng, cùng khảo nghiệm ngoại giới giành cho cô, cô chỉ cần làm chính mình là tốt rồi, không cần phải quan tâm đến cam thệ của bất luận kẻ nào với cô.

Chính là.....

Khi đêm dài yên tĩnh, cô luôn hỏi chính mình, đây là cuộc sống cô muốn sao?

Cô, hai mươi tám tuổi, ở riêng với ông xã chuyển sang năm thứ bảy.

Chuyện từng phát sinh, một màn lại một màn giống đèn kéo quân xoay chuyển ở trong đầu.

Cô luôn hỏi chính mình, rời đi người đàn ông mình yêu, là tự do mà cô muốn? Cô cho rằng đó là vui vẻ sao?

Bạn đang đọc truyện *Ở Riêng Thì Có Làm Sao?* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 1-2

"Ôi, trời ạ, nhìn xem cái cơ ngực dính bọt nước kia ở dưới ánh mặt trời cứ nhiên thực sự sẽ lờ lờ tỏa sáng nha..... Ôi, ông trời của tôi ơi, còn có cơ bụng, ông trời ạ, cơ bụng của nam nhân thực sự có thể rắn chắc như vậy sao? Ta còn cho rằng mấy người mẫu trên tạp chí đều là nhờ photoshop..... Ôi, ông trời ơi, thực sự rất không công bằng~~ rất không công bằng~~ nam nhân sắp bốn mươi tuổi mà sao dáng người có thể rắn chắc gọi cảm như vậy a!"

Buổi sáng đứng sáu giờ, Tân Vi Ny cầm kính viễn vọng, tầm mắt tập trung ở bể bơi trong biệt thự cách đó không xa dưới con dốc của nhà mình, người nam nhân có thân thủ nhanh nhẹn như thường luồn lách rất đẹp trai cao lớn kia, gần như là mỗi ngày đều nhìn lên người ta, cô vẫn liên tục kính hô.

Ánh mắt cô ăn đủ đậu hũ, hai tay ở trên bàn phím tung bay nhanh, trên màn hình tinh thể lỏng xuất hiện văn tự cô vừa nhập vào.....

"Vòm ngực cường tráng của anh theo động tác phập phồng lên xuống, anh cười lộ vẻ tà mị, cô nhìn từng vẻ mặt gọi cảm quyền rũ của anh nói: "hãy yêu em....." cô rên rỉ, công eo mềm mại mảnh khảnh khát cầu nâng hướng về phía anh, đôi mắt như đen như mắt chim ưng của anh tràn đầy ngọn lửa dục vọng....."

"Tên vô dụng." Di Vương ở một bên lạnh lùng

Trang 2 / 20

nói.

Cô ngẩng đầu, nháy mắt mấy cái, vô tội nhìn Di Vương. "Di Vương, là đang nói con sao?"

Cô, Tân Vi Ny, không tính nổi tiếng, cũng không tính không nổi tiếng, là một tác giả ngôn tình, làm cho công ty khá lớn, thị trường phản ứng bình thường, nhưng không viết sách mới thì độc giả lại sẽ tưởng niệm một chút, xuân xanh hai mươi tám. Bởi vì rất ít khi ra cửa phơi nắng, da thịt trắng tinh, cũng bởi vì cả ngày ở nhà, trang điểm lại theo kiểu thoải mái tự nhiên, nên thường thường chỉ buộc tóc, mặc quần sóc áo T- shirt chạy loạn ở nhà. Bộ dáng không giống hai mươi tám, cũng không giống mẹ của hai đứa bé, mà ngược lại giống sinh viên mới bước chân ra xã hội, đây là thứ trạch nữ tác giả Tân Vi Ny có thể tự hào duy nhất.

"Không nói con thì đi sẽ nói ai? Con không biết gần đây hành vi của con càng lúc càng biến thái sao? Cứ nhiên mỗi ngày cầm kính viễn vọng nhìn lên ông xã của mình bôi bôi lợi?! Di thực sự sợ có người phát hiện loại hành vi biến thái này của con rồi chạy tới báo cảnh sát đấy! Con có từng nghĩ tới hay không, tuy rằng cậu ta là ông xã của con, nhưng ở trong mắt người ngoài còn tưởng rằng con có ý đồ gì đấy, vì đối tượng con nhìn lên là nghị viên trẻ tuổi lại được chờ mong nhất trong chính đàn đó!"

tình đại ngộ. "Ôh, hoá ra là đi đang tức chuyện này." Cô quay đầu lại tiếp tục đánh chữ, ánh mắt tiếp tục ăn đậu hũ, nam nhân này chính là cực phẩm hiếm có a!

Cô cột nhà nói: "Di cũng không hiểu thống khổ của con ời, sáng tác là cần linh cảm nha! Con phải gia tăng kích thích thị giác, mới có thể kích phát ra linh cảm sáng tác. Sáng sớm mỗi ngày con phải rời giường nhìn lên anh ấy bơi lội như vậy cũng là một chuyện rất vất vả đấy chứ!" Cô viết bản thảo, ánh mắt vừa ăn đậu hũ, còn có thể đầu võ mồm cùng di Vương, một lòng tam dùng, cái này kêu là quen tay hay việc sao?

Di Vương hoàn toàn bùng nổ, hai tay mập mập chống eo gằm nhẹ rít gào: "Nhìn lên ông xã bơi lội có thể kích thích linh cảm của con?! Coi tưởng đi không biết gì, tùy tiện lừa gạt ta à?"

Nam nhân đang lấy một cái tư thế suất khí làm cho huyết áp của người ta lên cao nhảy xuống nước. Ôi, ông trời.....

Tân Vi Ny nhìn chăm chăm kính viễn vọng, tay nhỏ bé vẩy vẩy giống đuôi ruồi bọ. "Đương nhiên nha, con đang viết cảnh kích tình mà."

Di Vương rống to: "Vậy rõ ràng có thể gọi điện thoại hẹn Triệu nghị viên thuê phòng, trực tiếp lên sân khấu hành sự không phải cũng có linh cảm sao?!"

Tân Vi Ny quay đầu, hoảng sợ trừng to mắt. Cô có thấy con gián

biết bay cũng không có phản ứng như vậy. "Di Vương, đi đi rồi nha, con cùng anh ấy đã ở riêng hơn bảy năm, sao con có thể tìm anh ấy thuê phòng đây? Còn gọi điện thoại hẹn hành sự nữa chứ....."

"Con chính là nhát gan mà thôi," Di Vương nhún vai cảm thấy không có gì đáng ngại. "Loại sự tình này thì có cái gì khó khăn? Tựa như đi xe đạp thôi, học xong thì sẽ không thể quên được, cho dù thật lâu không động đến, chỉ cần bắt đầu, cái cảm giác gì cũng đều ủa về rồi ~~"

Tân Vi Ny ghen hống nhìn trần trời, cảm thiếu chút rơi xuống. Sao có người đã qua tuổi bán trăm (nửa trăm = 50), nói chuyện lại có thể cay độc như vậy?

"Di Vương, đi làm cho con cảm giác có bóng ma, nếu con có cơ hội lên giường với nam nhân, con sẽ cả đời đều không thoát khỏi được 'xe đạp luận' của di, lên giường cùng chuyện đi xe đạp không thể mang ra bình xét cùng nhau."

Ánh mắt lợi hại của di Vương bắn đến. "Tốt nhất đối tượng con lên giường cùng là ông chủ của ta!"

Tân Vi Ny mị mắt nhắm nhàn. "Khi nào người còn kiêm nhiệm giám ngục dài?"

Di Vương nói năng hùng hồn đầy lý lẽ. "Nhận tiền lương làm việc cho người, con hẳn là nhớ trong bảy năm nay là ai trả tiền lương cho đi chứ?!"

Đúng vậy, là ông xã ở riêng của cô, lúc trước cô rời nhà

chuyển đến nơi đây là chủ ý của anh, phòng ở là do anh chuẩn bị, mời di Vương chiếu cố cô, chiếu cố bọn nhỏ cũng là chủ ý của anh. Đối với quyết định ở riêng năm đó, bên nhà mẹ đẻ của cô không lượng giải, mẹ thì tức giận đến nỗi không muốn nói chuyện với cô, ngược lại là di Vương thành người thân thiết nhất của cô.....

"Cho nên con muốn cùng người khác lên giường, còn phải xem ta- người giám ngục này có đồng ý hay không!"

Nghĩ đến chuyện mẹ không lượng giải, Tân Vi Ny không thể không thấy chua xót trong lòng, nhưng nàng vẫn cột nhà pha trò cùng di Vương. "Di Vương, chúng ta ở chung bảy năm, nề tình thấy con ở sắp biến thành oán phụ, ngài để con kết giao bạn trai có khó khăn như vậy sao?"

"Chậc, đó gọi là hồng hạnh xuất tường."

"Hừ, vậy thì đi đừng nói con lấy kính viễn vọng nhìn lên nam nhân bơi lội tìm linh cảm nữa!"

"Tên vô dụng, cư nhiên lại lấy ông xã làm đối tượng ảo tưởng tính?! Thật sự là một sự kiện gây cười nhất thiên hạ, con a, dám viết không dám đụng vào! Không còn thuốc chữa!"

Đúng vậy, cô chính là vô dụng, mới có thể rơi vào tình cảnh như hôm nay, cô có được người nam nhân kia, khắp thiên hạ chỉ có cô có thể quang minh chính đại đụng vào anh. Nhưng cô lại chỉ có thể trốn

tránh ở bên cạnh, mỗi ngày lấy kính viễn vọng nhìn lên người ta, ô, đáng tiếc cho cơ ngực tinh trắng cùng cơ bụng mê người kia a.....

"Con vốn đã vô dụng mà....."

Cảm thấy chính mình thực sự quá vô dụng, ánh mắt cô vẫn đang dính vào thân ảnh trong kính viễn vọng không tha.

"Nhưng mà..... Nói thật, di Vương, rốt cuộc là anh ấy làm như thế nào vậy? Sao có thể đem chính mình luyện thành "Lôi thần Thor"? Hội nghị tạm ngưng họp sao? Có thể anh ấy mới có thời gian rèn tập thể hình mà..... Ông trời, con sắp chảy máu mũi....."

Di Vương thờ dài, lắc đầu, cảm thấy ông chủ phụ nhân thực sự khiến người ta phải giật chân giật dữ. "Này còn muốn trách ai? Không có lão bà cùng đêm xuân, Triệu nghị viên đáng thương chỉ có thể ở phòng tập thể thao rèn luyện thân thể, tiêu hao thể lực, đáng thương nha ~~~ thù thân bảy năm, lão bà còn muốn tìm người khác....."

Di Vương nói lảm nhảm, bà càng lúc càng phản đối loại hình thức ở riêng này, thỉnh thoảng sẽ giúp ông chủ của mình bênh vực kẻ yếu.

"Dù Vương, hôm nay con phải nộp bản thảo" Tân Vi Ny hạ lệnh trực khách.

Dù Vương gật đầu. "Di biết a, chờ một chút biên tập mới của con sẽ đến, ngày hôm qua anh ta có gọi điện thoại tới hỏi đường đi như thế nào, phải bắt xe công cộng

Trang 7 / 20

như thế nào."

Tân Vi Ny kinh hãi. "Di nói cho anh ta rồi?!"

"Bằng không thì sao?"

Tân Vi Ny ôm đầu. "Oa, con sẽ bị di hại chết! Trời ơi, ưu việt khi ở vùng đất thâm sơn cùng cốc chính là ngoại nhân rất khó tìm đến nơi này, điện thoại thúc giục giao bản thảo cũng dễ đối phó, dù chỉ đường cho anh ta đi đến nhà, là muốn chặt đường sống của con sao?!"

Di Vương lạnh lạnh nói: "Đừng gờ giao bản thảo sẽ không cần mỗi ngày phải trốn biên tập, bảo con sớm viết đi, con không nghe, còn mỗi ngày vui đùa tranh giành với lũ trẻ, xứng đáng a!"

Tân Vi Ny ôm đầu kêu oa oa. "Di không hiểu a! Tác giả rất miễn cảm, được ăn ngon ngủ ngon tâm tình không áp lực mới có động lực, có động lực con mới có sức bật. Công việc này rất tịch mịch, khổ trong lòng mọi người căn bản không hiểu, căn bản không hiểu a....."

"Phải phải phải, di không hiểu, di thực sự không hiểu, di làm sao có thể biết suy nghĩ của con. Di chỉ biết là, rõ ràng là bà xã của người ta, lại chỉ biết trốn ở chỗ này nhìn lên người ta, tên vô dụng!"

Nói xong, di Vương lại bắt đầu hát đệm. Nhìn đôi vợ chồng này bảy năm vẫn tiết mục muốn ăn không dám ăn, ngay cả người có tính tình tốt như bà cũng sắp mất hết kiên nhẫn.

"Nha, di Vương, cầu di đừng

Trang 8 / 20

nữa nói....."

Đôi song sinh của bọn họ..... Hạo Hạo cùng Nhị Nhị năm nay tám tuổi, sau khi đi nhà trẻ, bọn nhỏ trở về Triệu gia, nhưng di Vương vẫn lưu lại làm bạn với cô, hai người cả ngày đầu vô mồm, cuộc sống lạc thú hơn rất nhiều, bọn nhỏ cũng mỗi ngày trở về tìm cô cùng chơi đùa. Cô cùng Triệu Thừa Quốc tuy rằng ở riêng, khoảng cách cũng chỉ là một đoạn triền núi ngắn, đối với bọn nhỏ mà nói, cha mẹ ở riêng cũng không có tạo thành ảnh hưởng quá lớn gì.

Bọn nhỏ sau khi về Triệu gia, cô không muốn làm sâu gạo được ông xã ở riêng tru cấp nuôi dưỡng, cho nên chọn đi theo sở trường thứ hai của mình- Sáng tác.

Trừ bỏ đàn dương cầm không có duyên, cô còn có thể viết văn, cũng có một đồng suy nghĩ thiên mã hành không, vì thế cô bắt đầu viết bản thảo, gia nhập vào thế giới tiểu thuyết ngôn tình, chấp bút cũng đã được bảy năm. Công việc này hoàn toàn thích hợp với cô, không cần lên sân khấu, không cần lộ diện, cô giúp mình tìm con đường thích hợp nhất, đương nhiên cũng sẽ không có người tưởng tượng được cô có quan hệ cùng ngôi sao chính trị Triệu Thừa Quốc, ngoại giới chỉ biết Triệu nghị viên có hai đứa con, nhưng mẹ của thì hoàn toàn không biết gì, thậm chí có đồn đãi nói phụ nhân của Triệu nghị

Trang 9 / 20

viên là một vị nghệ sĩ dương cầm ẩn cư nhiều năm ở Vienna, a, cô thật sự chỉ là truyền thuyết.....

Nam nhân kích thích linh cảm của cô lúc này rời khỏi bể bơi, thời gian đúng 6 giờ rưỡi, một giây cũng không kém. Người nam nhân kia đúng giờ như đồng hồ báo thức vậy.

Tân Vi Ny nganh chóng lưu bản thảo, cũng rời khỏi chỗ ngồi theo. Mỗi một ngày, trừ chuyện nhìn lên ông xã ở riêng bơi lội, cô còn có thể giúp bọn nhỏ

chuẩn bị bữa cơm trưa dinh dưỡng, đây là kiên trì của cô, vì sức khỏe của bọn họ, cũng vì sáng sớm liền có thể nhìn thấy con. Hạo Hạo cùng Nhị Nhị mỗi ngày trước khi đến trường, lái xe hội sẽ vòng qua chỗ cô, mà cô sẽ kissbye bọn nhỏ, sau đó đưa hộp cơm cho bọn họ.

Con hộp hôm nay là theo kiểu Nhật, ngọc tử nướng, chân gà chiên, cơm rang, rau xanh là cà chua và ngô non mà bọn nhỏ thích nhất, còn có hoa quả tráng miệng. Nguyên liệu đã được chuẩn bị thoải mái từ đêm hôm trước, tuyệt đối kịp đưa cho bọn nhỏ trước bảy giờ mười lăm phút. Tài nấu nướng của cô dưới sự chỉ dạy của dì Vương đã có thể có cấp bậc đầu bếp.

Bây giờ đứng, Tân Vi Ny ôm hai hộp cơm đứng trước cửa nhà, coi bỏ chiếc krpj tóc hình cá mập trên đầu xuống, vuốt lại mái tóc dài đến eo, chỉnh sửa lại quần áo trên người,

Trang 10 / 20

ngoài miệng thủy chung lộ vẻ ý cười. Chiếc xe màu đen chạy băng băng thông thả về phía cô..... Lái xe của Triệu gia sẽ đưa bọn trẻ đến trường trước, sau đó chờ Triệu nghị viên đi làm, cho nên anh cũng ở trên xe. Tân Vi Ny hít sâu một hơi.....

Một bên là dì Vương cảm giác được sự khẩn trương của cô, bắt đầu dĩ mà thờ dài. "Thật không biết như vậy thì có ý nghĩa gì....."

Lúc này, Hạo Hạo cùng Nhị Nhị lao xuống xe, hai đứa bé nghịch ngợm đáng yêu, Hạo Hạo thích giả vờ lạnh lùng, Nhị Nhị cười meo meo, bọn họ đều được di truyền ngũ quan thẩm mỹ của ba, cũng được di truyền sự tinh xảo của mẹ. Lúc mới sinh ra còn có công ty quảng cáo tìm tới cửa, nếu không phải ba của chúng là nghị viên, nói không chừng đã sớm trở thành ngôi sao nhí.

"Mẹ!" Nhị Nhị lao về phía cô, một phen cọt tiến vào trong lòng mẹ. "Mẹ ~~~ mẹ ~~~"

Nhị Nhị là muội muội, thích cười thích làm nũng, không giống anh trai Hạo Hạo hay ba, thích giả vờ lạnh lùng không để ý tới ai.

"Chào, sớm an, bảo bối." Tân Vi Ny dùng sức hôn cái của con gái, không quên xoay người ôm lấy con trai cũng hôn một chút. "Sớm an, tiểu Hạo Hạo." Chọc cho Hạo Hạo thích giả vờ lạnh lùng oa oa kêu to.

"Không cần a! Thực ghê tởm nha!"

Tân Vi Ny nheo mắt, một tay ôm con gái,

Trang 11 / 20

một tay lôi con vào trong lòng, cô tình muốn hôn thật nhiều. Hạo Hạo như một ông cụ non, từ nhỏ đã thích làm nghiêm túc, loại cá tính ngoài lạnh trong nóng này, làm mẹ chỉ có thể mỗi ngày đều trêu chọc nhóc, làm cho nó cười nhiều một chút.

Hạo Hạo sợ ngựa lại sợ xấu hổ đương nhiên là ồn ào kháng nghị. "Mẹ, không cần như vậy a, rất ngứa! Nhị Nhị đem mẹ lôi đi a!"

"Ha ha ha, em mới không muốn nha!" Nhị Nhị cười to. Bé thích cười nhạo anh trai, đương nhiên sẽ không ngăn cản mẹ.

Tân Vi Ny cam nguyện, buông con trai đang giãy dụa, còn không quên nói vài câu. "Mẹ là mẹ con, để cho mẹ hôn vài cái thì như thế nào? A, đúng rồi, ngày mai mẹ sẽ tô son, giúp con đóng mấy cái dấu đỏ được không?"

Hạo Hạo tức giận. "Muốn hôn sao mẹ không đi hôn ba ba nha! Con là con, cũng không phải là ông xã của mẹ!"

Tân Vi Ny nhăn mày. "Ái chà, tiểu tử này nói chuyện không lớn không nhỏ, nói, học ở đâu?!"

Cô vừa muốn bắt con, nó chợt lóe nhất trốn, nhưng lại trốn ra sau lưng ba.

Cô không kịp phanh lại, cả người mất tốc độ lao vào trong ngực nam nhân.....

"A!"

Nam nhân suất khí anh tuấn trước mắt chính là ông xã ở riêng bảy năm của cô, Triệu nghị viên trong miệng dì Vương- Triệu Thừa Quốc.

Tân Vi Ny kêu một tiếng, ngã vào

Trang 12 / 20

trong lòng anh, ngửi được mùi nước cạo râu tươi mát trên người anh. Cô đỏ mặt, trong lòng nai con chạy loạn, trời ạ trời ạ.....

Cô không chú ý tới bàn tay to trên lưng mình, không chú ý đến tư thế trần ngập ham muốn chiếm hữu, không chú ý tới khát vọng trong mắt anh khi ôm cô vào lòng, trong óc cô trống rỗng, cái gì cũng không chú ý được.....

Cô nhanh chóng đứng thẳng dậy, rút lui ba bước, ngửa đầu, nhấc tay, có chút xấu hổ tiếp đón. "Sớm....."

Triệu Thừa Quốc vẫn duy trì ôn hòa mỉm cười, trong lòng bỗng nhiên mất đi độ ấm làm cho anh cảm thấy không thỏa mãn, anh nhìn chiếc áo phông cổ

tròn ngón tay của cô. Chiếc áo phông vừa người dán vào khuôn ngực đẹp đang phập phồng của cô, nơi tròn đầy trong lúc này giống như đóa hoa đang nở rộ hơi lộ ra khe rãnh, nắm chặt eo nhỏ, chiếc quần sóc ngắn ngủi không che được đùi đẹp thon dài, trong không khí có mùi hương thanh nhã thuộc về cô..... Vì Ny hồn nhiên không biết cô gây cho anh bao nhiêu ảnh hưởng, đáy mắt màu đen của Triệu Thừa Quốc đầy vẻ đói khát.

"Ăn mặc theo mùa sao?" Anh nói, tiếng nói trầm thấp.

Tân Vi Ny nhanh chóng tìm lời thoái. Cô căn bản không nghĩ tới anh sẽ xuống xe được không? Anh luôn luôn đều là ở trên xe chờ bọn nhỏ chào hỏi cô xong! "Ách, tháng sáu

Trang 13 / 20

trên núi Dương Minh cũng bắt đầu nóng....."

Triệu Thừa Quốc mỉm cười. "Rất đẹp mắt."

Khuôn mặt nhỏ nhắn của cô hoàn toàn bạo hồng. "Ách, cảm ơn..... Chính là quần áo bình thường mà thôi....."

Không phải cô không chú ý tới ánh mắt nóng rực của anh, nhưng không phải anh đã vận động qua sao? Không phải anh đã tiêu hao điều thể lực đi rồi à? Có thể không cần nhìn cô như vậy được không.....

Cô nhanh chóng dời đi lực chú ý, cầm hộp com trong tay đưa cho bọn nhỏ. "Ngọc từ nường, ngọc từ nường."

Nhị Nhị ôm hộp com vui vẻ mà kêu to. "Nha, ngọc từ nường! Con thích nhất ngọc từ nường!"

Hạo Hạo cầm hộp com, lắc đầu. Mẹ vừa chạm vào đến ba lập tức sẽ biến thành người máy cứng ngắt.

"Nhanh lên xe, bị muộn rồi, bị muộn rồi....."

Triệu Thừa Quốc mỉm cười xem vợ mình hốt hoảng đuổi người, ánh mắt chột loé lên. "Mai anh sẽ đến Cao Hùng công tác."

Vừa vặn cha mẹ chồng tháng này cũng đến Anh quốc gặp bạn, Tân Vi Ny lập tức hiểu được ý tứ của anh. "Nha, vậy em sẽ đón Hạo Hạo cùng Nhị Nhị đến nhà em."

Triệu Thừa Quốc tâm tình đang tốt nhưng khi nghe đến cô nói hai chữ "Nhà em", cả khuôn mặt tựa như bỏ vào ngăn đông lạnh. "Nhà em?"

Xem, ngay cả ngữ khí nói chuyện cũng có thể lạnh

Trang 14 / 20

đến nổi lửa cho người ta phát run.

Tân Vi Ny sững sốt, không rõ vì sao mình lại gãi phải địa lôi, hay là nhà này là tài sản của anh, cho nên phải nói là "Nhà anh"?

"Hoá ra em đem nơi này trở thành 'nhà em'?"

Ồ, bằng không thì sao? Tân Vi Ny gất gao nhứ mảy, bị "Đông lạnh" không biết mở miệng như thế nào.

Anh xem nữ nhân duy nhất trên thế giới có thể khiến cho anh ruồng bỏ lý trí, trong lòng chỉ có một mình cô, cho dù cô thỏa hiệp nhất gan lựa chọn rời khỏi anh, ruồng bỏ tình yêu của bọn họ, anh phần nộ trước sự lựa chọn của cô, nhưng anh vẫn muốn nàng, chỉ có cô mới là khát vọng duy nhất của anh.

Anh buồn bực muốn biết, cô có khát vọng giống anh hay không.....

"Anh cho rằng nơi anh ở, mới có thể gọi là "nhà em"."

Triệu Thừa Quốc không vui nói, xoay người lên xe, Nhị Nhị thiên chân vô tà cũng ôm hộp com đi theo lên xe, còn không quên nói hẹn gặp lại với mẹ và dì Vương. "Mẹ, bà Vương, bye bye~".

"Nhị Nhị, bye bye....." Tân Vi Ny không hiểu ra sao. Anh đang giận cái gì? Há, anh đang giận cái gì a!

Hạo Hạo không lên xe, ngược lại chỉ ôm hộp com bắt đắc dĩ mà nhìn mẹ.

Tân Vi Ny không hiểu ra sao, chán nản cùng con dậm chân kháng nghị. "Làm chi nhìn mẹ như vậy? Giống như mẹ làm sai cái gì vậy....."

Hạo Hạo thờ dãi,

Trang 15 / 20

lời nói thăm thía hỏi: "Lão mẹ, mẹ thực sự không biết lão ba đang giận cái gì sao?"

Lão mẹ? Lão mẹ?! Cô không đến ba mươi tuổi đã bị con chụp cho cái từ "Lão" này?!

"Triệu Hạo Đình! Con ngứa da à, mẹ nguoi còn thanh xuân dào dạt được không!"

"Đại ngu ngốc."

Hạo Hạo xoay người lên xe.

Tân Vi Ny toàn bộ giận dữ. "Triệu Hạo Đình, nguoi nói cái gì?!"

Nhưng chiếc xe màu đen trang bị kính chống đạn đã chạy băng băng đi xa, mà thủy tinh chống đạn có hiệu quả cách âm tuyệt hảo, làm cho cô cho dù kêu gào rách họng thì cũng chẳng có ai nghe thấy!

Tân Vi Ny ủy khuất nhìn di Vương, tức giận cáo trạng. "Di Vương, di nghe được sao? Triệu Hạo Đình tên tiểu tử kia cư nhiên dám mắng con là đại ngu ngốc....."

Di Vương lắc đầu. "Hừ, con vốn chính là kẻ ngu ngốc, Hạo Hạo quá thông minh."

Di Vương không để ý tới cô, lập tức xoay người vào nhà.

Tân Vi Ny trừng mắt chiếc xe màu đen vừa ly khai, lại xoay người trừng mắt di Vương không để ý tới cô, ô, cô làm sai cái gì chứ? Vì sao mọi người đều phải nể cô ngu ngốc?

Nhưng vào lúc này, một gã nam tử thân hình cường tráng như gấu treo lên trên núi, khi nhìn thấy Tân Vi Ny, cả người mừng như điên không thôi.

Anh ta chật vật lao về phía cô, gào thét: "Vi Ny, Vi Ny, cuối

Trang 16 / 20

cùng tôi cũng tìm được nhà cô, cuối cùng tôi cũng tìm được nhà cô ~"

Anh ta dường như phải nhận hết ủy khuất, mở ra hai tay hùng hục ôm lấy cô. "Nhà cô sao lại khó tìm thế vậy chứ?"

Tân Vi Ny chấn động, ông trời! "Chủ nợ" cư nhiên tìm tới cửa?!

"Anh sớm như vậy đã đến nhà tìn tôi?" Cô sắp bị dọa chết.

"Tôi sợ co chạy trốn mà....."

"Tôi là kéo dài thời gian nộp bản thảo chứ không phải trốn nợ, làm sao phải chạy trốn?!"

"Ồ, di Vương đề nghị muốn tôi sớm một chút lên núi nhìn chăm chăm nguoi thì tốt hơn a....."

Cái này thì Tân Vi Ny không biết nói gì. Anh ta là người biên tập mới của cô, họ Lam, mọi người đều gọi anh ta là Tiểu Lam, bộ dáng như một con gấu, cá tính lại yếu đuối như nữ nhân, kỳ thực anh ta thực sự coi mình trở thành nữ nhân, còn có một bạn trai sống chung.

Tân Vi Ny nhìn Tiểu Lam, Tiểu Lam nhìn cô.

"Bản thảo đâu?" Tiểu Lam nức nở hỏi, mặt chết khiếp còn không quên thúc giục nộp bản thảo.

"Ách, Tiểu Lam a, là như vậy....."

Kéo dài vương kéo dài thời gian nộp bản thảo Tân Vi Ny bắt đầu biên chế một ngàn lẻ một lý do.....

Một đầu khác, sau khi nam nhân trên chiếc xe vừa ly khai nhìn thấy vợ mình để cho một tên đàn ông xa lạ ôm, nếu nói là kinh ngạc, chẳng

Trang 17 / 20

bằng nói là cuồng nộ.

"Nghị viên, có quay lại không?" Lái xe hỏi.

Nếu quay đầu, Hạo Hạo cùng Nhị Nhị ắt phải sẽ đến trễ.

Người kia là ai?

Triệu Thừa Quốc cảm thấy tức giận trước nay chưa từng có đang thiêu đốt ở trong lòng.

Nhị Nhị thiên chân vô tà nói: "Đó là người biên tập mới của mẹ - chú Tiểu Lam, mỗi ngày mẹ đều chat webcam với chú Tiểu Lam nha, con với anh trai cũng đã chào hỏi qua chú ấy."

Triệu Thừa Quốc nheo mắt, hai đấm nắm chặt. "Chat webcam?"

Vợ của anh cùng một người nam nhân khác mỗi ngày đều chat webcam?!

"Tiểu Trương, quay đầu." Anh lạnh lùng hạ lệnh.

"Ba, chờ một chút!" Hạo Hạo rõ ràng chính xác cảm thụ phần nộ của ba ba, nhanh chóng giải thích. "Ba, ba không cần trở về tìm chú Tiểu Lam tính toán sổ sách đây, chú Tiểu Lam không thích nữ sinh, bạn trai của chú ấy là nam sinh, avata msm có ảnh chụp chung của bọn họ."

Hạo Hạo thực thích giả vờ lãnh khốc, ở mặt ngoài cùng mẹ nhóc giống như có khoảng cách, không giống Nhị Nhị tri kỷ thân mật như vậy, nhưng chỉ cần có người hiểu lầm mẹ, cậu luôn là người thứ nhất nhảy ra bảo hộ cô, sù là ông nội bà nội cũng không thể có ý kiến với mẹ cậu.

Anh đương nhiên tin tưởng con giải thích, nhưng anh càng cần sự chứng minh trực tiếp. Anh

Trang 18 / 20

lôi di động ra, gọi điện thoại.

Ông chủ nhà xuất bản của Vi Ny cũng là bạn thân của anh.

"Cậu tìm một nam nhân làm tân biên tập cho Vi Ny?"

Khẩu khí nguy hiểm của anh làm cho ông chủ nhà xuất bản ở đầu kia điện thoại cũng cảm thấy hô hấp không thuận.

"Không không không, Thừa Quốc huynh anh suy nghĩ nhiều quá, Tiểu Lam có linh hồn là nữ nhân, anh ta chính là đầu thai nhằm vào thân thể nam nhân mà thôi, thực sự không có việc gì, trong nhà xuất bản từ trên xuống dưới từ trong ra ngoài mọi nhân viên công tác là nữ đều coi Tiểu Lam là tỷ muội tôta đây! Bất cứ chuyện tư mật gì của nữ nhân đều có thể thảo luận!"

Triệu Thừa Quốc cũng không hào phóng như vậy. "Tôi hy vọng biên tập của Vi Ny là nữ nhân chân chính."

Nói anh là ham muốn chiếm hữu quá mạnh mẽ cũng được, tóm lại anh không muốn làm cho Vi Ny cùng bất cứ nam nhân nào chat webcam, hoặc là tùy thời có khả năng bị nam nhân khác ôm!

"Yên tâm yên tâm, Tiểu Lam tuyệt đối so với nữ nhân còn muốn nữ nhân, huống hồ Tiểu Lam coa biện pháp thúc giục giao bản thảo rất tốt, bằng không cậu cho rằng vì sao tôi lại phải đổi biên tập cho người vợ thích kéo dài thời hạn nộp bản thảo của cậu như vậy?."

Ông chủ nhà xuất bản thuận tiện oán giận, Vi Ny rất ý lại chính

Trang 19 / 20

mình sức bật, anh ta đương nhiên cũng hy vọng Tiểu Lam có thể bỏ thói quen xấu đó cho Vi Ny..... Dù Triệu Thừa Quốc thật sự không muốn quản vợ mình có đúng giờ nộp bản thảo hay không, nhưng nhờ ông chủ nhà xuất bản cam đoan mãi, cuối cùng cũng dẹp được con phần nộ mưa rền gió dữ của anh.

Kết thúc điện thoại, Hạo Hạo hỏi tiếp: "Lão ba, ngày mai ba muốn đi Cao Hùng công tác thật sao? Đây là lâm thời quyết định? Thư ký a di hôm qua còn nói với con, cuối tuần này ba sẽ ở nhà cùng chúng con."

Triệu Thừa Quốc nở nụ cười. "Ba không có đi công tác, ba sẽ ở lại trong nhà."

Thông minh như Hạo Hạo không tin nếu ba ba ở nhà, sẽ để cậu cùng em gái đến chỗ mẹ. Cậu hỏi tiếp: "Cho nên ba cũng sẽ cùng chúng con đi sang chỗ mẹ sao?"

Triệu Thừa Quốc cười nhìn đứa con thông minh. "Buổi sáng ba sẽ đi chơi bóng, con có thể mời mẹ về nhà, dạy mẹ bơi lội. Mỗi ngày mẹ đều nhìn ba bơi lội, ba đoán là mẹ muốn học bơi lội." Anh cười.

Năm đó, nếu không để cô tự do, yêu cầu của ngoại giới, trách móc nặng nề của nhà chồng, sự không lượng giải của nhà mẹ đẻ với cô, hết thảy sẽ tích lũy thành áp lực, mà Vi Ny sẽ trở thành một tòa núi lửa tùy thời bùng nổ.

Nếu không để cô đi, không cho cô tự do, anh biết rõ chính mình sẽ mất

Trang 20 / 20

đi cô, mất đi nữ nhân anh từng nhận lời cả đời đều sẽ sùng co, yêu cô. Cho nên, anh quyết định buông tay, lựa chọn chờ đợi.

Mấy năm nay, anh lựa chọn chờ đợi, chờ đợi chính mình cùng Vi Ny có cơ hội đánh vỡ cục diện bế tắc.

Sao biết này một khi chờ chính là bảy năm, kiên nhẫn của anh sắp bị cô mài mòn hết, anh cần một cái cơ hội, một cái cơ hội không khiến cô bị sợ hãi, sẽ không làm cho cô lùi bước cách anh càng xa hơn.

Vi Ny khẳng định không biết, ở ngày đầu tiên cô đem kính viễn vọng dựng lên, nhắm về phía bể bơi, anh đã phát hiện, bởi vì vợ của anh hiển nhiên không chú ý tới màn ảnh kính viễn vọng sẽ bị phản quang.

Cũng là bởi vì như vậy, lúc anh phát hiện cô dùng kính viễn vọng nhìn lên mình, như là cô đang giúp anh mở một cánh cửa, một lời mời, cô không biết ngay lúc đó anh kích động ra sao, cảm động cỡ nào.....

Hiện tại, nguy cơ "ôm ấp" được giải trừ, tâm tình anh tốt lên rất nhiều, hướng hồ, anh thực sự chờ mong ngày mai có thể ở bể bơi trong nhà câu được con "Cá lớn" mắc câu. Hạo Hạo là tuyển thủ trong đội bơi lội của trường học, nhưng cậu hiểu được lão ba tuyệt đối không chỉ muốn cậu dạy lão mẹ bơi lội, mới sử xuất quỷ kế này.

"Lão ba, ba muốn cho lão mẹ về nhà sao?"

Triệu Thừa Quốc nhếch khóe môi. "Lão ba chỉ muốn cho mẹ con biết nhà mẹ ở đâu."

"Không phải hai người ở ruộng sao?"

"Bảy năm, thế là quá đủ rồi."

"Nha."

Hạo Hạo cúi đầu, gợn lên nụ cười vui vẻ.

Nếu lão ba có ý tưởng này, như vậy, cậu sẽ cố gắng giúp lão ba làm cho lão mẹ về nhà!

...

Mía: nhóc này đúng là không phải dạng vừa. Nhưng mà dễ thương ghê ^^

Bạn đang đọc truyện *Ở Riêng Thì Có Làm Sao?* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 2

Tần Vi Ny dựa vào sức bật của mình, dưới sự giám sát của Tiểu Lam, cuối cùng ở tối thứ Sáu thuận lợi giao nộp bản thảo, vạn tuế!

Thứ Bảy, Tần Vi Ny sáng sớm liền rời giường, ở bên cửa sổ chờ, sau khi xác nhận xe của Triệu Thừa Quốc rời khỏi nhà, cô vội vàng cầm lấy chiếc túi có áo tắm mới mua ra cửa, nhưng ở cửa lại bị dì Vương bắt sống.

Dì Vương càng nhìn càng không vừa mắt, lại niệm vài câu. "Đó là nhà của con, con là danh chính ngôn thuận Triệu phu nhân, không cần mỗi lần đều phải thừa dịp trong nhà không có người lớn mới dám trở về."

Tần Vi Ny thở dài. Đồng dạng đề tài nhất định phải mỗi ngày đều lôi ra bàn luận vài lần sao?

"Dì Vương, như bây giờ không tốt sao? Bình tĩnh sống qua ngày....."

Dì Vương thờ dài, lôi kéo vớ mu bàn tay cô. Bảy năm, bà sớm đem Vi Ny trở thành con gái của mình, nói cô, kỳ thật cũng là vì tốt cho cô. "Con cảm thấy bình tĩnh, Triệu nghị viên sẽ cảm thấy bình tĩnh sao? Công việc đã bận rộn rất nhiều, cậu ấy nhất định cũng hy vọng vợ mình có thể ở bên cạnh, cho dù là đầu võ mồm cũng tốt, con người, là cần có người mình yêu ở bên."

Tần Vi Ny đau khổ cười.

Đối mặt với dì Vương, cô không cần dối trá làm bộ, đã thói quen nói hết tâm sự ra với bà. "Nói thực ra, nói cuộc sống bình tĩnh cũng chỉ là cái có, đều đã bảy năm, cho dù con muốn thay đổi, cũng không biết nên làm như thế nào..... Có lẽ trong lòng anh ấy cũng có ý tưởng khác....."

Cô có chút hỗn loạn, nói là trốn tránh sao? Cô xác thực có ý tưởng này, con người có khi chính là như vậy, một khi muốn thay đổi chuyện đã thành thói quen, ngược lại sẽ trở nên không biết theo ai, cho dù biết đây có lẽ là thói quen xấu, nhưng chính là không muốn đổi mới.

Bảo trì hiện trạng không phải tốt lắm sao? Mọi người đều vui vẻ, ai cũng không thấy áp lực.....

Cô biết chính mình ý tưởng thực địa điều. (Trốn tránh)

Di Vương mở lớn mắt. "Phật tổ phù hộ, con làm sao có thể cho rằng Triệu nghị viên có ý tưởng khác chứ? Cậu ấy chính là nam nhân di tình nhất mà di từng thấy, nếu con gặp phải nam nhân khác, cho dù bộ dạng con có xinh đẹp mấy, đáng người tốt mấy, không được gặp còn chứa một bụng tức tối, con đã sớm bị bỏ rồi! Triệu nghị viên trong lòng chỉ có con, con phải biết quý trọng!"

Nguyên bản hẳn là đề tài thực nghiệm tức trọng tâm, Tân Vi Ny nhìn thấy di Vương kích động đến mức đỏ mặt cổ nổi gân, không khỏi cười to. "Xem ra Triệu nghị viên lại tăng lương cho di đúng không?"

Di Vương bạo phát, hai tay chống hông. "Tăng lương chính là vừa đúng dịp mà thôi, mỗi ngày ta đều nói con chẳng lẽ đều là phí công phí sức sao?"

Di Vương luôn làm hết chức trách, đương nhiên tuyệt đối không phải liên quan đến chuyện tăng lương, cô biết di Vương rất quan tâm đến mình, trong quan niệm của bà, ở riêng chính là vợ chồng cãi nhau, tách ra một thời gian để bình tĩnh, nhưng tuyệt đối không phải bình tĩnh tận bảy năm.

Tân Vi Ny giúp bà vỗ vỗ lưng, thuận thuận con tức của bà. "Được rồi được rồi, ngài cũng đừng tức giận, con đến đó trước nha, Hạo Hạo ngày hôm qua tan học về nhà, nói cho con hôm nay phải cầm áo tắm sang, nó muốn dạy con bơi lội, áo tắm cũng là Tiểu Lam giúp con mua. Tiểu Lam thực sự rất lợi hại, vừa chăm chú giám sát con viết bản thảo còn có thể tìm người giúp con mua áo tắm nữa, ai nha, Hạo Hạo dạy con bơi lội nhất định sẽ nói làm nhầm, đứa bé kia tựa như ông cụ non ấy....." Đây là Tân Vi Ny ngọt ngào oán giận.

Trang 2 / 8

"Đúng rồi, di Vương, buổi chiều con sẽ lái xe cùng bọn nhí đi đón di, di không cần tự mình mua một đồng hồ rồi đón xe công cộng lên núi đâu."

Hôm nay, miếu thờ di Vương thường đi lễ Phật có pháp hội, mỗi lần bà đi, trên đường về có thói quen mua một đồng này nọ mang lên núi, bởi vậy Tân Vi Ny mới phải nói rõ như vậy.

Sau khi chào tạm biệt di Vương, Tân Vi Ny lập tức đi đến Triệu gia.

Triệu gia là chính trị thế gia, nam chủ nhân mấy đời đều là quan ngoại giao, gia thế bối cảnh tốt, nơi ở tất nhiên cũng tốt.

Biệt thự trên Dương Minh Sơn là nhà chính của Triệu gia, nội thành còn có điền sản khác, nơi cô đang ở bây giờ cũng là năm đó Triệu Thừa Quốc đặc biệt mua cho cô, cho dù giữa vợ chồng có vấn đề, nhưng phải ưu tiên suy tính cho bọn nhỏ, đây là nguyên nhân chính sau khi hai người ở riêng còn có thể làm láng giềng của nhau.

Nói thật, ở riêng lâu như vậy, cô đương nhiên cũng đã nghĩ qua có phải nên đi đến con đường ly hôn hay không, mẹ chồng đã từng giấu Triệu Thừa Quốc lên tìm cô nói qua thiệt nhiều lần. Mẹ chồng không có gì không đúng, bà chỉ là đang đòi quyền lợi cho con trai mình, hưởng hờ cô yêu anh, cũng hy vọng anh có thể gặp được nữ nhân càng thích hợp với anh, hơn nữa còn có thể trợ giúp cho sự nghiệp của anh, chính là.....

Cô không thể buông tay anh.

Cô biết chính mình thực ích kỷ, vẫn mãi chiếm cứ vị trí Triệu phu nhân này, bởi vì tầm quan trọng của nam nhân ở trong lòng cô, những năm gần đây chưa từng giảm bớt. Cô biết rõ như vậy không tốt, nhưng cũng không thể buông tay được, chỉ có thể giống như con rùa rút cổ vào trong chiếc mai an toàn.

Nếu có một ngày, người đưa ra đề nghị kết thúc cuộc hôn nhân này là anh, cô nên đổi mặt thế nào đây?

"Mẹ!"

Nhị Nhị chạy vào trong lòng cô, Tân Vi Ny nhanh chóng lấy lại tinh thần. Nhị Nhị thực vui vẻ, cô bé từng nói qua, hy vọng mẹ có thể ở lại ở trong này không cần rời đi nữa.

"Hi, bảo bối."

Tân Vi Ny ngồi xổm xuống ôn nhu mà nhìn hai đứa bé, trên mặt Hạo Hạo cũng có tươi cười, khó được không có bày một tấm mặt lãnh khốc.

Tân Vi Ny xoa tóc con. "Hảo tâm dạy mẹ bơi lội như vậy à?"

Hạo Hạo nhún vai, lại bắt đầu đùa giỡn lãnh khốc. "Mỗi người đều phải học bơi, đây là đề tự cứu lấy bản thân mình, Nhị Nhị cũng biết bơi, đương nhiên mẹ cũng phải học. Nếu mẹ đã không muốn học cùng người khác, vậy thì con đành phải dạy mẹ thôi!"

Tân Vi Ny cười to. "Ông cụ non."

Hai đứa bé đã sớm thay áo tắm, bùm một cái nhảy vào trong bể bơi bắt đầu bơi lội, có quản gia cùng người hầu trông coi, vì thế Tân Vi Ny yên tâm mà đi đến phòng Nhị Nhị thay quần áo.

Vì sao không đi phòng ngủ chính đâu?

Coi như xong, chỉ nhìn đến bể bơi cô đã nhận không được nghĩ linh tinh, tưởng tượng cảnh anh lờ lờ tỏa sáng dưới ánh mặt trời, cơ ngực vân da rắn chắc, còn nói gì đến chuyện vào phòng anh? Thôi không dám nghĩ nữa.....

Trang 3 / 8

Chắc cô nên đi theo con đường ngậy thơ trong sáng, không viết cảnh giường chiếu nữa, miễn cho chính mình mỗi lần đều nhập diễn quá sâu, lại miên man suy nghĩ..... Không sai, không viết cảnh giường chiếu sẽ không cần nhìn lên anh bơi lội, đỡ phải phiền toái.

Tân Vi Ny nhìn quanh phòng con gái. Đôi song sinh đều có phòng riêng, trong phòng bài trí âm áp, tràn ngập tình yêu.

Trưởng bối Triệu gia không thích cô, lại cực kỳ yêu thương hai đứa bé, nhưng cũng không cưng chiều quá đáng. Hạo Hạo cùng Nhị Nhị đều là đứa bé hiểu chuyện có lễ phép.

Cô mở ra túi giấy của công ty bách hoá có chứa áo tắm, vừa mở ra, quả thực hồn phi phách tán.

Cô run rẩy cầm bikini thiếu vải đến đáng thương lên, trên áo tắm trắng có in hình hoa dâm bụt nở rộ, quai áo lại là loại dây buộc vòng lên cổ..... Trời ạ, cô muốn thét chói tai!

Cô tức giận lấy di động ra, bấm số Tiểu Lam.

"Thối Tiểu Lam, anh giúp tôi mua bikini à?" Tân Vi Ny tức giận kháng nghị.

"Ha ha, tân lão đại, đây chính là mode mới nhất đang hot mùa hè năm nay, ngài không thích sao? Tôi cảm thấy rất đẹp nha, còn đặc biệt chỉ định muối muối đi mua đây!"

Tân Vi Ny nắm chặt nắm đấm, sắp rít gào. "Anh có thể mua áo tắm một mảnh, tôi không tin loại áo tắm một mảnh không có kiểu mới!"

"Cắt, áo tắm một mảnh là để trẻ con mặc, em là thực nữ nha, cũng không phải trẻ con, mặc áo tắm một mảnh cái gì chứ~~" Tiểu Lam giải thích nói năng hùng hồn đầy lý lẽ.

"Tiểu Lam! Anh thật sự là....."

Thôi thôi, sau khi kết thúc cuộc gọi với Tiểu Lam có thể khiến người khác tức chết, cô bắt đầu thay quần áo. Hừ, bikini thì bikini, dù sao chỉ có tiểu hài tử nhìn, bà Triệu quản gia cũng giúp việc đều là nữ, cô sợ cái gì?!

Nhưng mà, không nghĩ tới còn có chuyện càng làm cho cô hồn phi phách tán hơn đã xảy ra.

Khi cô thay xong áo tắm, nghĩ thông suốt phóng khoáng đi đến bể bơi, nam nhân hẳn là phải đến Cao Hùng đi công tác cư nhiên đã sớm thay xong quần bơi gọi cảm, đang ở trong bể bơi chơi đùa cùng Nhị Nhị.

Tân Vi Ny sợ chết khiếp. Không thể nào? Cô lập tức nâng tay che ngực, sau đó xoay người muốn chạy.....

"Muốn đi chỗ nào?"

Hạo Hạo rất có tư thế của giám ngục, đứng ở phía sau cô.

Tân Vi Ny sợ hãi rụt rè nghiêng răng nghiêng lợi gằm nhẹ. "Sao ba con đã trở lại?!"

"Không biết." Hạo Hạo rất tuần tú nhún vai, hai tay giơ lên hai bên.

Kỳ thực ngay khi lão mẹ lên lầu thay quần áo, lão ba đã trở lại, cậu cũng rất hiếu kỳ sao lão ba chơi bóng lại nhanh trở về như vậy, nhưng mà ở trong lòng lão ba, tựa hồ lão mẹ còn quan trọng hơn hết thảy, lão ba căn bản không đi chơi bóng thì đúng hơn!

Tân Vi Ny dọa ra một thân mồ hôi lạnh. "Vậy ba cùng các con là tốt rồi, mẹ đi về trước....."

Mất thấy lão mẹ muốn chạy, Hạo Hạo sử xuất tuyệt chiêu, miệng bữu bữu. "Mẹ muốn đi về?"

Trang 4 / 8

Tân Vi Ny đi vội vã chạy, tiểu hài tử làm nũng cũng vô dụng. "Ai nha, dù sao ba con đã ở đây, ba cùng các con là được rồi, bơi lội xong con lại dẫn Nhị Nhị đến chỗ mẹ uống canh đậu xanh mát lạnh nha....."

"Mẹ....." Ra vẻ ủy khuất Hạo Hạo sử xuất tối tuyệt chiêu, rung rung nước mắt, triệt để lợi dụng ưu thế của đứa bé. "Nhưng là, con và em gái hẹn mẹ cùng bơi lội mà, không phải cùng lão ba....."

"Nha ~~" Tân Vi Ny trừng mắt ôm ngực, đau lòng thiếu chút vỡ thành mảnh nhỏ. Hạo Hạo thích giả vờ lãnh khốc cũng thực kiên cường, rất ít khi yếu thế. Cô ngồi xồm xoàng, nhìn thẳng hai mắt rung rung của Hạo Hạo. "Con trai, mẹ không quay về, mẹ cùng con bơi lội nha."

Tân Vi Ny luyến tiếc ôm lấy con, không thấy được vẻ mặt tươi cười đạt được thành công của Hạo Hạo. Nước mắt cùng ủy khuất đều là cổ nặn ra, chỉ có lão mẹ tin, ha ha!

"Chúng ta đi bơi lội đi!"

Hạo Hạo lôi kéo tay mẹ đi bước một về phía bể bơi. Biết ngay sẽ như vậy, lão mẹ vừa nhìn thấy lão ba liền muốn biến thành người máy cứng ngắc, bắt quá không sao cả, lão ba muốn đem lão mẹ lừa về nhà, cậu cùng Nhị Nhị càng vui vẻ.

Triệu Thừa Quốc vừa nhìn thấy Tân Vi Ny, lập tức liền giống như bị hung hăng đánh một quyền.

Anh nhìn da thịt trắng nõn non mềm của cô, áo tắm thiếu vải không che được hết thân hình linh lung mạn diệu của cô, khuôn mặt kiều diễm cùng đôi môi khêu gợi làm cho cô càng nhìn càng xinh đẹp quyến rũ, trên mặt cô lại ngượng ngừng cười yếu ớt, đáng vẻ kia tuyệt đối sẽ khiến nam nhân đại phát thú tính.

Anh thở dài, cảm thấy chính mình khẳng định là điên rồi, bước đầu tiên truy hồi bà xã lại chọn ở bể bơi? Anh hít sâu, cố gắng lấy lại lý trí.

"Sớm." Anh chào hỏi.

Dưới ánh mặt trời, cơ ngực sôi sục rần rần đang câu dẫn cô, nha, trời ạ, nhìn lên qua kính viễn vọng cùng nhìn thấy thực tế có hiệu quả kích thích hoàn toàn bất đồng, này còn muốn làm cho người ta sống hay không đây! Tân Vi Ny tim đập nhanh hơn, cảm thấy miệng đắng lưỡi khô, hai gò má nóng lên.....

"Không phải anh đi công tác sao?" Đáng giận, cô rõ ràng nhìn thấy xe của anh đã rời đi!

"Anh nhận được điện thoại, làm thời huy bỏ."

Vốn kế hoạch đã được định sẵn, nhưng đêm qua anh chủ động huy bỏ, sáng nay anh chỉ đi lòng vòng ở xung quanh đây, chờ Triệu quân gia thông báo cô đến, anh liền đi theo trở về.

Vợ trở về nhà, sao anh có thể còn có tâm tình chơi bóng cùng người khác được?

"Con nói em muốn học bơi?"

"A..... Ách..... Ân....."

Hạo Hạo thúc giục mẹ xuống nước. "Mẹ, làm cho lão ba dạy mẹ được không, con và Nhị Nhị đều là ba ba dạy."

Tân Vi Ny trừng to mắt, không bị dọa chết đã may rồi, còn dạy bơi lội? Nói đùa, sao cô có thể có tư chi tiếp xúc với anh?

Cô cười ngượng. "Ha ha a, không cần, không cần! Mẹ dùng phao là được rồi, dùng phao là được rồi....."

"Mẹ, xuống đây ~ xuống đây đi ~"

Trang 5 / 8

Ngay cả Nhị Nhị cũng bắt đầu nhiệt tình kêu gọi, giờ thì cung đã lên dây, cô còn có thể không xuống nước sao?

"Nhưng mà....."

"Mẹ, xuống dưới đi ~"

"Được, mẹ xuống dưới....."

Tân Vi Ny lóng ngóng xuống nước, ở trước mặt anh, cho dù mặc áo giáp cũng vẫn thấy khản trương, huống chi là bikini không có gì che lấp?

Nhưng mà, một người càng khản trương cơ bắp càng cứng ngắc, cô cũng không sợ nước, mà là sợ người đang chờ cô trong bể bơi, cô nắm chặt tay con, Hạo Hạo cũng chỉ có thể đi theo cô xuống nước.

"Mẹ, mẹ có cần nắm tay của con chặt như vậy không?" Hạo Hạo kháng nghị, cảm giác lão mẹ muốn đem cậu trở thành phao cứu sinh.

"Mẹ sợ mà!" Tân Vi Ny trừng mắt liếc nhìn con một cái. Đứa nhỏ này chính là không tri kỷ như vậy.

"Sợ?" Hạo Hạo trộm cười hề hề. "Vậy thì on giản, để cho lão ba bảo hộ mẹ, mẹ sẽ không sợ hãi a!"

Nói xong, Hạo Hạo tươi cười đẩy cô về phía anh, Tân Vi Ny nhất thời mất cân bằng, cả người ngã vào trong lồng ngực đang chờ đợi của Triệu Thừa Quốc.

Tân Vi Ny oa oa kêu lên, cô không biết bơi nên phản ứng đầu tiên chính là hoảng sợ ôm cổ anh. Nơi này mực nước cũng không sâu, chỉ tới ngực của cô,

nhưng bởi vì Hạo Hạo đột nhiên ra tay làm cho cô không khống chế được, nhưng lại khiến cho Triệu Thừa Quốc trong lòng nở hoa. Xuân sắc trước mặt, chỉ cần cúi đầu, có thể đem bộ ngực sẫm màu cùng nhũ cầu kêu gọi của cô nhìn một cái không sót gì, những thứ này đã đủ để khiến anh mất lý trí, thuận theo bản năng đàn ông. Ánh mắt chăm chú nóng bỏng của anh lưu luyến ở giữa đôi gò bồng yêu kiều, bồi hồi ở đỉnh núi cùng khe rãnh, ánh mắt đói khát âu yếm cô.

Bàn tay to của anh ôm lấy vòng eo mảnh khảnh của cô, hai người từ phần eo trở xuống dán chặt mờ ám.

Tần Vi Ny giãy dụa, mặt đỏ bừng, xấu hổ đến nỗi ngay cả thờ mạnh cũng không dám thờ một chút.

"Xin lỗi....."

Anh nhìn thiên hạ trong lòng. Anh tưởng niệm cô biết bao, muốn ôm cô vào lòng biết bao, cô là người vợ trần ái của anh, cô là niềm hạnh phúc của anh, nhiều năm như vậy, ở vô số ban đêm anh đã chất vấn bản thân mình, năm đó anh làm như thế nào vậy, làm sao có thể để cho cô rời khỏi bên người mình?

Nhưng không cho cô rời đi, thì có thể làm sao bây giờ đâu?

Trong đôi mắt của Triệu Thừa Quốc hiện lên chua xót, rốt cuộc không nhìn được, bàn tay to của anh dán lên lưng cô, ôn nhu mà đem cô ôm vào trong lòng, giữa hai người không còn khe hở, anh cúi đầu, đôi môi nóng rực phù lên bờ vai trần run run của cô.....

Cô đứng cứng ngắc, lệ ý tràn hốc mắt.

"Muốn học bơi lội sao?" Anh hỏi, tiếng nói khàn khàn.

Tần Vi Ny cứng rần nở nụ cười. "Hạo Hạo nói học bơi lội là để tự cứu."

Cái ôm của anh vẫn giống như xưa, vẫn ôn nhu như vậy. Anh càng ôn nhu, cô càng cảm thấy rời xa nam nhân này là hành vi ngu ngốc. Nhưng mà cô vẫn không biết phải vượt qua sự nhát gan của mình như thế nào, một khi đã như vậy, thì không thể ý lại nam nhân này, lưu luyến càng sâu, càng khó tự kiềm chế, chính là càng thêm thống khổ.....

Trang 6 / 8

Cô chậm rãi rời khỏi ôm ấp của anh, ngay cả nhìn cũng không dám ngẩng đầu nhìn anh liếc mắt một cái. "Hạo Hạo nói muốn dạy em bơi lội."

Triệu Thừa Quốc thấy cô né tránh, nhìn xuống xúc động, không bắt buộc cô đối mặt với tình cảm của nhau.

Bảy năm đều nhẫn nại được, không vội nhất thời.

Không khí mờ ám này vẫn đang dập dờn, bề bơi lại có khách đến.

"Nghị viên."

Người đến là thư ký của Triệu Thừa Quốc, cũng là cô thư kí trong miệng bọn nhỏ.

Triệu Thừa Quốc là vật cách điện với scandal, tình huống hôn nhân luôn luôn khó bề phân biệt, mọi người làm việc cạnh anh đều biết anh cùng vợ đã ở riêng nhiều năm, nhưng đây là bí mật không thể đối ngoại công khai. Anh là ngôi sao tương lai của chính đàn, bề ngoài cao lớn suất khí, bằng cấp chính trị hoành tráng, gia thế bối cảnh quan ngoại giao, tương lai phát triển không có giới hạn, lại là ứng cử viên sáng giá cho vị trí thị trường theo bình luận của các chính trị gia, đối mặt với nam nhân vĩ đại như thế, ai cũng muốn trình diễn tiết mục chìm sê biển phượng hoàng, cho nên Lí Ngọc Chân sau khi làm thư ký chỉ nghị viên hai tháng, liền có rất nhiều ảo tưởng xinh đẹp lại lãng mạn đối với ông chủ.

Cô ta biết hôm nay nghị viên ở nhà cùng con, cho nên mang theo pizza đến thăm, còn mặc âu phục kêu gọi lộ đùi, trang điểm đẹp để tình xảo, vốn tưởng rằng sẽ cùng người trong lòng trải qua cuối tuần ngọt ngào, không nghĩ tới Triệu phu nhân ở riêng lại cũng ở trong bể bơi.....

Nhưng Lí Ngọc Chân có thủ đoạn xã giao hoàn mỹ, cô ta vẫn có lễ tiếp đón. "Triệu phu nhân tốt."

Tần Vi Ny tuy rằng không giỏi xã giao, nhưng trực giác rất sâu sắc, cô có thể cảm nhận được thư ký Lí có ý với Triệu Thừa Quốc.

Di Vương có nói qua, bên ngoài có rất nhiều người có ý với Triệu Thừa Quốc, chỉ có cô là người nên có ý nhất lại không có nửa điểm ý tưởng gì, không biết nên nói cô rất có cảm giác an toàn, hay là thần kinh không ổn định.....

"Thư ký Lí, nhĩ hảo."

"Triệu phu nhân đến bơi lội à?"

Lí Ngọc Chân có tư thái của nữ chủ nhân.

"Đến cùng bọn nhỏ." Cô ngược lại giống một vị khách nhân khách khí.

Tân Vi Ny không có thói quen ngửa đầu nói chuyện với người khác, cô muốn lên bờ, lại cảm thấy tựa hồ ở trong nước có vẻ an toàn hơn, mà Lí Ngọc Chân nhìn đến dáng người tuyệt đẹp của cô, không khỏi ganh tị mấy phần.

"Tôi không biết Triệu phu nhân ở đây, không chuẩn bị nhiều điểm tâm."

Lí Ngọc Chân bày thế công tới vừa nhanh vừa mạnh, đã đập phải địa lôi của Hạo Hạo, Hạo Hạo đang muốn lên tiếng giúp mẹ, Triệu Thừa Quốc lại mở miệng nói chuyện trước.....

"Thư ký Lí, cảm ơn hảo ý của cô, hôm nay là tôi cùng bà xã và bọn nhỏ tụ hội gia đình, chúng tôi sẽ ra ngoài ăn cơm."

Triệu Thừa Quốc nói một cách xinh đẹp có lễ độ, đồng thời cũng quả quyết hạ lệnh đuổi khách.

Tân Vi Ny có chút kinh ngạc. Nói không vui là gạt người, cô xác thực cảm thấy rất ám áp.....

Trang 7 / 8

Lí Ngọc Chân chỉ có thể hậm hực hờn dỗi rồi đi. Hoá ra sau khi vị thư ký cũ nghỉ để, cô ta được tạm thời giữ chức vụ thư ký, cho rằng chính mình có thể thừa dịp cơ hội này tỏ ra ôn nhu đa tình, nghị viên dù sao cũng là nam nhân, cô ta luôn tin tưởng mình có cơ hội.....

Đoạn nhạc đệm ngoài ý muốn này rất nhanh kết thúc, Nhị Nhị hồn nhiên thờ dài. "Ba tựa như trư lung thảo*, cái cô kia thì tựa như côn trùng, bị ba ba phát ra hương vị mê hoặc loạn thất bát tao (lộn tung phèo).>(*Trư lung thảo: cây ăn thịt, cây bắt muỗi...)

Phát ngôn của Nhị Nhị hù dọa hai vị đại nhân. Bọn họ bốn mắt nhìn nhau, trời ạ, nguyên lai người thông minh là Nhị Nhị, không phải Hạo Hạo.....

Tân Vi Ny bật cười, nụ cười này lây lan cho mọi người, trong bể bơi tràn đầy tiếng cười vui vẻ của bốn người.

"Oa, không nghĩ tới Triệu nghị viên có mị lực như vậy." Cười to làm cho Tân Vi Ny trầm tĩnh lại, nói chuyện ngược lại không còn cố kỵ.

Triệu Thừa Quốc nhìn về mặt sáng sủa của bà xã, thời gian phẳng phát trở lại ngày xưa, trước khi không có áp lực hôn nhân mang đến, cô chính là người vui vẻ như vậy, cá tính đơn thuần, vô dục vô cầu. Có lẽ bởi vì trời phú làm cho thời thơ ấu của cô nhận lấy mẫu thân cường thế yêu cầu cùng sự huấn luyện vô độ, bị áp lực trói buộc, thói quen lùi bước vào cái vỏ ốc của mình, nhưng nụ cười của cô vẫn giống thiên sứ, đơn thuần không tỳ vết.

Anh cho rằng tình yêu của anh có thể để cô vĩnh viễn có được nụ cười này, lại không biết gia đình của mình cũng gây cho coi thương tổn rất sâu. Cho nên anh đồng ý ở riêng, ở dưới sự bảo hộ, dưới cánh chim của anh, để cô mãi vui vẻ.

"Vậy cũng phải xem em có nhìn thấy hay không."

Tân Vi Ny không phải không có nghe ra nhàn nhạt ủy khuất khi anh nói những lời này.

Nhiều năm như vậy, anh vẫn là tiểu ca ca của cô, tiểu ca ca luôn luôn bảo hộ cô, tựa như khi lần đầu tiên bốn tay liên đàn, anh trầm ổn tươi cười, ám áp nắm tay cô, cái loại cảm động cùng an tâm này, là thứ duy nhất trên đời.

Mấy năm nay, tuổi tác gia tăng, thể trọng gia tăng, không thay đổi là cá tính nhát gan của mình, cô thường suy nghĩ, nếu khi đó người anh gặp không phải cô, liệu có hội khoái hoạt hơn hay không?

Cô suy nghĩ rất nhiều, nhưng ưu điểm của thực nữ là cái gì? Chính là giỏi giả ngu, cho dù tâm tình nặng nề còn có thể hoạt bát vẫy vẫy tay. "Nhìn thấy được, nhìn thấy được, ngay cả Nhị Nhị còn thấy được, mọi người nhất định đều thấy được."

Nhị Nhị thiên chân hỏi: "Mẹ, mẹ sẽ ghen khi cô ấy luôn luôn quán quít lấy ba sao?"

Tân Vi Ny sững sờ, không biết trả lời thế nào.

Đứa nhỏ càng lớn, vấn đề muốn hỏi càng đáng sợ, hai đứa bé rất rõ ràng cha mẹ ở riêng có nghĩa là gì, cô cùng ba chúng vẫn chưa từng lảng tránh tình huống này.

Một bên Triệu Thừa Quốc nhìn bà xã đang khốn quẫn, cũng tò mò đáp án của cô.

"Mẹ?" Tân Vi Ny chỉ vào chính mình. "Này....."

Trang 8 / 8

Hạo Hạo bỏ thêm một cán. "Đừng vậy, lão mẹ cũng không lo lắng lão ba bị cô gái khác giành mất sao?"

"A? Ách, cái này....." Còn có thể như thế nào? Cô biết chính mình sẽ đau lòng đến chết! Cố tình lại không biết làm như thế nào mới tốt.....

Triệu Thừa Quốc xoa xoa tóc con, tò mò câu trả lời của cô, lại không nỡ để khiến cô gãy dạ trong lòng. "Con không tín nhiệm ba như vậy sao?"

Hạo Hạo nhìn lão ba. "Lão ba không hiểu kỳ đáp án của lão mẹ sao?"

Triệu Thừa Quốc cười. "Tò mò là một chuyện khác, nhưng vấn đề này, con hẳn là nên hỏi ba xem có thể bị cô gái khác giành đi hay không, mà không phải ép hỏi mẹ con."

"Vậy ba sẽ sao?" Nhị Nhị hỏi.

"Ba?" Triệu Thừa Quốc chỉ vào chính mình, tầm mắt có thâm ý khác lại đặt ở trên người thê tử.

Tân Vi Ny tim đập nháy mắt nhanh hơn. Sẽ sao? Sẽ sao? Cô làm bộ như không thêm đề ý, ngón tay nghịch nước, cả người khẩn trương hề hề chờ đợi câu trả lời của anh.

Dáng vẻ dè dặt cẩn trọng lại sợ chịu đã kích kia, bỗng nhiên làm cho tâm tình Triệu Thừa Quốc thả lỏng. Nếu cô không thêm đề ý đến anh, sẽ không chờ mong lại sợ bị thương tổn như vậy, biết trong lòng cô còn có anh, so với được thăng chức còn làm cho anh thỏa mãn hơn, bởi vì trên đời này, chỉ có cô là anh không thể nắm trong tay.

"Em cảm thấy anh sẽ sao?" Anh hỏi cô.

Tân Vi Ny lảng tránh cái nhìn chăm chú của anh, ánh mắt không tự giác ảm đạm xuống. Ở riêng bảy năm, bên ngoài có rất nhiều cám dỗ, anh lại vĩ đại như vậy, còn nhiều nữ nhân có ý tứ với anh, nếu ngày nào đó xuất hiện một nữ nhân anh cũng thấy thích..... Nha, chỉ là tưởng tượng, trong lòng cô đã thấy chua xót.

"Em không biết....."

Triệu Thừa Quốc xoa xoa tóc của cô, vẻ mặt sùng nịnh khiến bất lý nữ nhân nào cũng thấy say mê.

"Đồ ngốc."

Triệu Thừa Quốc mang theo Nhị Nhị rời đi, sẵn sóc không "Thương thức" vẻ mặt hồng rực thẹn thùng của cô, lưu lại Hạo Hạo cùng cô mắt to trừng đôi mắt nhỏ.

"Lão ba mắng lão mẹ là đồ ngốc mẹ không tức giận, con nói mẹ ngu ngốc thì mẹ lại rất tức giận."

"Con ghen à?" Tân Vi Ny nhìn bóng lưng của ông xã ở riêng, anh rất anh tuấn, dáng người tốt như xưa, nhưng hiện tại tựa hồ có thêm một loại cảm giác an toàn rất khó hình dung.

Tân Vi Ny bỗng nhiên bày ra một cái hùng ôm, đem con dùng sức ôm vào trong ngực.

Hạo Hạo oa oa kêu to. "Nha! Đáng ghét nha!"

Cậu lại không dám dùng lực giãy dụa, nếu lão mẹ đứng không vững không cẩn thận ngã vào trong bể bơi, cậu nhất định sẽ bị lão ba treo lên hung hăng sửa trị một phen!

"Lão mẹ, buông con ra!"

Tân Vi Ny ôm con dùng sức hôn mấy cái. "'Lão" mẹ? Ta vẫn còn thanh xuân mạo mĩ, con dám chê mẹ già? Quả thực thiếu dạy dỗ....."

Bể bơi của Triệu gia có nữ chủ nhân gia nhập mà trở nên phi thường náo nhiệt, có tiếng cười của bọn nhỏ, cũng có tiếng kháng nghị của nữ chủ nhân khi uống phải nước.

Triệu Thừa Quốc nhìn hình ảnh này, Hạo Hạo ba chân bốn cẳng vội vàng dạy mẹ kỹ năng bơi lội, Vi Ny luôn luôn không có tế bào vận động gì, chọc cho con oa oa kêu to, thẳng hô muốn buông tay không thêm dạy nữa. Vi Ny rất rõ ràng nếu con không dạy, cô nhất định phải để anh tự mình chỉ đạo, cho nên bám lấy con không tha, ngay cả Nhị Nhị chạy về bể bơi đều bắt buộc đi lưu lại.

Đây mới là một gia đình, cái nhà mà anh muốn, nếu nữ chủ nhân trong nhà nhiều năm như vậy vẫn không tìm được dũng khí trở về, vẫn không dám đối mặt với khiêu chiến như cũ, vậy thì anh sẽ không cho cô tự do nữa, mà sẽ chủ động tới gần cô.

Quan hệ của anh với Vi Ny cần tu chỉnh lại một lần nữa, đến lúc đó, cuộc hôn nhân này sẽ lại trở nên chân thật lần nữa, gia đình của anh mới có thể viên mãn.

Dưới ánh mặt trời, Triệu Thừa Quốc cao lớn suất khí lộ ra nụ cười kiên định.

...

Mia: 1 chương chuyện này dài quá. Hơn 5k từ. Edit bằng điện thoại nên mất thời gian đã man. Mệt!

Bạn đang đọc truyện *Ở Riêng Thì Có Làm Sao?* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 3

Tân Vi Ny còn đang buồn ngủ trờng mắt nhìn vị khách mới sáng sớm đã chạy tới nhà cô ầm chuông.

Tiểu Lam mang một mặt khuôn mặt u sầu xuất hiện ở nhà cô, làm cho Tân Vi Ny có loại cảm giác hư he thực thực chẳng phân biệt được, đột nhiên hoài nghi chính mình có phải còn chưa giao bản thảo hay không? Hai ngày trước kỳ thực chủ là ảo giác, cho nên biên tập của cô mới có thể lấy biểu cảm phải chết không thể sống đáng sợ ai thể này mà nhìn cô.....

Cô hoàn toàn tỉnh táo lại. "Tôi chưa giao bản thảo sao?"

Tiểu Lam trờng mắt to. "Oa, tác giả của ta điên rồi à!"

Tân Vi Ny vỗ vỗ ngực. "Vậy anh làm chi sáng sớm đã chạy đến làm tôi sợ?"

"Liên lạc cảm tình mà thôi....." Tiểu Lam giống quả bóng xì hơi.

"Chưa đến tám giờ anh tới nhà tôi ầm chuông cửa chỉ vì để liên lạc cảm tình với tôi?"

Hôm nay là chủ nhật, bọn nhỏ không cần lên lớp, cô cũng không cần chuẩn bị cơm hộp, ngày hôm qua ở trong nhà người ta bơi cả một buổi sáng, dù có là cơ ngực ngon miệng mỹ vị cỡ nào, xem nhiều quá cũng sẽ ngán, hôm nay cũng sẽ không muốn sáng sớm nhìn lên anh bơi lội nữa (tình hình thực tế là mực ông xã ở riêng của cô quá cường đại, cô cần bình tĩnh một để thờ, hô.....), mặc kệ như thế nào, cô nguyên tưởng rằng

Trang 2 / 21

hôm nay cuối cùng cũng có thể ngủ tự nhiên tỉnh, ai biết cư nhiên lại lòi ra một tên Trình Giảo Kim!

Tiểu Lam roi lệ, đột nhiên ôm cổ Tân Vi Ny. "Vi Ny a ~~~ cô giúp tôi đi!"

Sự tình là như vậy, Tiểu Lam luôn luôn giấu điểm người nhà xu hướng giới tính của mình, tựa như câu chuyện của các vị đồng tính khác, anh ta đã đến tuổi lấy vợ, trưởng bối trong nhà thúc giục đến nóng nảy, anh ta đành phải nói dối mình đã có bạn gái. Nhưng nà như vậy các vị trưởng bối lại càng không an phận, suốt ngày la hét muốn gặp bạn gái của anh ta chịu tin tưởng, hôm nay là ngày đưa ra tối hậu thư, Tiểu Lam phải đem bạn gái giới thiệu cho cha mẹ nhận thức, mà nhân vật bạn gái này, đành phải nhờ Tân Vi Ny phụ trách đảm nhiệm.....

Tân Vi Ny kháng nghị: "Vi sao là tôi? Anh có thể tìm biên tập khác, tác giả khác mà, anh không biết tôi có chứng khủng hoảng trước đám đông sao?"

"Thứ nhất, tất cả biên tập đều bẽ bọn nhiều việc, không rảnh. Thứ hai, các tác giả do tôi quản lý đều thực nghe lời đang tiến hành sáng tác bản thảo, chỉ có cô còn đang chày mưa. Thứ ba, hôm nay người tham dự chỉ có cha mẹ tôi, cũng không phải toàn bộ người trong thôn, chứng khủng hoảng của coi tuyệt đối không phát tác được. Tổng hợp ba điểm trên, cô chính là nữ nhân

Trang 3 / 21

vật chính tốt nhất a!"

Tiểu Lam phân tích thật sự có đạo lý, cho nên cô đành phải đến hỗ trợ. Tiểu Lam hẹn trưởng bối ăn cơm Trung, nhà ăn ở khách sạn 6 sao mới khai trương ở Đài Bắc, Tân Vi Ny chọn một bộ âu phục và trang điểm nhạt, dưới sự uy hiếp lợi dụ của Tiểu Lam kéo cánh tay anh ta tham dự.

"Lần sau khi thúc giục giao bản thảo có thể cho tôi thêm ba ngày giảm xóc không?" Tân Vi Ny mờ ám chớp chớp lông mi dài.

"Ai da, đùa bé hư, giúp người còn cầu hồi báo."

"Ta đây làm chi phải giúp người?"

"Cùng lắm khi tôi thúc giục giao bản thảo ôn nhu một chút đượch chưa ~~~"

Hai người nói đùa tranh cãi vui vẻ, nhưng mà bạn trai của Tiểu Lam là Đại Vinh tiền sinh lại rất lo lắng, anh ra rất sợ bởi vì loại tình huống này làm cho Tiểu Lam lùi bước không dám yêu nữa.

Đại Vinh lái xe đưa bọn họ đến đây, hai người ở trên xe nói chuyện với nhau rất hòa khí, làm cho Tân Vi Ny rõ ràng cảm giác được tình cảm sâu sắc của bọn họ. Chuyện này không thể nói đúng hay sai, cũng không có ai có thể đoán trước kết cục, trong quá trình gặp phải chướng ngại hay vui vẻ ngọt ngào, nhưng tình yêu thủy chung làm cho người ta hăm sâu mê muội.

Đến khách sạn, không thể tưởng được là cha mẹ Tiểu Lam cư nhiên ở cửa khách sạn trực tiếp bắt người..... Ách,

nói chờ đợi có vẻ dễ nghe hơn.

Hai vị lão nhân gia đặc biệt từ Đài Nam lên Đài Bắc, trên khuôn mặt bình dị tràn đầy ý cười, Đại Vinh nói dối còn có việc đi trước, miễn khi trao đổi ánh mắt với Tiểu Lam bị lộ, mà Tiểu Lam cùng Tân Vi Ny dù sao cũng là tác giả cùng biên tập tiểu thuyết ngôn tình, chuyện làm đương sự "nói chuyện" yêu đương này, bọn họ không cần tập luyện cũng có thể trực tiếp bắt đầu diễn.

"Bác trai, bác gái tốt, cháu là Vi Ny."

"Nha, Vi Ny thật xinh đẹp nha!"

Lão nhân gia thực vừa lòng "nàng dâu tương lai" này, ca ngợi cô vừa xinh đẹp vừa đáng yêu, đương nhiên tối vừa lòng vẫn là cặp mông thoát nhìn rất dễ sinh nở kia..... Ách, đương nhiên lão nhân gia không biết cô đã là bà mẹ hai con.

Hết thấy đều tốt đẹp như vậy, lão nhân gia ngay tại cửa khách sạn khẩn cấp cùng Tân Vi Ny hàn huyên đứng lên, thẳng đến khách sạn lên xe chạy đến hai chiếc màu đen chạy băng băng, trong đó một chiếc dĩ nhiên là nàng quen thuộc nhất.....

Triệu Thừa Quốc xuống xe, sau đó là ông bà Triệu, bọn họ kết thúc hành trình thăm bạn, vừa từ sân bay trở về.

Tân Vi Ny ngọt ngào tươi cười cương ở trên mặt, mà Triệu Thừa Quốc thì neho mắt, lập tức nhận ra nam nhân vợ mình đang ôm cánh tay, chính là tân biên tập ông chủ

nhà xuất bản luôn mãi cam đoan "So với nữ nhân còn nữ nhân hơn", nhưng hình ảnh trước mắt thì bọn họ tựa như một đôi tình nhân đang yêu cuồng nhiệt, mà tân biên tập một chút cũng không giống nữ nhân, vợ của anh đứng ở bên người hắn, đáng vẻ chim nhỏ mềm mại nép vào người, làm cho hắn hoàn toàn giống một nam nhân chân chính.

Tân Vi Ny nhanh chóng đẩy Tiểu Lam ra, nhưng tất cả mọi người đã thấy được.

Triệu Thừa Quốc lập tức cảm thấy không phải bị phản bội cùng phản nộ, mà là một loại trống rỗng rung động, một loại mờ mịt vô thố, sợ hãi bị mất đi, cho nên anh không thể lập tức tiến lên trách cứ hoặc kháng nghị, chỉ sợ dù là cái nhẩn mày, đều có thể khiến tâm can của mình co rút đau đớn, anh không làm được.....

Tân Vi Ny sợ hãi sự hèn mọn trong mắt mẹ chồng, nghi hoặc trong mắt bố chồng, nhưng vẻ mặt bị thương của Triệu Thừa Quốc làm cho cô lại càng bắt an, cô có thể thừa nhận bất luận kẻ nào hiểu lầm, nhưng chỉ riêng anh, cô không muốn!

Cô không hề nghĩ ngợi liền chạy qua, nóng vội lôi kéo cánh tay anh. "Thừa Quốc, không phải như thế....." Cô ngửa đầu, kiên định nhìn anh, vội vàng nói.

Nhìn thấy tình huống này, má Triệu thật ra phản ứng rất nhanh, không đợi con đáp lại, kéo một cô gái thướt tha

từ trên xe xuống trực tiếp nhét vào bên cạnh con.

"Tân tiểu thư? Thực hiếm khi gặp cô xuất hiện ở nơi công cộng nha?" Má Triệu tươi cười thực giả dối, ya đồ trào phúng cô có chứng khủng hoảng trước đám đông thực rõ ràng. "À, đúng rồi, vị này là Tiểu Ngọc, cô còn nhớ rõ nó không? Nó là thanh mai trúc mã của Thừa Quốc, cô có biết hai nhà chúng tôi luôn có quan hệ thân thiết, lần này Tiểu Ngọc về nước, chúng tôi đều hy vọng nó cùng Thừa Quốc phát triển thêm, để hai nhà thân càng thêm thân đấy!"

Tiểu Ngọc ôn nhu hiền thực, tự nhiên hào phóng, ba lại là ông chủ xí nghiệp nổi danh, nữ nhân như vậy mới phù hợp với yêu cầu về nàng dâu của má Triệu.

Triệu Thừa Quốc nghe ra địch ý cùng khiêu khích của mẹ, cũng chú ý thấy sự yếu ớt, khuôn mặt nhỏ nhắn tái nhợt tràn đầy sợ hãi của vợ, nhưng hết thấy cũng không thể dẹp yên cơn tức của anh, lửa giận sau khi khiếp sợ thất thố theo nhau mà đến, hơn nữa còn nhanh chóng thiêu đốt. Tức giận rất nhiều, anh phải lựa chọn ở trước mặt cha mẹ chất vấn cô, hay là xử lý sau đây.....

Triệu Thừa Quốc lựa chọn rời đi.

Anh đi vào khách sạn, thân ảnh cứng ngắt, hơi thở cô tịch lạnh như băng, làm cho ông bà Triệu cùng khách nhân không dám có phản ứng khác, cũng đi theo vào khách sạn.

Tân

Vi Ny mờ mịt nhìn bóng lưng anh rời đi. Anh chưa từng như vậy, cho dù bảy năm trước anh giận cô nhất gan, giận sự lựa chọn của cô, cũng chưa từng

đối xử với cô lạnh như băng như vậy. Cô biết trong lòng anh ủy khuất, lại thủy chung sùng cô, đối tốt với cô, cho nên những năm gần đây, cô rất tự trách, cũng giận chính mình nhất gan.

Nếu thực sự có một ngày, Thừa Quốc cùng Tiểu Ngọc.....

"Con à, đó là Triệu nghị viên nha? Vì Ny nhận thức ư?"

Ba Tiểu Lam là người ủng hộ Triệu Thừa Quốc, tuy rằng không phải là khu vực tuyến cử của mình, nhưng thông qua tin tức cùng tiết mục bình luận chính trị, ông đối với Triệu nghị viên có cảm giác có nội hàm này là thực sự tán thưởng.

Tân Vi Ny nuốt lệ ý vào cổ họng, lựa chọn tiếp tục giúp đến cùng. "Triệu nghị viên hồi nhỏ từng học đàn dương cầm ở chỗ mẹ cháu, cho nên chúng cháu mới quen biết."

Ba Tiểu Lam bừng tỉnh đại ngộ, đối Triệu nghị viên đánh giá lại tăng thêm vài phân. "À, nguyên lai là như vậy a! Triệu nghị viên này thực sự rất có tài hoa đó!"

Rồi sau đó, bọn họ đi đến quán ăn món cay Tứ Xuyên Tiểu Lam đã đặt chỗ sẵn. Trong phòng ăn, cha mẹ Tiểu Lam tràn đầy chờ mong mối quan hệ của Tiểu Lam với cô, chẳng hạn như là khi nào cầu hôn? Khi nào kết hôn? Thậm

Trang 8 / 21

chí ngay cả chuyện ôm cháu cũng đã tính tốt lắm, lão nhân gia thực vui vẻ, Tiểu Lam cùng cô lại cảnh cười rất gượng ép.

Tiểu Lam tự trách chính mình ắt phải cô phụ cha mẹ chờ mong, mà Tân Vi Ny trong đầu toàn nấn ná trường hợp vừa gặp, về mặt thống khổ của Thừa Quốc cùng thái độ của mẹ chồng.....

Cơm trưa kết thúc, trước khi rời đi, Tân Vi Ny tận lực tới WC, để cho Tiểu Lam có thể cùng cha mẹ nói nói chuyện trong nhà. Nhưng mà cô cùng má Triệu lại thật sự ứng nghiệm câu "Oan gia ngõ hẹp" này, hai người ở trong nhà vệ sinh đụng phải nhau.

Nhà vệ sinh của khách sạn có hẳn một khu để khách nữ trang điểm lại, má Triệu đang trang điểm, nhìn thấy Tân Vi Ny liền hừ một tiếng không để ý tới cô, nhưng cô thân là văn bối, không có khả năng quay đầu không để ý được.

Tân Vi Ny hít sâu, đi đến bên cạnh má Triệu, bình tĩnh chào hỏi. "Mẹ."

Má Triệu buông son môi. "Không dám nhận, co đều đã gặp bạn trai người nhà, cũng không cần vì thế tục lễ nghi gọi tôi là 'mẹ', tôi không để ý cái tiếng gọi đó có thể chuyển cho người khác."

Tân Vi Ny gắt gao siết chặt hai tay. "Mẹ, Tiểu Lam là tân biên tập của con, mẹ hiểu lầm rồi."

"Đều ôm vào cùng nhau rồi còn bảo hiểu lầm? Chẳng lẽ nhất định phải bắt gian tại giường mới không

Trang 9 / 21

gọi là hiểu lầm?"

"Mẹ, thật sự là hiểu lầm, Tiểu Lam là vì....."

Mẹ chồng bỗng nhiên vỗ xuống cái bàn. "Đủ!"

Thân thể Tân Vi Ny co rụt lại, cúi đầu, không dám nói nữa.

Má Triệu giận không thể át. Bà ngay từ đầu đã phân đối nàng dâu này, tuổi quá nhỏ không nói, gia thế cũng quá bình thường, trọng điểm là cô không có nửa điểm dã tâm, chỉ biết lui ở trong thế giới chính mình cảm thấy an toàn, công việc cũng không trợ giúp được gì cho Thừa Quốc, giữa vợ chồng là cần phụ trợ lẫn nhau, cô không có nửa điểm công năng trợ giúp chồng mình thì thôi, ngay cả công năng nâng đỡ trợ phụ cũng không có!

"Cô đã muốn nói, vậy tôi liền nói rõ ràng một lần với cô. Khi còn chưa có ly hôn với Thừa Quốc, cho dù các người ở riêng nhiều năm như vậy, trên danh nghĩa cô vẫn là con dâu của Triệu gia tôi, vợ của Thừa Quốc, dù thế nào cô đều nên tuân thủ nữ tắc, làm sao có thể ở bên ngoài cùng nam nhân khác áp áp ôm ôm? Nếu không phải truyền thông không rõ ràng sự tồn tại của cô, cô thử xem cô sẽ gây bao nhiêu phiền toái cho Thừa Quốc? Nếu cô thật sự khẩn cấp muốn đuổi theo hạnh phúc của mình như vậy, đã có bạn trai, thì hãy buông tha cho con trai đáng thương của tôi, chủ động yêu cầu ly hôn đi!"

Mẹ chồng nói xong, cầm túi xách

Trang 10 / 21

nổi giận đùng đùng rời khỏi phòng hóa trang.

Tân Vi Ny sững sờ ở tại chỗ, mẹ chồng như bắn pháo ném cho cô một quả đại bác, trong đầu cô ầm vang rung động, bi thương như ăn mòn mà đến, cô níu chặt vạt áo, cúi đầu, lệ tràn đầy khuôn mặt.

Chính là vô luận tâm vừa đau vừa hoảng sợ, cô cũng không tư cách ủy khuất.

Cô rất rõ ràng chính mình mới là ngọn nguồn của mọi vấn đề, nếu cá tính của cô có thể hào phóng khéo đưa đẩy, nếu cô có thể là nghị viên phụ nhân giúp đỡ được Thừa Quốc, nếu cô là nàng dâu nhà chính trị thế gia có thể một mình đảm đương một phía, có khả năng nếu..... Nếu..... Vì sao, cô luôn làm người ta thất vọng?

"Cô là kẻ ngốc."

Tiểu Lam mắng, vẫn không đành lòng vuốt đầu Vi Ny.

"Tôi là kẻ ngốc." Tần Vi Ny cười khỏ, đem rượu uống một hơi cạn sạch.

"Hừ, tôi nói kẻ ngốc, là nói những người mượn rượu giải sầu là kẻ ngốc!"

Sau khi tiễn trưởng bối lên xe về Đài Nam, Vi Ny tâm tình không tốt lên trên xe của Đại Vinh lập tức oa oa khóc lớn, Tiểu Lam cùng Đại Vinh vừa cùng cô tâm sự, vừa lái xe lên Dương Minh Sơn ngắm phong cảnh uống trà, bữa tối còn chạy tới cảng Phú Cơ cá ăn hải sản mà cô thích nhất, nhưng này đó cũng không có thể làm cho Vi Ny cảm thấy vui vẻ,

Trang 11 / 21

vẫn khổ sở. Tiểu Lam cùng Đại Vinh đành phải tìm pub "Bí mật" có chút an tĩnh ở Thiên Mâu.

"Cô a, bao nhiêu biên tập thua ở đủ loại kiểu dáng lý do kéo dài nấp bản thảo của cô, rõ ràng có cái đầu vô cùng linh hoạt, thật sự không nhìn ra lá gan của cô lại nhỏ như vậy. Lên sân khấu có cái gì khó khăn? Có khó khăn bằng chuyện tôi bộc lộ sự thật sao?"

Tần Vi Ny thực vô lực. "Lá gan cùng bộc lộ sự thật có thể đem ra so sánh sao?"

Tiểu Lam nhún vai. "A bằng không thì sao? Không phải đều giống nhau cần lấy dũng khí à? Kỳ thực, rất nhiều chuyện không khủng bố như vậy, là do cô suy nghĩ nhiều quá, nhất hồi sinh, nhị hồi thực" (Một lần thì lạ, hai lần là quen)."

Cô bĩu môi kháng nghị. "Anh chỉ loạn so sánh, đây căn bản là hai việc khác nhau. Đại Vinh, anh nói thử xem, chuyện tôi trời sinh nhất gan không có can đảm cùng chuyện bộc lộ sự thật là giống nhau sao?"

Đại Vinh có vẻ tri kỷ, không đặc biệt nhằm vào ai, trực tiếp chuyển đề tài. "Thật ra tôi cảm thấy mẹ Vi Ny là nhân tố lớn nhất, phương thức giáo dục chuyên chế như vậy, Vi Ny muốn bỏ cá tính đã dưỡng thành từ nhỏ này, cần quyết tâm cùng cố gắng tương đối lớn."

Tần Vi Ny lắc đầu. "Chuyện không liên quan đến mẹ tôi, là cá tính của chính mình tôi có vấn đề."

Hết

Trang 12 / 21

cả buổi chiều thêm buổi tối, Vi Ny đem chuyện từ nhỏ đến lớn của mình nói một lần, bao gồm cuộc hôn nhân với Triệu Thừa Quốc, đây chính là thiên đại bí mật a, hoá ra ông xã của Vi Ny lại có nguồn gốc quá lớn như vậy! Nhưng mà nói đến Triệu nghị viên.....

"Uy, cô biết không? Ông xã của cô chính là người đứng đầu danh sách "nhân vật công chúng làm cho người ta có ảo tưởng tính*" được các quán ba dành cho nam cả Đài Bắc Đài Nam bình chọn đó, cô cư nhiên có thể đem anh ta đặt ở bên cạnh bảy năm không cần nha? Ha, khó trách cô viết cảnh giường diễn tốt như vậy, nguyên lai ông xã của cô cũng là ảo tưởng tính của cô....."

(*ảo tưởng tính: hiểu nôm na là người tưởng tượng cùng quan hệ với mình)

Bí mật trong lòng bị đào ra, Tần Vi Ny đỏ bừng mặt, thờ phỉ phỉ thường cho cánh tay cường tráng của Tiểu Lam một cái thiết sa chưởng, rước lấy Tiểu Lam giống các bà các chị oa oa kêu to.

"Sao nào? Tôi chính là nhìn lên anh ấy bơi lội mới có thể viết kịch tình diễn thì như thế nào? Không được sao ~"

Tiểu Lam không sợ bị đánh, tiếp tục cười to. "Ha ha ha..... Cười chết người, khắp thiên hạ chỉ có Tần Vi Ny cô là tốt nhất cười, nào có người đem ông xã của mình coi làm đối tượng ảo tưởng tính? Như tôi thì là Kim Thành Võ,

Trang 13 / 21

khi tôi biên tập bản thảo đều lấy anh ta làm đối tượng ảo tưởng ~"

"Tôi nghĩ đến một ngôi sao không thực tế làm cái gì?"

"Cho nên mới kêu ảo tưởng a! Nào có ai lấy đối tượng ảo tưởng là ông xã mình có thể tùy tiện đung vào tùy tiện sờ soạn?"

"Anh thực đáng đánh đòn nha! Anh rõ ràng biết tôi cùng anh ấy....." Nói xong, Vi Ny lại muốn khóc.

"A, cãi nhau là không thể chữa trị à? Nhát gan là không thể vượt qua à? Nếu hôm nay gặp phải loại hiểu lầm này, cũng là có biện pháp có thể giải quyết mà!"

Hai người đang đầu vồ mồm, một bên Đại Vinh lên tiếng đưa ra đề nghị. "Nhưng mà, Vi Ny, nếu có cần, anh cùng Tiểu Lam có thể đi giải thích cho Triệu nghị viên, dù sao chuyện này là vì chúng tôi dựng lên."

Tiểu Lam khó được nghiêm túc tán thành. "Không sai," nhưng mà chỉ nghiêm túc hai giây. "Nhưng là đâu, Vi Ny ~ có thể thuận tiện cùng Triệu nghị viên ăn một bữa cơm sao? Soái ca vẫn là muốn được nhìn gần mới có thể đã nghiền..... A!"

Giờ thì không cần Tân Vi Ny tung thiết sa chương, ngay cả Đại Vinh cũng không nghe nổi nữa, anh ta ghen đem Tiểu Lam ôm vào lòng biểu thị chủ quyền công khai, xem ra Tiểu Lam tám phần cũng là người ủng hộ Triệu Thừa Quốc.

Hành động qua lại giữa Tiểu Lam cùng Đại Vinh, ngọt ngào lắm

Trang 14 / 21

cho người ta hâm mộ.

Thật tốt.

"Mười một giờ, cô không trở về nhà sao? Nếu nhảm chán, cảm thấy tâm tình không tốt, thì hãy đi sáng tác đi, đây là bản biên tập giúp cô kê liều thuốc hay đặc hiệu." Tiểu Lam nói.

Tân Vi Ny trừng mắt nhìn Tiểu Lam một cái, nhìn chất lỏng vàng óng ánh trong ly Whiskey, từ lượng của cô không tốt, mời hai chén Whiskey vào bụng, đã có cảm giác choáng váng đầu. Nheng từ lượng của Tiểu Lam giống như đã được tôi luyện qua, một ly rồi lại một ly, về phần Đại Vinh bởi vì phải lái xe, cho nên giữ nghiêm quy định "Lái xe không uống rượu".

"Tôi không muốn về nhà." Tân Vi Ny ghé vào trên bàn, không sai, rượu xác thực không thể tiêu sấu, hiện tại cảm giác của cô là sấu càng thêm sấu. "Anh cùng Đại Vinh hảo ân ái, mọi đôi tình nhân đều hảo ân ái, vì sao tôi lại vô dụng như vậy? Đầu tiên là đàn dương cầm, bây giờ là tình yêu, vì sao cuối cùng tôi đều vất bỏ thứ mình yêu? Sau đó làm cho tất cả mọi người thất vọng? Tôi không cần về nhà, tôi không muốn gặp bất luận kẻ nào, dù sao Triệu Thừa Quốc không cần tôi, dù sao mẹ chồng tôi dự tính đem anh ấy đưa cho người khác, tôi chỉ muốn lui vào vỏ ốc của mình là tốt rồi....."

Tiểu Lam thở dài, luyến tiếc Vi Ny tiêu cực như vậy, anh ta kéo bả

Trang 15 / 21

vai Vi Ny, giống hảo tỷ muội dựa vào cô. "Cô muốn làm đã điều à? Đừng choáng váng, đầu người cùng đầu đã điều là không thể cấy ghép."

Tiểu Lam tưởng an ủi cô, cũng nói không chừng cảm thấy vấn đề của cô rất khó giải quyết, hay cho rằng cô say rượu nói lung tung, sau đó trả lời đi theo không nửa điểm đúng đắn, nhưng mà vẫn chọc được Tân Vi Ny cười.

"Tôi làm sao muốn cấy ghép đầu đã điều, tôi chỉ muốn đội mũ bảo hiểm cả đầu, sẽ đem đầu vui vào trong đất, vừa không bị hạt cát làm ngứa, vừa có thể bắt chước đã điều....."

"Không sai, ý tưởng tốt lắm, bất quá tôi không hy vọng nhìn thấy nữ nhân vật chính trong sách của cô vùi đầu vào bùn đất, bản biên tập không thích nữ siêu nhân đã điều ~"

Hai người lại bắt đầu tranh cãi, Đại Vinh ở một bên chỉ lắc đầu.

"Vậy anh thích cái gì? Sao anh lại có vận số tốt như vậy, Đại Vinh tiên sinh đối với anh rất tốt nha ~"

"Hừ, tôi cũng không tin Triệu ca ca của cô đối với cô không tốt, không cần cô, người ta Triệu nghị viên chính là tác phẩm nghệ thuật, đứng yên cũng là cảnh đẹp ý vui. Là do cô nhát gan, mới có thể dễ không cực phẩm như vậy, chỉ dám lấy anh ta làm đối tượng ảo tưởng tính!"

Tân Vi Ny tức giận vỗ bàn, đứng lên, vốn

Trang 16 / 21

muốn mắng người, không ngờ chính mình đã say rồi tỉnh rồi mù, lập tức cảm thấy thiên toàn địa chuyển. "Tiểu Lam, đầu tôi rấtqchoáng váng nha....."

Tiểu Lam nhanh chóng đỡ lấy cô. "Vô nghĩa, cô say a! Trời, hai chén Whiskey đã say? Tôi thật là hết cách với cô. Đại Vinh, chúng ta đưa Vi Ny về nhà, ngày mai em mới hảo hảo khai đạo cho cô ấy, tâm tình không tốt không thể uống rượu a, rất dễ say....."

"Tôi không cần về nhà....."

"Không trở về nhà thì cô muốn đi đâu? Nhà tôi cùng Đại Vinh chỉ có một chiếc giường, cô muốn ngủ trên đất à?"

Tiểu Lam đỡ Vi Ny, vẫn không nhận được nói làm nhảm. "Không biết uống thì đừng có uống, cô tốt nhất chỉ choáng váng đầu, dám cho ta nòn liền thử xem xem, tôi liền ép cô nộp bản thảo trước thời gian một tuần, cô biết rất rõ bản cô nãi nãi thúc giục giao nộp như thế nào!"

Đại Vinh thanh toán xong, cùng Tiểu Lam nhanh chóng đem Vi Ny nâng lên xe. Vi Ny nằm ở ghế sau, lập tức ngủ say.

Tiểu Lam mở ô tô ướt đầm, cùng bạn trai tiếp tục nói làm nhảm. "Đại Vinh, trước đây không phải anh từng phụ trách mảng tin tức chính trị một thời gian sao? Hẳn là nhận thức rất nhiều thư ký riêng hoặc người phát ngôn của các chính khách đúng không? Có thể tìm được Triệu nghị viên không? Em nghĩ chúng

Trang 17 / 21

ta vẫn là cùng đi giải thích một chút mới được, hừ, muốn tiểu đà điều này tự mình đi làm sáng tỏ, nói không chừng đợi đến vĩnh viễn sánh cùng thiên địa cũng không đợi được!"

Lúc này, di động của Tiểu Lam vừa vắn vang lên, anh ta đang giúp Vi Ny đắp thảm lông, không có phương tiện tiếp điện thoại, làm cho Đại Vinh hỗ trợ tiếp nghe.....

"Tôi là Triệu Thừa Quốc."

Ông xã của người ta đã tìm tới tận cửa rồi đây này!

Một ánh mắt của Đại Vinh lập tức làm cho Tiểu Lam đề cao cảnh giác.

"Xin chào Triệu nghị viên, tôi là Đại Vinh, bạn trai của Tiểu Lam, Vi Ny uống say, Tiểu Lam đang giúp đỡ cô ấy."

Tiểu Lam trừng mắt to, quả thực không thể tin được, trời, người ta nào có không cần coi, đều tự mình tìm tới tận cửa, làm sao có thể không cần cô? Vi Ny ngu ngốc này đang nghĩ cái gì a.....

Anh ta kinh hãi lay vả vai Vi Ny. "Vi Ny, Vi Ny, ông xã cô tìm cô! Ông xã cô tìm cô a!"

Tần Vi Ny đương nhiên vẫn tiếp tục mê man, Tiểu Lam vội muốn chết, Đại Vinh lại muốn thừa dịp cơ hội này nhanh chóng giải thích rõ ràng cho Triệu Thừa Quốc.....

"Hôm nay làm cho Triệu nghị viên hiểu lầm, Vi Ny chỉ là muốn giúp chúng tôi giấu diếm chuyện chúng tôi kết giao với cha mẹ Tiểu Lam, cho nên mới đóng giả bạn gái

Trang 18 / 21

của Tiểu Lam"

Vi Ny không mang di động xuất môn, Triệu Thừa Quốc thông qua ông chủ nhà xuất bản lấy được số điện thoại của Tiểu Lam.

Triệu Thừa Quốc bình tĩnh hỏi: "Vợ tôi đang ở đâu?"

Sau khi bữa ăn trưa kết thúc, anh trở lại văn phòng, xử lý công việc trên tay, trong lòng lại luôn chờ đợi vợ mình có thể chủ động liên lạc với anh, giải thích cho anh. Nhưng mà hiển nhiên anh đã đánh giá cao dũng khí của Vi Ny, anh thủy chung mãi không đợi được điện thoại gọi tới giải thích của Vi Ny.

Bình tĩnh lại, anh cũng biết cô tuyệt đối không có can đảm ngoại tình, cho nên không có tức giận, nhưng mãnh liệt uể oải lại dòi nui lấp biển kéo đến. Vi Ny vĩnh viễn không biết, chỉ có cô có thể giải trừ sự kiên cường của anh, đối mặt với cô, anh không còn là nam nhân cường hãn kia nữa.

Có khi, anh cũng cần cô chủ động, coi như là chỉ một chút cũng được.

Vị trí mềm mại nhất trong lòng anh là của cô, nếu luôn luôn nhận được sự cự tuyệt của cô, anh không biết chính mình còn có thể chống đỡ được bao lâu? Còn có thể tiếp nhận sự lựa chọn của cô bao lâu? Bọn họ không có khả năng ly hôn, Vi Ny đời này chỉ có thể lựa chọn anh, như vậy, tình huống tệ nhất chính là ép cô trở lại bên cạnh anh, làm cho cô không còn có gì

Trang 19 / 21

lựa chọn!

Ít nhất, cô trở lại bên cạnh anh.....

"Chúng tôi đang muốn đưa Vi Ny về nhà, đã ở trên xe."

"Phiền toái anh."

Hai người kết thúc trò chuyện, Đại Vinh lái xe đến Dương Minh Sơn, trên xe thực an tĩnh.

Tiểu Lam thờ dài, nhẹ nhàng rúc vào bên cạnh Đại Vĩnh, sâu kín nói: "Không ai dám lợi dụng nước đục giả trang làm bạn gái em, chỉ có Vi Ny dám đáp ứng, có thể nào chúng ta cũng không có thể bởi vì chuyện của mình ảnh hưởng đến hôn nhân của cô ấy. Nam nhân a, lòng dạ thật sự hẹp hòi!"

Đại Vĩnh nắm giữ tay anh ta. "Nếu em rất sùng bái Triệu nghị viên, anh cũng sẽ ghen."

Tiểu Lam nở nụ cười. Thật hy vọng Vi Ny có thể hạnh phúc.

Xe tới nơi, Triệu Thừa Quốc đã chờ ở cửa.

Tiểu Lam xuống xe, vội vã giải thích: "Triệu nghị viên, tôi là Tiểu Lam, biên tập của Vi Ny, đều là tôi không tốt, nhờ Vi Ny giả trang làm bạn gái của tôi, khiến chỉ anh cùng người nhà hiểu lầm, tôi thật sự rất xin lỗi."

Triệu Thừa Quốc nhìn nam nhân cường tráng trước mắt, anh ta mặc dù có bề ngoài trắng kiện, nhưng trên mặt cùng giờ tay nhấc chân xác thực nhìn ra được nữ tính.

"Vi Ny đâu?"

"Ngủ ở ghế sau, Triệu nghị viên, tâm tình của cô ấy không tốt mới uống rượu, nhưng không uống nhiều nha, mới hai chén Whiskey mà thôi, tuyệt đối

Trang 20 / 21

không phải uống thả cửa nha, Vi Ny không thích uống rượu, cho nên từ lượng mới kém như vậy....."

Tiểu Lam lo lắng giải thích, không muốn làm cho ông xã Vi Ny hiểu lầm cô là tửu quỷ.

"Cám ơn các anh đưa cô ấy trở lại."

Triệu Thừa Quốc ôm ngang bả vai Vi Ny lên.

Vừa tiếp xúc với độ ấm cùng hương vị quen thuộc, cô dù lâm vào ngủ say vẫn như cũ có thể nhận ra, khoe miệng cô nhếch lên, giống như con mèo cọ vào gáy anh. "Ông xã....."

Triệu Thừa Quốc cười, trong lòng sở hữu uể oải lập tức tan thành mây khói.

Cô là bảo bối của anh, bảo bối duy nhất từ đầu đến cuối.

Anh hôn lên mái tóc của cô, ôm cô đi vào nhà, theo bước chân của anh, mái tóc dài của Vi Ny ở không trung phiêu đảng theo độ cong xinh đẹp.

Tiểu Lam say mê nhìn hết thấy. "Thật đẹp....."

Đại Vĩnh cũng tán thành. "Giống vương tử cùng công chúa."

"Hy vọng bọn họ có một ban đêm lãng mạn."

"Vi Ny đang ngủ còn có thể có ban đêm lãng mạn sao?"

Tiểu Lam cười ha ha. "Tin tưởng em, thân ái, ở trong mắt Triệu nghị viên em thấy được dự vọng của nam nhân, anh ta làm sao có thể chỉ làm cho Vi Ny ngoan ngoãn ngủ đâu? Rm là biên tập tiểu thuyết ngôn tình, thân thể em là nam nhân, bạn trai cũng là nam nhân, em hiểu nam nhân nhất, phản ứng như vậy sao em có thể không nhìn ra được?"

Trang 21 / 21

Ha ha a ~"

Vì thế, Tiểu Lam cùng Đại Vĩnh vui vẻ mà rời đi.

Triệu Thừa Quốc đem Vi Ny ôm vào phòng. Đây là phòng của cô, bố trí sạch sẽ ngăn gọn, tựa như con người của coi, theo đuổi cuộc sống đơn giản.

Anh nhẹ nhàng đem Vi Ny đặt ở trên giường, ngồi ở mép giường nhẹ vỗ về đôi má non mềm của cô.

"Vi Ny, nói cho anh, anh nên làm như thế nào đây?"

Anh yêu cô, chính là đơn giản như vậy, anh chỉ yêu cô, có lẽ bắt đầu từ lần đầu tiên gặp mặt ngày nào đó hồi nhỏ, có lẽ là nhiều năm qua thư đi tới đi lui, quan tâm lẫn nhau, có lẽ là khi lại gặp lại cô, cô giống tinh linh dưới ánh mặt trời l xuất hiện ở trước mặt anh, trái tim của anh hoàn toàn bị cô khoá, rồi cuộc không bỏ xuống được.

"Anh yêu em." Cúi người, tưởng niệm của anh hóa thành một nụ hôn mềm nhẹ, khắc ở trên cánh môi hồng nộn của cô.

Tân Vi Ny anh anh rên rì, sương mù mờ mắt ra, ngoài ý muốn nhìn đến nam nhân âu yếm. A, đây nhất định là mộng, cô cùng Tiểu Lam, Đại Vĩnh ở quán bar uống rượu, làm sao có thể nháy mắt liền nằm trong phòng của mình? Triệu Thừa Quốc còn cười với cô? Còn nói yêu cô, hôn trộm cô? A, nhất định là đang nằm mơ.

Nếu là mộng, có phải cô cũng có thể lớn mật hôn anh hay không?

"Anh là ông xã của em, toàn thế giới chỉ có em có quyền lợi tùy tiện sờ anh, tùy tiện hôn anh!"

Tân Vi Ny bá đạo tuyên cáo, nâng lên hai tay hoàn trụ cổ anh, nhiệt tình in lại chính mình hôn.....

"Ông xã....."

Anh cúi đầu, bắt lấy đôi môi mê người kia.

...

Mia: dài, một chương quá dài!

Bạn đang đọc truyện *Ở Riêng Thì Có Làm Sao?* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 4

Cô, mơ một giấc mộng kì quái, giấc mộng hương diễm nóng bỏng.

Thường ngôn nói: "Nữ nhân bốn mươi như hổ." Cô chưa đến bốn mươi, thậm chí không đầy ba mươi, lại có một cái mộng xuân phần khích tuyệt luân?

Trong mơ, nam nhân vật chính không phải Kim Thành Võ, lại càng không phải là Kim Hiền Trọng hiện tại cô đang hâm mộ nhất, cư nhiên lại là ông xã ở riêng của cô! Nha, nguyên lai đối tượng ảo tưởng tính của cô thực sự chỉ có ông xã của mình? Cô cư nhiên mơ thấy cùng ông xã mây mưa thất thường một lần lại một lần? Trung gian anh còn giúp cô tắm rửa, ở trong phòng tắm lại thêm một lần?

Nha, làm cái gì.....

Ai, cô thảm thán. Quên đi, đổi nghề quên đi, ai nói mỗi tác phẩm của tác giả thực nữ đều phải hạn chế 18+?

Ai nói tác giả đã kết hôn không viết giường diễn rất đáng tiếc? Dù sao, cô phải quay lại con đường ngây thơ, chỉ làm cho nam nữ nhân vật chính trong sách của mình cầm tay nhỏ bé, nhiều lắm là hôn cái miệng nhỏ nhắn là được rồi, cái gì khoái cảm a ~ cao trào a ~ hết thấy đều không có!

Tân Vi Ny hạ quyết tâm, muốn rời giường rửa mặt, nhưng mới di động thân thể.....

"Ông trời....." Cô nhăn mày lại, mới phát hiện chính mình giống bị phế võ công, toàn thân xương cốt như bị hủy đi. Nhất

Trang 2 / 13

là trong bắp đùi, đau nhức làm cho cô muốn kêu to!

Chính là, loại cảm giác quái dị này rất quen thuộc, hình như là bảy năm trước thường xuyên phát sinh, không sai không sai, rất quen thuộc.....

Hay là.....

Cô cúi đầu kéo chăn mỏng ra, thấy mình trần trụi, cùng..... cánh tay trắng kiện rắn chắc trên lưng.

Trời ạ.....

Cô bị dọa sắp tắt thở, bỗng nhiên cảm giác chính mình đang bị ai đó nhìn chăm chú, vì thế thực thong thả, thực thong thả nhìn về phía bên cạnh.....

"Tình?" Triệu Thừa Quốc chống đầu, lười nhác thương thức vẻ vừa tỉnh ngủ kiều mỵ cùng sự kinh hãi đáng yêu trên mặt cô, khuôn mặt suát khí mang theo ý cười trên tức.

Bảy năm nay, đây là một đêm không có áp lực nhất của anh, cái loại cảm thụ thoải mái thoải mái này khó có thể hình dung. Anh không biết chính mình vượt qua bảy năm ở riêng như thế nào, nhưng anh nói cho chính mình, thế tử của anh từ nay phải hoàn toàn tiếp nhận sự tồn tại của anh, chuyện ở riêng sau khi tối hôm qua sẽ nhanh chóng kết thúc.

Tân Vi Ny sợ hãi, ba chân bốn cẳng cầm lấy chăn che thân mình, không nghĩ tới vừa kéo chăn, lại làm cho anh trần truồng, bày ra nam tính khí lực rắn chắc tinh luyện.

Anh giống bức tượng thần thoại Hy Lạp nằm nghiêng ở trên giường, đường cong cơ bắp đều hoàn hảo,

Trang 3 / 13

mái tóc hỗn độn, một chút râu màu xanh nhú lên, ánh mắt lười nhác, còn có nụ cười tà ác kia..... Trời ạ, làm sao anh có thể gọi cảm như vậy a!

Cô lập tức dừng tay, không dám lại kéo chăn nữa. Cô hoàn toàn không tin nam nhân này sau một đêm triền miên có thể hào tâm đem quần lót mặc vào.

Chính là..... Ông trời, cô thực sự rất muốn thét chói tai, tối hôm qua mộng xuân nguyên lai không phải mộng, bọn họ thực sự làm? Thực sự làm sao?

"Em....." Cô run run chỉ vào chính mình. "Anh....." Lại chỉ anh, đây là biểu hiện rất ngu xuẩn, bất quá hoàn toàn biểu đạt ra rằng cô bị sợ hãi.

Triệu Thừa Quốc tà khí cười, đột nhiên giống cuồng phong đánh úp lại, đem cô ôm vào lòng, kiểm chế ở trong lòng mình.

Tân Vi Ny trừng mắt to, nhìn khuôn mặt suât khí của anh ở khoảng cách gần, toàn thân cứng ngắc. "Buông, buông em ra....."

Anh nóng rực nhìn chằm chằm cô. "Em đã quên tối hôm qua anh yêu em thế nào yêu sao?"

Nhớ. Nhưng cô đỏ mặt liều mình lắc đầu. "Đã quên!" Nói vừa vội vừa lạnh lùng.

"Đã quên?" Anh uy hiếp nheo mắt lại. "Em thực sự cho rằng chỉ là nằm mơ?"

"Đúng vậy, nằm mơ." Cô dùng sức gật đầu, còn không quên giãy dụa.

"Vậy hiện tại em đang thanh tỉnh đấy thôi?" Anh khàn khàn hỏi, vì cô vận vẹo, thân thể bất

Trang 4 / 13

đầu có biến hóa. Anh vừa lòng ôm cười, thích tự bản thân biến hóa.

"Em tỉnh, nhanh chút buông em ra, em muốn giúp con chuẩn bị cơm hộp....."

Anh nhìn cô. "Nếu thanh tỉnh, chúng ta liền nói rõ ràng. Anh không thích em cùng tân biên tập của em rất thân cận, cho dù anh ta có tâm hồn giống phụ nữ, đối với anh, anh ta chính là nam nhân."

Khi nói những lời này, anh không cười, nghiêm khắc mà nói, vẻ mặt nghiêm túc của anh giống binh dấm chua bị đổ, thoát nhìn vô cùng chua.

"Tiểu Lam chính là biên tập của em."

"Đôi."

Cô trừng anh. "Làm sao có thể....."

Anh khò khò nhún vai. "Vậy phải để cho anh an tâm"

"An tâm? Muốn làm như thế nào....." Cô không hiểu ra sao, chỉ cảm thấy ông xã đang ôm mình giống con hồ ly gian trá.

"Em đoán xem?"

"Em không nghĩ ra được....."

"Không thử sao biết?"

Cô lắc đầu. Đây là cái gì? Ích trí vấn đáp sao? Cô nào biết cái quỷ gì có thể khiến anh an tâm!

"Vậy để ta tới nói cho em....." Cúi đầu, anh khí phách phong giam hôn trụ cánh môi của cô, vừa thưởng đến tư vị của cô, dục hóa lập tức nhanh chóng chìm lên.

"Anh muốn chính là cái này, Vi Ny, em phải hôn anh, anh mới có thể an tâm."

Bỗng nhiên, đồng hồ báo thức bảy giờ đúng vừa vẳng vang lên. "Bọn nhò....."

Không giống với, cảm giác

không giống tối hôm qua, tối hôm qua kích tình do say rượu mà giống bịt kín một tầng sa, sương mờ mờ hồ, hiện tại thì là chân chân thực thực.....

Bàn tay cô để trước vòm ngực ấm áp, rõ ràng muốn đẩy anh ra, lại không có chút khí lực nào, chỉ có thể nhuyển nằm sấp ở trong lòng anh. "Nói thật, em muốn chuẩn bị com hộp, hôm nay là thứ hai....."

Anh hôn khẽ môi của cô, kéo ra chiếc chăn vương bận, làm cho hai người có thể da thịt thân cận. Thương thức tư vị tốt đẹp như vậy, anh lại lần nữa ảo não từng cái ban đêm đã lỡ mất bảy năm nay.

"Di Vương biết anh ở trong này, bà ấy sẽ xử lý."

Chiếc lưỡi linh hoạt của đình khai cái miệng nhỏ ngọt ngào của cô, xâm nhập, quán quanh, hút.....

"Chúng ta ngày hôm qua đã làm....." Cô còn đang hấp hối giãy dụa, lý trí còn sót lại nói cho cô biết, phát sinh quan hệ thân mật với ông xã đã ở riêng sẽ chỉ làm sự tình càng trở nên phức tạp, ách..... Ngày hôm qua bởi vì uống say không tính.....

"Em nói không nhớ rõ." Anh di động tới thân thể, đem dục vọng nóng rực đặt giữa hai chân cô.

Tân Vi Ny ngửa đầu, hai mắt trừng lớn. Cô rất muốn thét chói tai!

Cô nhanh chóng thừa nhận. "Em nhớ, em nhớ!" Chỉ cần có thể ngăn anh xúc động, cái gì cô cũng có thể thừa nhận a ~

"Vậy

lại ôn tập một lần." Triệu Thừa Quốc xấu xa cười, không dự tính buông tha chuyện "vận động buổi sáng" với bà xã.

Rời khỏi phòng, xuất hiện ở bàn ăn ăn com đã là chuyện của một giờ chiều.

Tân Vi Ny ngồi nghiêm chỉnh, di Vương đang cười rất vui vẻ. Những năm gần đây, chưa từng thấy bà cười vui vẻ như vậy.

Hạo Hạo cùng Nhị Nhị đã ở trên bàn com, vừa tan học trở về. Hôm nay không có com hộp, hai đứa bé liền không đi lớp trông trẻ, bởi vì bọn họ ăn quen com trưa mẹ chuẩn bị, âm ỹ phải về chỗ mẹ ăn com.

Di Vương cười nói: "Ta nói, nếu Triệu nghị viên muốn ở lại đây qua đêm, hẳn là nên thông báo cho mọi người, toàn bộ buổi sáng đi tựa như thư ký, tiếp hơn mười cuộc điện thoại muốn tìm Triệu nghị viên, Triệu quán gia a, triệu phu nhân a, Tiểu Lam a..... Nha, Tiểu Lam là tìm con..... Ngay cả thư ký còn đang nghỉ đề đều đánh tới đại biểu công đoàn đồng sự tìm người. Di Vương ta gùm càng già càng cay, chủ ốc điện thoại đến, đi đều nói không biết, còn làm cho lái xe Tiểu Trương đem tây trang cùng túi công văn của Triệu nghị viên nhập cư trái phép đến đây. Những người khác mà điện thoại, thì di nói Triệu nghị viên xin phép nửa ngày bởi bà xã ân ái nha!"

Di Vương rất đắc ý, hôm nay cũng

hiếm khi không lại nói lảm nhảm, bởi vì không có cái gì để nói, cô đều đã bị ăn không còn một mảnh, còn có cái gì tốt nói?

"Con không biết tại sao anh ấy có thể ở lại chỗ này qua đêm." Tân Vi Ny ngữ khí giấu không được uể oải, gặp loại việc vớ vẩn này cô đương nhiên sẽ uể oải. Như thể nào ngủ như chết thể không biết, cho rằng tất cả cao trào khoái cảm đều là chính mình mộng đi ra? Cô viết giường diễn viết đến nổi trứng độc sao?

"Nguyên lai uống rượu cũng có thể thành nhất cộc mĩ sự*? Ta đây sẽ không phản đối con chạy đi uống rượu."

(*một chuyện tốt đẹp)

"Con kiêng rượu!" Uống rượu quả nhiên sẽ xảy ra chuyện!

"Ngày hôm qua ba ở trong này ngủ nha?" Nhị Nhị hỏi.

"Đúng vậy."

"Chúng ta đều không biết nha, rất đáng tiếc, nếu không có thể cùng nhau chơi gối đầu đại chiến đấy chứ." Nhị Nhị cảm thấy tiếc hận.

"Là thực đáng tiếc."

"Sao lão ba ở chỗ này qua đêm, lão mẹ lại ngủ nướng? Lão ba rời giường thực đúng giờ." Đây là nghi vấn của Hạo Hạo.

Khuôn mặt nhỏ nhắn trắng nõn của Tân Vi Ny toàn bộ nhiễm hồng. Lão ba của chúng đứng là rời giường rất sớm, nhưng mà mục đích rời giường không phải vì xuất môn đi làm, mà là muốn lại triệt để đem cô ăn sạch sành.

Trang 8 / 13

sinh thôi.....

"Không biết, ngủ nướng không có nguyên nhân."

"Vậy buổi tối ba còn có thể lại đây sao?"

"Không biết." Đừng hỏi nữa mà!

"Mẹ không có hỏi lão ba sao?"

"Không muốn hỏi."

Tân Vi Ny đã biến thành người máy đáng thương, cô cố kiểm điểm quan hệ của mình cùng ông xã ở riêng làm sao có thể trở nên càng phức tạp, bởi vậy rất không chuyên tâm nói chuyện cùng bọn nhỏ.

"Vậy mẹ muốn chuyển về nhà sao? Con muốn ngủ cùng mẹ ~"

"Chuyện này mẹ cùng ba còn chưa thảo luận qua." Tất cả đề tài trọng tâm miễn cảm giao hết cho ba của bọn nhỏ là được rồi!

"Vậy nếu lão ba chuyển đến mẹ nơi này ở, con cùng Nhị Nhị có thể chuyển lại đây sao?"

Nhị Nhị hào hứng phấn chấn. "Như thế tốt nhất, mỗi ngày con đều có thể ăn cơm của bà Vương nấu!"

Nhị Nhị ngọt ngào cọt vào trong lòng dì Vương, chọc cho dì Vương rất vui vẻ. Song bảo thai cũng tương đương là một tay bà nuôi lớn, tất nhiên dính bà.

"Không vấn đề, chỉ cần cha mẹ các con hảo là tốt rồi, bà Vương hoàn toàn đi theo mẹ các con chạy."

"Bởi vì bà Vương muốn chiều cô mẹ! Ba nói, không có bà Vương nhìn chăm chăm, mẹ sẽ giống tiểu băng hữu đánh máy tính đánh tới quên ăn cơm."

Nhị Nhị đồng ngôn đồng ngữ bỗng nhiên bức ra hơi

Trang 9 / 13

nước cảm động trong mắt Tân Vi Ny.

"Kỳ thực lão mẹ có trở về nhà hay không mấu chốt ở trên người bà nội, lão mẹ, vậy có thể bảo lão ba khai thông với bà nội, mẹ cảm thấy sao?" Hạo Hạo rất có dáng vẻ Conan.

"Về điểm ấy, mẹ thực sự không biết." Tất cả đề tài trọng tâm miễn cảm giao hết cho ba của bọn nhỏ là được rồi.

Dì Vương chăm sóc hai đứa bé ăn cơm. "Không cần toàn nói chuyện, mau ăn cơm, cơm lạnh sẽ không ăn ngon, đây là món mới mấy ngày nay bà xem tivi học được đấy!"

Hai đứa bé cuối cùng cũng chuyên tâm ăn cơm.

Thừa dịp này, dì Vương rốt cục có thể đề ra nghi vấn.

"Các con hẳn là đã ổn rồi đúng không? Đã lâu không thấy được Triệu nghị viên hăng hái, vui vẻ như vậy."

"Ách....." Tân Vi Ny cười một cách xấu hổ, nét đỏ trên mặt lại sâu sắc thêm vài phần.

Dì Vương che miệng cười ha ha. "Chỉ nhìn hai người các con có khí sắc tốt như vậy, liền biết đều cho đối phương để chịu cái gì. Bảy năm, cuối cùng..... Ai, thật tốt! Đây là tình yêu, Vi Ny, con viết ngôn tình nên không thể không biết cái này gọi là tình yêu đi?"

Tình yêu, quan hệ giữa cô cùng Thừa Quốc đương nhiên là tình yêu, chính là cuộc sống không thể chỉ có tình yêu, giữa bọn họ còn có rất nhiều vấn đề thực tế

Trang 10 / 13

khó có thể giải quyết.

Dì Vương nhìn ra trên mặt cô có nhàn nhạt ưu thương, an ủi vỗ vỗ tay cô. "Đừng nghĩ nhiều, con chỉ cần biết rằng nam nhân này rất yêu con, con sẽ có dũng khí."

Tân Vi Ny hiểu rõ, cho nên cô không nhận được hồi chính mình, trước đây cô áp dụng cách trốn tránh hiển nhiên là sai lầm, như vậy, cô có dũng khí thay đổi bản thân mình sao?

Điện thoại bỗng nhiên vang lên, Tân Vi Ny thuận tay nhấc điện thoại đặt ở trên bàn cơm. "A lô?"

"Tỉnh?"

Nghe được thanh âm trầm thấp của Triệu Thừa Quốc, cô đang ủ rũ không phấn chấn lập tức khẩn trương ngồi nghiêm chỉnh lại, hai gò má đỏ bừng.

"Ừm, đang ăn cơm, Hạo Hạo cùng Nhị Nhị cũng đã trở lại, hai đứa không có cơm hộp là sẽ không đến ở lớp trông trẻ." Cô lên án hành vi ác liệt buổi sáng anh bám lấy không tha cho cô, làm cho cô không thể giúp bọn nhỏ chuẩn bị cơm hộp, còn dì Vương vội vàng tiếp điện thoại, cũng không có thời gian làm cơm hộp, hừ!

Triệu Thừa Quốc tiếp thu được kháng nghị của cô, tiếp tục dùng tiếng nói gợi cảm trầm thấp dụ hoặc bà xã mình. "Không vui sao? Anh lại cảm thấy em rất phối hợp, làm cho anh rất vừa lòng."

Tân Vi Ny thực sự không được thoải mái, chính là nói tới đề tài mờ ám một chút, cư nhiên sẽ dựng hết cả lông tơ lên? Nam

Trang 11 / 13

nhân này không thể an phận sao? Làm cho người ta ăn sẽ nghiện sao? "Thích là một chuyện, chuẩn bị cơm hộp lại là một chuyện khác....."

"Vậy em thích không?"

Chính là lần này, cô trốn không khỏi trí nhớ kia rung động tâm linh triền miên kích tình kia. Cô cúi đầu thừa nhận. "Àn, thích."

"Vậy giữa trưa tới tìm anh đi."

"Cái gì, anh còn muốn em đến?" Cô kinh hô. Thể lực của nam nhân có thói quen vận động chính là như vậy sao?

Triệu Thừa Quốc gọi cảm cười nhẹ. "Em muốn anh nhất định sẽ phối hợp, nhưng mà anh mời em tới tìm anh, là muốn em giúp anh đưa chút đồ ăn gì đó. Mọi người giữa trưa ăn cái gì?"

"Dì Vương nấu cơm cà ri."

"Vậy thì cơm cà ri đi."

"Cơm cà- ri lạnh không thể ăn, anh có muốn nhờ trợ lý giúp anh mua cơm hộp không, nhận đói thù không tốt....."

"Em là đang quan tâm anh sao?"

"Àn..... Đương nhiên." Mặt cô sắp chạm xuống mặt bàn cơm.

"Anh muốn gặp em." Kỳ thực, đây mới là lời thật lòng của anh.

Cô không nhận được nở nụ cười. "Nha, vậy em giúp anh chuẩn bị một ít sandwich là được."

"Vị cá."

"Em biết anh thích vị cá."

"Bà xã."

"Àn?"

"Anh yêu em."

Cô không trả lời, bỗng nhiên nảy lên ý khóc khiến cô nghẹn ngào không nói ra lời.

Triệu Thừa Quốc cũng không bắt buộc cô đáp lại. Anh chỉ

Trang 12 / 13

là muốn biểu đạt tưởng niệm cùng cảm thụ của mình, chẳng phải yêu cầu cô phụ họa.

"Anh chờ em."

Sau đó, anh kết thúc trò chuyện.

Tân Vi Ny ôm điện thoại, cúi đầu, nước mắt cảm động tràn đầy toàn bộ hốc mắt.

"Cảm động như vậy à?" Di Vương cười ha ha.

Cô rất cuộc không nhận được, nước mắt ồ ạt rơi xuống. "Di Vương, làm sao bây giờ..... Con nên làm như thế nào..... Con nên vượt qua khuyết điểm của chính mình như thế nào? Con thực sự muốn làm một phụ nhân có thể trợ giúp anh ấy, con không muốn vô dụng như vậy..... Con không cần lại thêm một cái bảy năm nữa....."

Di Vương đau lòng ôm lấy cô. "Ngoan, má Vương luyện tiếu con khóc, không có việc gì, nhất định có biện pháp, nhất định có biện pháp!"

Tân Vi Ny ôm lấy bà, sở hữu cảm xúc đọng lại tại một khắc này triệt để phát tiết. Cô bắt lực khóc, bảy năm hư không này, bảy năm tự trách này, hóa thành nước mắt không ngừng.....

"Di Vương, con yêu anh ấy, con thực sự rất yêu anh ấy....."

Di Vương thở dài, nhìn Vi Ny đang thút thít, cùng bọn nhỏ cũng đang thương tiếc mẹ rơi lệ mà khóc theo. Nhị Nhị khóc thành mịt ướt, ngay cả Hạo Hạo lãnh khóc cũng cúi đầu, nước mắt nhỏ lên trên bàn com.

Haizz, ba đứa bé này.....

Di Vương rung

Trang 13 / 13

rung vẩy tay với bọn nhỏ, làm cho bọn nhỏ chui vào vòng ôm của bà.

Cô ôm ba đứa bé. "Không có việc gì, không có việc gì, hết thấy đều sẽ không có việc gì....."

Tân Vi Ny nhìn bọn nhỏ khổ sở vì chính mình, ở riêng bảy năm, nếu nói không ảnh hưởng gì đến chúng, cũng chỉ là lời an ủi chính mình mà thôi. Làm sao có thể không ảnh hưởng? Bảy năm, hai đứa bé này có bao nhiêu cơ hội đồng hành cùng cha mẹ? Khi đứa bé khác vào nghỉ đông và nghỉ hè có thể cùng cha mẹ nghỉ phép ở chung, Hạo Hạo cùng Nhị Nhị thì sao? Bọn chúng sẽ cùng ông nội bà nội xuất ngoại nghỉ phép, sẽ cùng mẹ chơi đùa, cũng sẽ bồi ba ba đi chơi bóng, đương nhiên cũng có Triệu gia cố định xã giao, bữa com thân thích với họ hàng, nhưng Hạo Hạo cùng Nhị Nhị chưa từng cùng ba mẹ đi du lịch, kỉ niệm gia đình của bọn nó, là trống rỗng.

Trường học ngẫu nhiên giao bài tập muốn viết một kỉ niệm nhỏ, để cho bọn nhỏ dùng câu văn chia sẻ tâm tình, ghi lại khoảng khắc đáng nhớ của bọn nhỏ trong gia đình. Nhưng kỉ niệm với ba cùng mẹ lại độc lập, sẽ không xuất hiện trong cùng một bài văn. Tiểu hài tử rất đơn thuần, chỉ viết những gì có trong thực tế, những gì được trải nghiệm, cha mẹ chưa từng cùng bọn chúng đi ra ngoài du ngoạn, hai đứa bé tất nhiên không viết ra được.

Tháng trước, Nhị Nhị tan học về nhà, khóc sụt sịt hỏi cô: "Mẹ, mẹ với ba ly hôn sao? Bạn học của con nói ba mẹ ly hôn thì sẽ không ở cùng một chỗ..... Con không muốn hai người ly hôn đâu....."

Hạo Hạo mắng em gái ngốc, tùy tiện nghe bạn học nói lung tung, còn giúp bạn bịt trần an em gái. Nhưng không biết, Nhị Nhị đồng ngôn đồng ngữ cùng nước mắt, lập tức làm cho cô đau đớn như tan nát cõi lòng.....

Tiểu hài tử trưởng thành, không phải là bảy năm trước ngây thơ không hiểu nữa, bọn nó sẽ có ý nghĩ cùng cảm giác riêng của chính mình. Bọn họ đối với chuyện cha mẹ ở riêng chưa từng tỏ ra quá nhiều ý kiến, cô may mắn con của mình thông minh trí kỷ, có phải cũng nên hạ quyết tâm thay đổi chính mình, làm cho Hạo Hạo cùng Nhị Nhị ở trong gia đình hoàn chỉnh vui vẻ lớn lên?

Như vậy, trong bài văn viết về kỉ niệm, có thể có ba, có mẹ, có anh có em, có ông nội bà nội, có người một nhà, hoàn chỉnh người một nhà.....

...

Mia: đúng là phí phạm bảy năm của giới mà.

Bạn đang đọc truyện *Ở Riêng Thì Có Làm Sao?* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 5

Từ trước tới nay, do sợ hãi chính mình làm cho Thừa Quốc thất vọng hoặc gây phiền nhiễu cho anh, nên cô sẽ không chủ động đến phòng làm việc của anh. Đối với bên ngoài, cô là một nhân vật thần bí, nhưng là anh nói anh nhớ cô, cô muốn vì anh mà thay đổi, cho nên cô đến đây.

Hai đứa bé muốn cổ vũ dũng khí cho mẹ nên cùng Tân Vi Ny mang sandwich đến. Do khóc lớn một hồi nên ánh mắt ba người đều sưng mọng như quả hạch đào, Triệu Thừa Quốc đương nhiên rất khản trương. lúc này, Hạo Hạo nói một câu rất có triết lý.....

"Nữ nhân khóc là phát tiết cảm xúc, con là con trai, con là bồi khóc, lão ba không cần nghĩ nhiều."

"Không có việc gì chứ?" Triệu Thừa Quốc lo lắng hỏi lão bà.

Tân Vi Ny trừng mắt nhìn Hạo Hạo. Tiểu tử này xảy ra chuyện gì vậy? Sao luôn nói một ít lời nói không phù hợp tuổi tác?

"Hạo Hạo thật sự là ông cụ non."

"Hạo Hạo đang giúp em giải vây, thế nào? Gặp ông xã mà cảm động đến nỗi khóc lóc nức nở như vậy?" Anh rất đắc ý, ôm eo Tân Vi Ny, một nụ hôn vang dội khắc ở trên đôi môi đỏ mọng của cô.

"A, buông em ra....."

Bọn nhỏ hưng phấn loạn kêu ồn ào, ngay cả trợ lý muốn tới tìm Triệu nghị viên cũng thiếu chút nữa rút cằm. Ai nha nha! Nguyên lai Triệu nghị viên nghiêm cẩn chính trực trong cuộc sống

Trang 2 / 8

ninh thường lại nhiệt tình như vậy nha?

Tân Vi Ny nhìn thấy trợ lý ở cửa, chống cự càng thêm quyết liệt. "Có người tìm anh kìa....."

Triệu Thừa Quốc buông Tân Vi Ny giãy dụa trong lòng ra, cô đỏ mặt, chu môi, sóng mắt đầy kiều my, đáng yêu làm cho anh không muốn buông tay.

"Mời vào."

Trợ lý dè dặt cẩn trọng mà đi vào văn phòng. "Nghị viên....."

Triệu Thừa Quốc lộ ra tươi cười, sự vui vẻ của anh không thể che giấu được. "Chuyện gì?"

Triệu nghị viên khi khiêm tốn lãnh khóc đến nỗi làm cho người ta chảy nước miếng, nhưng Triệu nghị viên kho mỉm cười có lực sát thương càng mạnh, quả thực như mỹ nam Hàn Quốc, đẹp trai không có thiên lý đi a!

Triệu Thừa Quốc nhìn trợ lý đang ngẩn người, lại hỏi một lần. "Chuyện gì?"

Trợ lý nhanh chóng hoàn hồn, đỏ mặt nói: "Ách, nghị trưởng gửi một phần tài liệu đến đây, là tài liệu khẩn cấp....."

Đó là một phần bản dự thảo luật có liên quan đến dân sinh, bởi vì là tài liệu khẩn cấp, Triệu Thừa Quốc phải ưu tiên xử lý.

"Em muốn cùng bọn nhỏ về nhà trước sao? Chuyện này có khả năng cần xử lý một thời gian dài." Triệu Thừa Quốc hỏi, ôn nhu mà vén sợi tóc trên má bà xã ra sau tai.

Tân Vi Ny ngửa đầu nhìn anh, từ khi bắt đầu đến bây giờ, anh luôn

Trang 3 / 8

nhìn cô như vậy, ôn nhu, chuyên chú, độc nhất vô nhị..... Nếu nói tình yêu được chia thành mười phần, vậy thì tình yêu của anh đối với cô đã vượt qua tiêu chuẩn mười phần đó, anh yêu hết thảy mọi thứ của cô, bao dung sự không hoàn mỹ của cô. "Em chờ anh ăn hết sandwich, em thuận tiện lấy hộp giữ tươi về."

Đây chính là lấy cớ, tình hình thực tế là cô cũng muốn nhìn anh nhiều thêm một chút, anh tưởng niệm cô, chẳng lẽ tưởng niệm của cô so lại ít hơn anh sao?

Triệu Thừa Quốc hiểu ý tưởng của cô, cúi gập người, nhẹ nhàng hôn lên môi cô, vừa lòng thấy trên mặt cô huệ lên vẻ thẹn thùng nhiễm hồng.

Sau khi trêu chọc bà xã xong, Triệu nghị viên bắt đầu bận rộn công tác.

Sandwich đương nhiên là không rảnh ăn, Tân Vi Ny cùng bọn nhỏ an vị ở sofa trong góc văn phòng lẳng lặng chờ đợi. Hai đứa bé rất có ăn ý, hiểu biết ý tưởng của mẹ, không ầm ỹ cũng không nháo, để cho mẹ tự nhìn ngắm ba ba. Chính là chờ chờ, Nhị Nhị liền ngủ mất, còn Hạo Hạo xem bộ sách pháp luật trên giá sách của ba, nhìn xem mùi ngon.

"Con là thiên tài nhi đồng sao?"

Hạo Hạo nhú mày. "Mẹ không biết sao?"

Tân Vi Ny bắt chước con nhũu mày. "Con biết không? Mẹ cũng là thiên tài nhi đồng nha, thiên tài âm nhạc."

"Bà ngoại đã nói qua."

"Àn."

Đột

Trang 4 / 8

nhien, cô nhớ đến sự cố chấp của mẹ. Mẹ đối với chuyện cô lựa chọn ở riêng vẫn như cũ tức giận, cho nên khi về nhà mẹ đề thăm bà, mẹ luôn đối với coi coi như không thấy, gọi điện thoại vẫn an cũng vậy, trước một giây có thể cùng đi Vương vui vẻ nói chuyện nhà, thảo luận phim nhiều tập, khi đối thành cô tiếp điện thoại, đáp lời luôn chỉ có ba câu: "Àn", "Tốt lắm", "Không có việc gì".

Cô làm sai cái gì, làm cho mẹ nhiều năm như vậy vẫn không chịu tha thứ cô?

Mẹ đang tức giận, chẳng lẽ cô sẽ không thể tức giận sao? Cô cũng muốn kháng nghị, kháng nghị mẹ vì sao phải bức bách đứa nhỏ phù hợp với sự kỳ vọng cùng giấc mộng của bà.

Tân Vi Ny thở dài. Cô rất nhớ mẹ.....

"Hạo Hạo, mẹ sẽ không bắt buộc con làm bất cứ chuyện gì, chỉ cần con vui vẻ là tốt rồi, việc học muốn nhảy lớp hay không chúng ta có thể thảo luận, nhưng vẫn là sẽ quyết định theo ý nguyện của con."

Trường học sau khi nhìn thấy biểu hiện nổi trội xuất sắc của Hạo Hạo trong năm nhất, năm thứ hai còn chưa có kết thúc, liền đề nghị cho Hạo Hạo trực tiếp nhảy đến lớp năm, nếu phụ huynh đồng ý, thậm chí có thể lên tới quốc trung (cấp2).

Hạo Hạo nhún vai. "Mẹ cùng lão ba đều nói như vậy, giống như đều lo lắng

Trang 5 / 8

sẽ khiến con có áp lực quá lớn, yên tâm đi, có áp lực coi như là khiêu con ta cũng không tin chỉ có thiên tài nhi đồng mới có áp lực, con mới sẽ không giống lão mẹ đâu, lá gan nhỏ như vậy!"

Tân Vi Ny vừa tức giận lại kiêu ngạo. "Hừ, xem con phục phịch như cái nhị ngũ bát vạn, con thông minh như vậy còn không đều do mẹ sinh ra, có cái gì mà kiêu ngạo, hừ!"

"Còn có lão ba nha, không có ba mẹ sinh được sao? Ha ha, cũng không phải thánh mẫu Maria!"

Tân Vi Ny không nhịn được gõ cho con một cái lên trán. "Đáng đánh đòn nha, dám nói chuyện không lễ phép như vậy!"

"Ai a, gia bạo a! Lão ba là nghị viên, con không dám đánh 113 a, mắt mặt đã chết!"

"Hừ, ông cụ non."

"Hừ, người nhát gan."

Hai mẹ con bắt đầu đấu võ mồm, có qua có lại thực náo nhiệt, Hạo Hạo khí định thần nhân, còn mẹ thì ngược lại tức giận đến nổi đỏ mặt tía tai. Cái quỷ gì? Cô cư nhiên không cãi thắng được một tên tiểu quỷ?

Nhưng hai người tận lực đè thấp âm lượng, tranh cãi cũng không muốn ảnh hưởng đến ba ba đang nghiêm túc công tác.

Triệu Thừa Quốc chống cằm, ánh mắt sáng ngời hữu thần xem một lớn một nhỏ đang cãi nhau. Vợ của anh khi cùng con đấu võ mồm tựa như một đứa bé. Khóe miệng anh hàm chứa nụ cười, chuẩn bị ra tiếng gia nhập cuộc

Trang 6 / 8

chiến không phải bởi vì tường vô giúp vui, mà là anh luyện tiếu vợ mình bị tức giận như vậy. Ngay cả đứa bé cũng cãi không thắng? Nên là Hạo Hạo quá lợi hại, hay là cô quá yếu?

"Hạo Hạo."

Thông minh Hạo Hạo lập tức tiếp thu cảnh cáo của ba, trực tiếp nhận tội. "Con biết con không nên mắng lão mẹ gốc."

Tân Vi Ny cực độ không vui, một cái cốc đầu lại gõ xuống. Hạo Hạo ôm đầu oa oa kháng nghị, còn không quên cáo trạng. "Lão ba, ba nhìn xem, lão mẹ không nói lại được con liền động thủ đánh người a!"

Triệu Thừa Quốc nhìn cười. "Mẹ con đánh con là đúng, ai bảo con là con của chúng ta. Nhưng mà, Triệu Hạo Đình, cô ấy là vợ của ba, ba không nhìn

được có người bắt nạt cô ấy, dù là con của mình cũng vậy, cho nên nói chuyện với mẹ phải có chừng có mực."

Lão ba nói chuyện, Hạo Hạo sờ sờ đầu ủy khuất, nhìn sang mẹ, mẹ một mặt say mê, quả thực muốn đem lão ba làm thần để sùng bái.

"Lão mẹ, mẹ rất đặc ý."

"Thì sao? Không được à?" Tân Vi Ny xoa đầu con, đem con ôm vào trong lòng vừa dụi vừa cọ, lại lần nữa rước lấy Hạo Hạo kháng nghị.

Là đặc ý sao?

Nói cảm động có vẻ đúng hơn, anh chỉ đơn giản nói một câu, lại đem vị trí của cô ở trong lòng anh hiển lộ không bỏ sót.

Cô nhìn thân ảnh

Trang 7 / 8

bận rộn của anh, thấy anh công tác có hiệu suất, đầu vào đầy. Rất nhiều người cho rằng tiền đồ của Thừa Quốc nhất định không thể đo lường được, bởi vì anh có năng lực, có suy nghĩ, cũng có loại khí chất làm cho người ta tin phục tín nhiệm, nam nhân như vậy là ngôi sao tương lai trong mắt mọi người, cũng là ông xã của mình.

Coi nên làm như thế nào mới có thể trợ giúp anh đây?

Cô không muốn lại làm một nữ nhân chỉ biết hời tiếu tự oán, nên khiêu chiến cá tính của chính mình như thế nào đây? Thay đổi như thế nào? Đó là chuyện trước mắt cô cần phải làm nhất.

"Hạo Hạo, mẹ muốn giúp lão ba con làm một chút việc."

Hạo Hạo ngoáy ngoáy lỗ tai. "Mẹ đúng là nên cải biến."

Tân Vi Ny thở dài. "Có khi tiểu hài tử rất thông minh, sẽ làm cha mẹ rất uể oải."

"Là bản thân mẹ rất dễ đoán, trước đây mẹ căn bản ngay cả văn phòng của lão ba cũng không dám tiến vào."

Cô gật đầu, lại không tránh được lo lắng. "Có lẽ sẽ không rất nhanh được, con cũng biết đấy, cá tính của lão mẹ có đôi khi tựa như giao bản thảo, cứ thích dây dưa kéo dài..... Trời ạ, ta đang thanh xuân dào dạt lại bị con truyền nhiễm, ta là "mẹ", không thể bảo ta "lão mẹ"! Tóm lại, Hạo Hạo, mẹ sẽ thay đổi, chậm rãi, một chút một chút

Trang 8 / 8

thay đổi, chỉ sợ lão ba của con cảm thấy mẹ quá chậm....."

Hạo Hạo khó được chủ động ôm lấy cánh tay của mẹ. "Lão ba có thể chờ, nhưng chúng con chờ không được, chuyên gia đều nói tuổi thơ ấu rất trân quý, cha mẹ đều phải tham dự mới có thể giáo dục ra đứa nhỏ vĩ đại."

"Trời ạ, con còn chưa đủ vĩ đại sao?"

Hạo Hạo làm bộ lau nước mắt. "Mẹ không biết, kỳ thực còn cùng Nhị Nhị rất tịch mịch....."

Dù là nói giỡn, những lời này từ trong miệng đứa nhỏ nói ra, cô vẫn là cảm thấy không nở lòng nào. Con gái đang ngủ ở trên đầu gối cô, cô nắm bàn tay nhỏ bé của Nhị Nhị và ôm con trai.

Cô còn nhớ rõ khi Hạo Hạo cùng Nhị Nhị sinh ra, bởi vì thai vị bất chính, cô lựa chọn gây tê nửa người mổ bụng sinh, có lẽ là do không trải qua sản đạo áp tễ, khi hai đứa bé sinh ra, trắng nõn thủy nộn khiến cho người ta tán thưởng, bác sĩ ở phòng mổ còn trực tiếp làm môi giới, nói ông ta có một bằng hữu làm quảng cáo, đang làm quảng cáo tã trẻ em, vừa khéo đang tìm tiểu bảo bảo thích hợp.....

Bọn họ là bảo bối của cô, người ta nói "Vĩ mẩu tắc cường", cô có phải nên khiêu chiến với chính mình rồi không?

"Hạo Hạo, mẹ rất yêu các con."

"Eo ôi, rất ghê tởm nha!" Hạo Hạo làm một cái biểu cảm ghê tởm.

"Mẹ chính là yêu con, sao nào?" Tân Vi Ny ôm lấy con, cố ý vo về loạn tóc của nó.

Cho nên, cô sẽ sửa chữa ý nghĩ cùng cá tính của chính mình, có lẽ rất chậm, nhưng cô sẽ bắt chính mình cố gắng, vì đứa nhỏ, hơn vì người đàn ông cô yêu.

Bạn đang đọc truyện *Ở Riêng Thì Có Làm Sao?* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Chương 6

Khi hoàng hôn buông xuống, một nhà bốn người cùng nhau về nhà, lúc lái xe nhìn thấy Tân Vi Ny còn bị dọa nhảy dựng.

"Miệng Tiểu Trương thúc thúc ha ra thật lớn nha!" Nhị Nhị tâm tình tốt trời chọc anh ta.

Tiểu Trương nhanh chóng ngậm miệng lại, cười hỗ trợ mở cửa xe. Hòa hảo rồi sao? Thật tốt quá! Thật tốt quá! Triệu nghị viên là người tốt, cô đơn một người thực sự rất đáng thương.....

Bọn họ ngồi trên xe, xe đi về phía Dương Minh Sơn, dọc theo đường đi, Triệu Thừa Quốc nắm chặt tay vợ, Hạo Hạo bị lão mẹ tàn phá cả buổi trưa đang ngủ say, Nhị Nhị ngủ cả buổi trưa thì tinh thần sáng láng.

Cô bé thực vừa lòng đáng về ba mẹ ân ái. "Mẹ hôm nay sẽ về nhà sao?"

Tân Vi Ny ôn nhu cười. "Hôm nay không được, mẹ muốn xử lý một chút việc, sau đó mới có thể trở về."

Triệu Thừa Quốc yên lặng nhìn cô, không hỏi nhiều. Anh hiểu biết cô, cô có thể đến văn phòng đã là một cái đột phá, anh biết nếu không phải muốn thay đổi, cô sẽ không làm ra bước đột phá như vậy.

"Ừm, anh không hỏi em sao?" Cô nhìn nam nhân bên cạnh. Nam nhân này biểu cảm rất tự tin, rất chắc chắn.

Anh cầm tay cô đưa lên bên môi. "Anh tin tưởng em, hướng hồ....." Anh đến gần bên tai cô, nóng cháy

Trang 2 / 12

nói nhỏ: "Hướng hồ anh đã hạ chú ngữ ở trên người em, em không rời khỏi anh được."

Tân Vi Ny vẻ mặt đỏ bừng. "Anh quá tự tin rồi đó....."

Anh mỉm cười. "Anh tin tưởng em, nhưng lại không tin được chính bản thân mình. Hôm nay không cần khóa cửa lại, anh tùy thời sẽ có khả năng nửa đêm chạy tới, hơn nữa cơ dẫn rất lớn."

Đáng về anh nói chuyện giống con sói đói.

Đơn thuần Nhị Nhị cười theo. "Ba, con cũng muốn đi, con muốn ngủ cùng mẹ!"

Tân Vi Ny đem nữ nhi ôm đầy cổ lòng. "Tốt, Nhị Nhị cùng ba đến, chúng ta cùng nhau ngủ!"

Triệu Thừa Quốc nhú mày, hiểu được bà xã có ý định trêu chọc anh. "Đây là lá chắn?"

"Dùng cũng không tồi."

"Dù sao tiểu hài tử sẽ ngủ."

"Ai nha ~ ta rất sợ đó."

Hạo Hạo bị Nhị Nhị đánh thức vừa khéo nghe thấy một đoạn như thế, không chịu nổi tròng mắt. "Eo ôi, ba mẹ rất đáng ghét nha!"

Cậu bé ồn ào kháng nghị, bất quá cũng cười. Cậu cũng thích lão ba lão mẹ ân ái như vậy.

Triệu Thừa Quốc đem bà xã kéo vào trong lòng, hôn tóc cô. "Đừng làm cho anh chờ quá lâu."

Cô gật đầu.

Bọn họ đều hiểu được, hiện tại vấn đề lớn nhất chính là mẹ chồng.

Mẹ chồng rất không lượng giải cô, năm đó

Trang 3 / 12

cô cố ý chuyển ra, nếu hiện tại lại tùy tiện chuyển về nhà, nói đi là đi, nói trở về là trở về, như vậy sẽ chỉ làm cho quan hệ mẹ chồng nàng dâu trở nên càng ác liệt, đều không phải mong muốn của cô cùng Triệu Thừa Quốc.

Xe ngừng lại ở cửa Triệu gia, Triệu Thừa Quốc cùng bà xã xuống xe trước, làm cho Tiểu Trương đem xe đi vào chủ ốc, bọn nhỏ vẫn ở trên xe.

Anh nắm tay bà xã cùng đi về phía trên sườn núi.

"Một cái triền núi cần anh bảy năm, không có nam nhân nào có thể chịu được thống khổ có vợ lại không được ôm."

Tân Vi Ny dựa vào cánh tay ông xã. "Anh nhịn bảy năm." Trong giọng nói có tràn đầy không nổi.

Anh cười khô. "Hiện tại không nhịn được."

"Em biết."

Cô dừng bước chân lại, ngẩng đầu nhìn ông xã luôn bao dung chính mình, nhủ vào đôi mắt đen thâm thúy sâu thẳm kia.

"Ông xã, cảm ơn anh."

Tân Vi Ny kiêng mũi chân, lớn mật dựa vào phía anh. Cánh môi của cô như cánh hoa mềm mại hồng nhuận, bởi vì khó được chủ động mà khẩn trương run nhè nhẹ, cô ngượng ngùng tới gần đôi môi mỏng khêu gợi của anh, đến khi hoàn toàn dán vào nhau.

Không có nóng cháy, không có dục hòa, không có bá đạo đòi lấy.

Chỉ có nam nhân kinh hãi cùng nữ nhân

Trang 4 / 12

thẹn thùng.

Giao bản thảo xong, cô có rất nhiều thời gian thể hiện chính mình có gì khác trước kia với Triệu gia.

Đầu tiên là tài nấu ăn.

Có đi Vương tự mình chỉ đạo, cô cảm thấy tài nấu nướng của mình tuyệt đối có thể làm cho mẹ chồng nhìn với cặp mắt khác xưa. Bởi vì thời tiết nóng, cô đặc biệt nấu nồi canh đậu xanh thanh nhiệt giải độc mang về chủ ốc.

Đừng xem nhẹ canh đậu xanh, muốn nấu mềm mại vừa phải, nước canh không thể vẫn đục, phải trong suốt xinh đẹp, nhân đậu xanh muốn hầm mềm lại có thể vẫn giữ nguyên hạt đậu hoàn chỉnh, canh đậu xanh như vậy tuyệt đối đạt một trăm điểm!

"Mẹ, đây là canh đậu xanh, mẹ thử xem xem."

Cô về chủ ốc, còn múc ra bát mang đến trước mặt má Triệu, không ngờ hôm nay má Triệu lại mời khách, Tiểu Ngọc ôn nhu đưa tới tổ yến chưng đường phèn bổ dưỡng làm cho má Triệu "Ăn ngon miệng".

Canh đậu xanh cùng tổ yến chưng đường phèn.....

"Canh đậu xanh? Không ăn."

Lại trùng hợp như vậy, ở cùng một thời gian đưa lên món ăn bất đồng, mẹ chồng chưa hề thử món canh đậu xanh cô bận một buổi sáng để làm, đã trực tiếp phản cô bị knockout.

Không sợ, cô không ngừng cố gắng.

Cô còn biết làm bánh

Trang 5 / 12

củ cái, món này rất khó đó! Thử hỏi có nữ nhân nào ở tuổi cô có thể có tay nghề này, đây chính là món ăn độc môn của di Vương, chỉ truyền cho người trong nh. Phải chọn lựa kỹ càng củ cái trắng, con tôm, nắm hương, thịt tươi mới cùng nguyên liệu nấu ăn phối hợp. Mọi nguyên liệu nấu ăn lại phải có tỉ lệ chính xác mới có thể làm ra chiếc bánh củ cái hoàn mỹ.

"Canh đậu xanh của con thua thực phẩm....."

Di Vương vỗ ngực cam đoan. "Yên tâm, đi đã hỏi qua Triệu quản gia, hôm nay triệu phu nhân không có mời khách."

Chính là lão thiên gia thực yêu khảo nghiệm của nàng thật tình, kia không mời khách? Căn bản là thiên muốn vong nàng!

Hoàn toàn há hốc mồm Triệu quản gia kinh ngạc xem Tiểu Ngọc ôn nhu tới chơi, đưa tới món điểm tâm ngọt Tiramisu do chính tay đầu bếp của khách sạn năm sao chỉ dạy cô ta làm, ăn ngon này là vô địch, nữ nhân đều thích Tiramisu.

Bánh củ cải pk Tiramisu.....

Tân Vi Ny ngay cả lên tiếng mời mẹ chồng ăn cũng không dám, đem bánh củ cải nóng hổi đặt lên bàn sau, lập tức về nhà ôm chầm bông khóc rống. Lão thiên gia, đây là đùa dai sao? Ô, lần này cũng thua rất thảm thối.....

Không quan hệ, vẫn là không ngừng cố gắng.

Hôm nay, thời tiết tốt, cô lái xe đến

Trang 6 / 12

chủ ốc đón mẹ Triệu, dự định đi dã ngoại uống trà chiều.

"Ta sợ nóng."

"Mẹ, trên núi sẽ không nóng, rất mát mẻ."

"Không cần, Tiểu Ngọc muốn tới đón ta đi spa."

Uống trà chiều suông ngắm cảnh cùng xa hoa spa, còn có xe Lexus với xe trong nước sản xuất.....

Một ván này bình bại như núi đổ, càng thảm hại hơn.

Tân Vi Ny âm thầm lui ra.

Đêm nay, mẹ Triệu vừa làm cho Tiểu Ngọc đưa về nhà, bụng có chút đói, muốn Triệu quản gia giúp bà chuẩn bị bữa đêm.

Không bao lâu quản gia đem bữa đêm đưa lên bàn, đó là.....

Canh đậu xanh lạnh lẽo cùng bánh củ cải đã hâm nóng lại, tất cả đều là mấy thứ hai ngày nay Tân Vi Ny đưa tới.

"Ta không muốn ăn."

"Tủ lạnh chỉ có mấy thứ này."

"Bữa tối đâu? Nhất định phải có đồ ăn thừa com thừa chứ?"

"Chúng ta toàn bộ đều đến chỗ thiếu phu nhân bên kia ăn com, trong nhà không có đồ ăn thừa com thừa."

"Hừ, ta không ở nhà, các người toàn bộ đều đi tiêu dao!"

"Thiếu phu nhân chỉ chờ một mình ngài, vốn kế hoạch là sau khi đi uống trà chiều, cô ấy muốn đích thân chuẩn bị bữa tối hôm nay để cho ngài hảo hảo thưởng thức, ngài không đến, đồ ăn đây cả tủ lạnh vẫn cần tiêu hóa,

Trang 7 / 12

cho nên thiếu gia muốn chúng tôi toàn bộ đi qua ăn com. Nói thật, tay nghề của thiếu phu nhân sớm đã vượt qua ta cùng dì Vương, chính là ngài không muốn nhìn thẳng vào mặt thôi."

Triệu phu nhân nổi giận đùng đùng. "Thế nào? Triệu quản gia, bà đang nói giúp nó sao? Bà không thấy được Thừa Quốc chịu khổ như thế nào sao?"

Triệu quản gia không bình luận nhiều, xoay người rời đi.

Thiếu gia đúng là phải chịu khổ, nhưng không có thiếu phu nhân ở bên người, cậu ấy càng khổ.

Triệu phu nhân tức giận đến cả một bụng hỏa, càng cảm thấy đói bụng, thậm chí có cảm giác choáng váng đầu, tuổi lớn, vừa đói liền bị hạ huyết áp, bà không muốn té xỉu ở trên bàn com, mà lại là ngã trước đồ ăn nàng dâu chuẩn bị!

Hừ, người ngoài sẽ nghĩ sao về bà? Có thể nói bà đáng bị té xỉu, ai bảo không ăn đồ nàng dâu chuẩn bị hay không? Hay là nói bà là một mẹ chồng khó ở chung? Lời này truyền ra đi có bao nhiêu khó nghe chứ!

Triệu phu nhân động đũa, chính là vừa ăn mấy miếng, bà cũng nhận ra được sự cố gắng của nàng dâu trong mấy món ăn đơn giản này.

Người ta nói hương vị món ăn phản ánh lòng người, phải có tâm, mới có thể làm được món ăn mỹ vị như vậy.....

Bà nhớ tới đứa nhỏ kia

khi vừa gả vào Triệu gia, là một cô gái trẻ tuổi ngay cả phòng bếp cũng chưa từng đi vào, chẳng bao lâu sau, cô sinh ra Hạo Hạo cùng Nhị Nhị, làm mẹ, còn có thể luyện được tay nghề tốt như vậy?

Nghiêm khắc mà nói, năm tháng thanh xuân của nó cũng toàn cho Triệu gia, nhưng nếu không phải do cá tính..... Triệu phu nhân không nhận được thờ dài.

Triệu Thừa Quốc đứng ở ngoài cửa nhà ăn xem, không đi quấy rầy mẹ dùng cơm. Nhìn biểu cảm khi thì thỏa mãn, khi thì ảo não của mẹ, khóe miệng anh khẽ nhếch lên, xoay người rời đi.

Anh rời khỏi chủ ốc, đi lên sườn núi, vừa khéo nhìn đến bà xã vội vã chạy ra.

"Hi." Khi nhìn thấy anh, Tân Vi Ny phát hoảng.

"Đi chỗ nào?" Triệu Thừa Quốc khí định thần nhân hỏi.

Nửa đêm xuất môn quả nhiên sẽ gặp phải đại sói hoang.....

Tân Vi Ny có chút cẩn thận trả lời, tận lực không cần tới gần anh quá. Mấy ngày nay, anh luôn tỏ rõ không cho cô bỏ qua dự vọng sắp thoát cương của anh. "Ách..... Triệu quân gia gọi điện thoại cho em, nói mẹ đã trở lại, đang kêu đói bụng, em muốn đi qua giúp bà chuẩn bị một chút đồ ăn....."

Triệu Thừa Quốc ôm cười, hai tay ôm ngực, con ngươi đen tỏa sáng. "hiếu thuận như vậy sao? Nếu anh nói anh đã đói bụng, em có

Trang 9 / 12

thể giúp anh chuẩn bị này nọ hay không?"

Mặt Tân Vi Ny đỏ lên, không nhìn nhăm nong bỗng trong mắt anh. "Đừng náo loạn, em đi trước nhìn xem mẹ....."

Cô muốn vòng qua anh, lại làm cho anh duỗi cuối cánh tay nắm lấy eo, cả người bị lôi vào trong lòng.

Bàn tay nhỏ bé của cô để trên lồng ngực rắn chắc của anh, đỏ mặt nhìn anh. "Uy....."

Anh nhìn thiên hạ trong lòng, ở dưới ánh trăng, da thịt óng ánh trong suốt trắng nõn của cô, sắc môi hồng nhuận tự nhiên, đẹp không gì sánh nổi. "Triệu quân gia đem canh đậu xanh cùng bánh củi cái đưa cho mẹ, mẹ đã ăn, phản ứng coi như không tồi."

"Thật sự?" Cô rất vui vẻ, hai mắt hưng phấn lóe sáng.

Triệu Thừa Quốc nhìn chăm chú vào bà xã, cô đẹp như vậy, động lòng người như vậy. "Còn anh thì sao? Anh đã đói bụng, em định giải quyết thế nào?"

Tân Vi Ny chọc chọc ngón tay vào ngực anh, vui vẻ đã quên muốn giữ khoảng cách. "Hừ, em mới không tin anh đã đói bụng, bữa tối anh ăn nhiều nhất."

Triệu Thừa Quốc thoải mái cười. Cô ở trong lòng anh, cảm giác giống như gặp phải con động đất nhỏ. "Không có biện pháp, bà xã của anh sắp biến thành siêu đầu bếp, làm cho anh không ngừng động đũa được. Nhưng mà hiện tại, anh thực sự đói bụng, em phải

Trang 10 / 12

tìm biện pháp đi."

Cô ngửa đầu nhìn anh, hấn vẻ mặt nghiêm túc như vậy, thật đúng là cho rằng anh đang "Đói". "Muốn ăn cái gì? Em làm bát mì cho anh ăn có được hay không?"

Anh kiểm chế thân thể mềm mại của cô, cười thầm lão bà không có cảnh giác. Sau khi có lần đầu tiên kích tình, anh không bao giờ muốn dừng lại nữa, Vi Ny có ý tưởng của cô, không muốn bị anh dụ hoặc đến mất đi lý trí, cái gì cũng không suy nghĩ đã cùng anh chuyển về nhà, cho nên trong khoảng thời gian này, Vi Ny cố gắng kháng cự anh.

"Đêm nay là trăng tròn."

Tân Vi Ny nhìn ánh trăng sáng chói trên bầu trời kia, gió đêm mát mẻ thổi tới, trong không khí có mùi hoa dã quỳ thơm ngát, còn có tiếng ếch, đây là không khí ở tại nội thành không thể hưởng thụ được, nhưng mà cô vẫn không hiểu.....

"Trăng tròn cùng mặt của em có cái gì quan hệ?"

"Trăng tròn sẽ làm nam nhân biến thành sói, thứ anh muốn ăn là em, bà xã."

Cô trừng to mắt, nhưng không còn kịp rồi, cánh môi đã bị rắn chắc che lại.

Cô kinh hô một tiếng, lại làm cho lưỡi của anh có cơ hội có thể chui vào trong miệng của cô bá đạo mót, bàn tay to của anh giữ ở sau đầu cô, khiến cô căn bản không thể thoát đi.

Anh hôn sâu quá kích tình, ý đồ làm tiêu

Trang 11 / 12

giảm sự gầy dựa của cô, lòng bàn tay thô ráp của anh xoa nắn đỉnh nhọn mẫn cảm của cô, bàn tay to xoa nắn nơi nồn nà rất tròn kia, bên tai là tiếng anh khàn khàn kêu gọi dụ hoặc.....

"Bà xã, anh muốn em "

"Ông xã....." Kim lòng không đậu, được lấy lòng yêu kiều từ trong môi cô bật ra.

"Đi đến phòng em?"

"Nhị Nhị ở phòng em " Nhị Nhị ảm ỹ đòi cùng cô ngủ.

"Về phòng của chúng ta?"

"Mẹ ở..... A....."

"A..... ông xã, không thể..... Không thể....." Cô xấu hổ thân ngâm kháng cự, lại phát hiện lực kháng cự sớm bị anh nhiệt tình mang đi.

Anh nhắc lên váy ngắn của cô, bàn tay theo bên đùi bóng loáng chui vào giữa hai chân, cô kinh hoàng siết chặt hai chân, tròng mắt to. Anh sẽ không định ngay tại chỗ.....

"Thừa Quốc?"

"Chúng ta về nhà."

Đôi mắt nóng rực thiêu đốt hừng hực dục hòa, anh vội vàng như vậy, khát vọng như vậy, nếu có cái ngõ tối, thậm chí anh không thềm để ý ngay tại chỗ giữ lấy cô.

"Không thể về nhà, mẹ ở nhà." Lý trí của cô đã bị dọa trở về.

"Em đã làm được đã quá nhiều, mẹ biết em muốn trở về."

"Không đủ, ít nhất muốn cho mẹ nhìn thấy thay đổi của em....."

Anh gầm nhẹ, đánh gãy lời giải thích

Trang 12 / 12

của cô. "Bà xã, anh không nhịn được, em có biết em làm cho anh chờ bao lâu sao?"

Trong ngữ điệu của Triệu Thừa Quốc tràn ngập oán hận tích lũy, đây là lần đầu tiên, ở trước mặt cô anh không che giấu ủy khuất của mình.....

Anh có chút tức giận, có chút bất lực, có chút không biết làm sao, càng muốn xác định cô có khát vọng giống mình hay không.

Bàn tay anh cường ngạnh vụn bung ra hai chân của cô vất lên hông mình, thẳng đến khi va chạm vào địa phương mềm mại chỗ tận cùng bắp đùi kia, cách một tầng quần áo mỏng, anh vẫn như cũ cảm giác được sự ấm nóng của cô.

"Em cũng muốn không phải sao?" Trong giọng nói của anh có ý khẳng định cũng có yên tâm.

"Thừa Quốc, không nên như vậy....."

"Chúng ta về nhà, bị mẹ thấy thì sao?"

Không phải như thế! Cô dùng sức đẩy anh ra.

"Nếu bây giờ em trở về, mẹ sẽ cho rằng mấy ngày nay tất cả cố gắng em làm đều là trăm phùng ngàn kể vì đêm nay về nhà, quá nhanh, Thừa Quốc, em muốn lại cố gắng thêm một ít....."

"Nhưng anh không chịu nổi."

Tân Vi Ny phát hỏa lớn. "Trong đầu anh chỉ nghĩ đến những thứ này sao?"

Lừa gạt của Triệu Thừa Quốc cũng không ít hơn cô. "Đúng, anh muốn em, chuyện này thì có sai sao?"

"Nếu ngay cả anh cũng không nhìn tới cố gắng của em, vậy thì mẹ sẽ nhìn thấy được sao?"

Những lời này đánh tan phần nộ của anh, anh hối hận chính mình không lý do tự dung tức giận. "Vi Ny....."

Cô run run lau nước mắt.

"Em muốn không phải chỉ có mấy thứ này, em muốn được mẹ tán thành, em muốn anh cảm thấy kiêu ngạo vì em, em muốn thuận lợi vui vẻ về nhà, em không cần lại một cái bảy năm nữa....."

Khóc ỷ bị ghen khiến cô rối cuộc không nói được nữa, cô xoay người, nghiêng ngả lão đảo chạy về nhà, dùng sức đóng cửa chính.

Đôi mắt đen thâm thúy của Triệu Thừa Quốc thủy chung nhìn chăm chăm bóng lưng cô rời đi, hai tay đặt tại bên người, theo bản năng nắm chặt lại.

Anh cực kỳ ảo não, hận không thể ra sức đánh chính mình một quỳ!

Anh đương nhiên biết Vi Ny cố gắng, cũng hiểu được mẹ cự tuyệt sự nhất gan của cô, dễ dàng buông tay cô có bao nhiêu sao khó khăn, cô cố lấy dũng khí không ngừng cố gắng như thế nào.....

Anh cúi đầu xem dự hòa của mình, lại ngửa đầu dùng sức thở dài với ông trời.

Bỗng nhiên, Anh hiểu được một việc.....

Thói hư tật xấu của nam nhân quả nhiên sẽ làm hỏng chuyện.

...

Mia: Chuẩn luôn rồi anh.

Bạn đang đọc truyện *Ở Riêng Thì Có Làm Sao?* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 7

Triệu Thừa Quốc rốt cục hiểu được, dự hòa của nam nhân khó diệt, nguyên lai lừa gạt của nữ nhân cũng rất khó diệt, không hề ít hơn so với nam nhân là mấy.

Hạo Hạo buổi sáng nói: "Vừa mới hòa hảo, liền chọc lão mẹ tức giận? Lão ba thật sự là quá lợi hại....."

Hiển nhiên con hoàn toàn không hỏi rõ ngọn nguồn sự tình, buổi sáng rời giường, chỉ nhìn đến sắc mặt lão ba không tốt, liền trực tiếp có kết luận.

Làm ba đương nhiên không phục, vấn đề của anh cũng không quá phức tạp, chỉ là do bà xã suy nghĩ quá nhiều thôi!

"Con không nghĩ vấn đề là ở chỗ mẹ sao?"

"Mẹ chính là như vậy, có thể có vấn đề gì? Nếu ba cho rằng cá tính của mẹ có vấn đề, lúc trước căn bản sẽ không cưới mẹ."

Hạo Hạo nói rất thoải mái, người giỏi ăn nói như Triệu Thừa Quốc thế nhưng bị con nói cho á khẩu, đứa nhỏ này.....

"Ông cu non."

Hạo Hạo khóc khóc nhún vai. "Con chỉ trần thuật sự thật."

Dù sao trong mấy chuyện này nếu người lớn nói không lại cậu, đều bảo cậu là "Tiểu lão đầu", cũng không thèm tự kiểm điểm lại bản thân mình, rõ ràng vấn đề rất đơn giản, nhưng người lớn lại có biện pháp bắt nó biến thành thực phức tạp!

Con nói không sai, bà

Từ khi bắt đầu kết giao, anh liền hiểu được nụ cười của Vi Ny đối với mình có bao nhiêu trọng yếu. Chỉ cần cô nở nụ cười, tâm tình hân cũng sẽ khoái trá theo, nhìn cô sáng sủa tươi cười, liền làm cho anh cảm thấy thế giới này rất yên bình thư thái.

Mãi đến sau khi cười, Vi Ny thừa nhận áp lực đến từ khắp nơi, cô còn trẻ không hiểu tiến thoái đối đáp như thế nào, cô đơn thuần, không đủ khéo đưa đẩy, chỉ biết nhận yêu cầu của người khác đối với cô, thử đi làm, rồi sau đó thất bại; Nhận trách cứ, vì thế trầm mặc. Cho dù có trợ giúp ủng hộ, cũng vô pháp tiêu đi cảm giác suy sụp trong lòng cô, tâm tình đó không ngừng tuần hoàn, lặp đi lặp lại, cuối cùng, tươi cười của cô biến mất, tất nhiên cũng không vui vẻ.

Về sau, Vi Ny ít nói chuyện, về mặt cô tối tăm đè nén, chỉ có đôi mắt với đôi song sinh trong tã lót, cô mới có thể bày ra mỉm cười hiếm có.

Tình huống như vậy, anh nhìn ở trong mắt, giãy dụa ở trong lòng.

Anh thường xuyên hỏi cô, cũng hỏi chính

Trang 3 / 5

mình: "Vi Ny, anh phải giúp em thế nào đây?"

Mãi đến một đêm bảy năm trước kia.....

Lần đầu tiên, cô mở miệng tỏ vẻ cô không vui với anh.

Anh bình tĩnh hỏi cô: "Cho nên?"

Vi Ny trầm mặc đã lâu, rú đôi mắt mỗi một xuống, tóc dài che mất một nửa khuôn mặt của cô. Mới sinh con không đến một năm, bình thường phiền não về vấn đề đáng người của bà mẹ mới sinh ở trên người Vi Ny hoàn toàn không nhìn thấy, cô gầy, tiêu tụy làm cho người ta hoảng hốt, thể trọng thậm chí so với trước khi mang thai càng nhẹ.....

Quyết định của cô làm cho anh từ thiên đường ngã xuống địa ngục. "Em có thể rời đi không?"

Vi Ny có cá tính lạnh nhạt, không biết che giấu cảm xúc, mấy ngày trước khi cô đưa ra yêu cầu này, anh đã sớm cảm giác được cô hình như có một suy nghĩ nào đó, cho nên càng thêm trầm mặc.....

Nhưng cảm giác là cảm giác, khi thực sự từ trong miệng cô nói ra, vẫn làm cho anh không thể thừa nhận.

Đêm đó chẳng phải hòa bình như vậy, trước khi anh rời khỏi phòng ngủ, bọn họ có tranh cãi. Anh hỏi cô.....

"Rời đi như thế nào?"

"Em muốn ly hôn."

Nếu hỏi cái gì là một cọng rom cuối cùng khiến cảm xúc của anh suy sụp?

Thì chính là những lời này của Vi

Trang 4 / 5

Ny.

Cô nói muốn ly hôn, lựa chọn bằng phương thức quyết tuyệt kết thúc hết thảy, kết thúc mọi áp lực làm cho cô sắp hít thở không thông.

Anh cảm giận bất bình. Cô có thể dùng ly hôn để kết thúc hết mọi thứ không vui của mình, vậy còn anh thì sao? Vi Ny có nghĩ tới cảm thụ của anh hay không? Tình yêu của anh với cô thì sao?

"Em có nghĩ tới cảm thụ của anh không?"

Cô trầm mặc.

"Em có nghĩ tới hay không, em đơn giản nói "ly hôn" như vậy, còn anh thì sao?"

Cô vẫn trầm mặc, hôm đó đa số cô chỉ trầm mặc, chỉ cần là đề tài làm cho cô cảm thấy thống khổ, cô sẽ biểu hiện như chim sợ cành cong, trốn vào thế giới nhỏ của mình, không nghe lời nói của bất luận kẻ nào.

"Vi Ny, đây là hôn nhân của chúng ta, gia đình của chúng ta, làm sao em có thể tàn nhẫn tuyên cáo kết thúc như vậy? Hạo Hạo cùng Nhị Nhị mới tám tháng, em muốn bọn chúng đối mặt với một gia đình không hoàn chỉnh như thế nào? Chuyện này đối với con, đối với anh, công bằng sao?"

Công bằng sao?

Vi Ny không nói chuyện, chỉ roi lệ đầy mặt.

"Anh yêu em, anh không thể ly hôn."

Vi Ny không tiếng động khóc thút thít, giống búp bê gỗ mất đi linh hồn, thân ảnh tái nhợt, yếu ớt, lưng lay sắp đổ kia, anh khắc sâu

Trang 5 / 5

vào trong lòng.

Cho nên, cuối cùng anh thỏa hiệp, thỏa hiệp cho tình yêu cùng sợ hãi mất đi cô không tha.

Anh không đồng ý ly hôn, nhưng đồng ý ở riêng, hai người lảng giềng mà cư, để anh đối mặt mọi người chỉ trích, không ủng hộ, cho Vi Ny được sống tự do.....

Triệu Thừa Quốc nặng nề thở dài, mọi thứ đã qua giống như mũi dao nhọn, đâm vào trong lòng, bất cứ lúc nào nhớ tới, vẫn cứ sẽ đau.

Thư ký nghỉ đẻ xong vừa phục chức, vừa nghe tin ông chủ cùng phu nhân hòa hảo, đương nhiên thực vui vẻ. Tâm tình của ông chủ tốt, cấp dưới cũng vui vẻ, nhưng mới sai bước tới văn phòng, chợt nghe đến lão bản đang thở dài.

"Phát sinh chuyện gì? Không phải nghe mọi người nói ngài gần đây đường làm quan rộng mở?"

Thư ký Phan nhiều năm đi theo Triệu Thừa Quốc, đối với chuyện nhà của anh rất rõ ràng.

"Tôi chọc cho mẹ Hạo Hạo tức giận."

Thư ký Phan thờ dài. "Nào có ai vừa hòa hảo liền chọc người ta tức giận?"

Triệu Thừa Quốc cười khổ. "Hạo Hạo cũng nói như vậy."

Thư ký Phan buồn cười, cô rất thích Hạo Hạo, chính mình sinh được một cô con gái, nói muốn cho Hạo Hạo làm con dâu nuôi từ bé. "Hạo Hạo chính là thông minh như vậy, mấy người lớn các người đang nghĩ cái gì, nó đều biết! Lần khác tôi nhất định phải ôm tiểu Lily nhà tôi đến gặp Hạo Hạo, từ nhỏ liền bồi dưỡng cảm tình, không thể làm cho đám con gái của nghị viên khác nhanh chân đến trước!"

Triệu Thừa Quốc nở nụ cười. Con được hoan nghênh, làm ba đương nhiên rất vinh dự, chính là tiểu tử Hạo Hạo kia kiêu ngạo quen, ai biết về sau sẽ thích dạng cô gái gì?

"Nghị viên, thư ký Lí tạm giữ chức vụ đạo trước mang đến rất nhiều phiền nhiễu cho anh, cư nhiên chạy tới quấy rầy anh, tôi thực sự thấy rất có lỗi." Ai, ai bảo bề ngoài của ông chủ rất tốt, rất có lực sát thương, bị nữ nhân anh hấp dẫn nhiều vô số kể.

"Không quan hệ, chỉ là việc nhỏ." Sau ngày ở bể bơi đó, thư ký tạm thời liền bị anh đổi.

Bạn đang đọc truyện *Ở Riêng Thì Có Làm Sao?* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 8

Thư ký Phan hôm nay vừa đến chỗ làm, còn chưa kịp tán gẫu hết việc nhà với ông chủ, liền thấy phụ tá như ong vỡ tổ lao vào văn phòng, oa oa ồn ào kêu mở tivi.....

"Nghị viên, xảy ra chuyện lớn rồi!"

Mấy người này đều là đoàn cổ vấn đi theo Triệu Thừa Quốc đã lâu, đều rất vĩ đại, chuyện khiến bọn họ hô to gọi nhỏ nhất định là đại sự.

Trên màn ảnh, tin tức đang ở tiếp sóng một người phát ngôn của chính đảng mời dự họp họp báo, trên áp phích thật to viết: "Triệu Thừa Quốc nghị viên mời nói rõ ràng: Ngài có đoạn tụ chi phích (gay) sao?!"

Người phát ngôn ở trước máy quay nước miếng tung bay chất vấn, trên tay còn vung vài tờ giấy khổ A4, gọi là chứng cứ.....

"Căn cứ nguồn tin tin cậy do dân chúng cung cấp, Triệu nghị viên nhiều năm như vậy được xưng là vật vật cách điện với scandal không phải không có nguyên nhân. Làm sao có thể có scandal đâu? Là do Triệu nghị viên thích nam nhân, đương nhiên sẽ không có mờ ám gì với phái nữ chứ sao! Các vị, nhân vật chính trị cần phải có tiêu chuẩn đạo đức khác người bình thường, ý không phải là nói Triệu nghị viên không thể thích nam nhân, mà là nói Triệu

nghị viên phải nói cho rõ ràng, nói rõ a! Nói cho rõ ràng có khó khăn như vậy sao? Thích nam nhân lại không có gì sai! Chúng ta ở đây nghiêm trọng kháng nghị Triệu nghị giấu diếm khuyên hương giới tính của mình!"

Ở bên này, thư ký cùng phụ tá trong văn phòng của Triệu Thừa Quốc thực sự tái mặt rồi.

Trước đợt tuyển cử, lại gặp phải tình huống bị đối thủ bôi đen, đây cũng là một loại sách lược tuyển cử, thủ đoạn này người người đều dùng, mức độ xảo diệu bất đồng nhau, chính là không nghĩ tới bọn họ cư nhiên dùng đến chiêu này? Mặt có thể không tái xanh sao?

Nhưng bản thân Triệu Thừa Quốc lại là một mặt thoải mái, thậm chí còn có chút hưng trí bùng bùng.

"Các vị, Triệu nghị viên như vậy tương đương lừa gạt mọi người bốn năm nay! Ngay cả loại cảm tình này đều có thể lừa, hình tượng chính trực của Triệu nghị viên có phải sẽ bị suy giảm mạnh hay không? Các vị mời xem màn hình, vị Lam tiên sinh này chính là tình nhân của Triệu nghị viên, địa điểm quay chụp mấy tấm ảnh chụp này là ở cửa nhà Triệu nghị viên, mà vị Nhiễm tiên sinh này nghe nói cũng là bạn trai của Lam tiên sinh, đây là tam giác tình yêu sao? Hay là nói Triệu nghị viên là tiểu tam phải hư cảm tình của người ta?"

Trong ảnh chụp, Tiểu Lam ái mộ nhìn anh, là rất có hương vị "Tình nhân".

Đó là buổi tối hôm Vi Ny uống say, Tiểu Lam cùng Đại Vĩnh đưa cô về nhà, cư nhiên liền như vậy bị người có ý đồ chụp được ảnh chụp, còn bỏ công sức mở hộp báo nói chuyện? Đáng tiếc điều tra còn chưa đủ rõ ràng, cái cửa kia không phải nhà anh.

Triệu Thừa Quốc không nhịn được cười to.

Thấy ông chủ cười to, sắc mặt phụ tá từ xanh biến thành đen.....

Hộp báo còn đang tiếp tục, từ chuyện tiểu tam đến kiểm điểm tác phong cường ngành của Triệu nghị viên, chuyện gì đều có thể lôi vào scandal này, cuối cùng lại trách cứ anh lừa gạt cử tri. Đối thủ này thật vất vả mới lấy được một cái đề tài, làm sao có thể dễ dàng buông tha cho Triệu Thừa Quốc?

Nhân vật chính trị bị bàn tán là chuyện bình thường, nhưng mà, toàn bộ phụ tá không cười nổi.

Sự tình tại sao có thể như vậy? Làm sao có thể bị truyền ra loại chuyện như thế này? Còn có ảnh chụp kỳ dị kia nữa?

Sau một mảnh trầm mặc, mặt thư ký Phan hiện vẻ lúng túng, hỏi câu mà trong lòng tất cả phụ tá đều muốn hỏi: "Ách, ông chủ, ngài có thể là vì rất tịch mịch mà....."

Triệu Thừa Quốc lại cười to, lấy điều khiển từ xa tắt tivi đi. Anh không sao cả, tâm tình không chịu ảnh hưởng, bất quá bởi vì bọn họ là phụ tá của mình, cho nên anh phải giải thích. "Nhiễm tiên sinh thật sự là bạn trai của Lam tiên sinh, điểm ấy bọn họ không nói sai, nhưng vị Lam tiên sinh này là biên tập của Vi Ny. Ngày đó Vi Ny uống say, bọn họ đưa cô ấy về nhà, chỉ cần xem lại camera ở cửa, là có thể ở 2 phút sau nhìn thấy tôi ôm Vi Ny xuống xe, bọn họ chỉ chụp cảnh tôi cùng hai vị tiên sinh kia ở cửa, sau đó mãnh liệt về rần thêm chân."

Phụ tá rốt cục an tâm.

"Thật tốt quá! Chúng ta nhanh chóng đến nhà nghị viên lấy video trong camera lau lại, sự tình có thể tự sụp đổ a! Chúng ta còn có thể thừa cơ đánh ngược lại một kích, sửa trị bọn họ một chút!"

Phát hiện nguy cơ có chuyển cơ, phụ tá đã gỡ khỏi trống trận chuẩn bị thống khoái đánh trả, cho đến khi Triệu Thừa Quốc nói.....

"Tạm thời không cần xử lý."

Mọi người kêu lên sợ hãi. Vì sao không xử lý? Sau đó có người đột nhiên nhớ tới. "Đúng vậy, nếu làm như thế, phu nhân không phải..... sẽ bị sáng tỏ sao?"

Triệu phu nhân là không thể bị sáng tỏ, đây là chuyện phụ tá đều biết đến. Nhưng.....

Chuyện này nếu không làm rõ ràng, sẽ càng ngày càng nghiêm trọng, Triệu Thừa Quốc không giải thích liền bị coi là cam chịu, điều này làm cho đối thủ vừa lòng đẹp ý, không chút khách khí đem tình sử của Triệu nghị viên càng nhuộm đậm khoa trương.

Tần Vi Ny đại bùng nổ là ở buổi tối ngày thứ hai sau khi sự tình phát sinh.

Cô lập tức về chủ ốc..... Ngày đầu tiên, cô cùng dì Vương chạy tới ôn tuyên giải sầu, không thấy được tin tức, những người ở chủ ốc cho dù biết cũng không kinh động đến cô, mà thời gian mẹ chồng biết không khế cô là mấy, cho nên cô vừa hồi chủ ốc, vừa khéo bị mắng.

"Chính là cô! Toàn giao du với đám bạn bè kỳ quái, lần này Thừa Quốc bị cô hại đến nỗi cho dù nhảy vào Hoàng Hà cũng không rửa sạch được!"

Tần Vi Ny không ngại bị mẹ chồng quở trách, nóng vội chạy đến trước mặt ông xã.

Cô không phải là tiểu cô nương năm đó gặp phải chuyện gì cũng chỉ biết kích động vô thố, có lẽ cô có chứng khủng hoảng trước đám đông, nhưng cô cũng có ý nghĩ, có thể tìm được phương pháp giải quyết.

Cô rất nóng vội. "Camera không ghi lại được đoạn sau sao? Tiểu Lam nói ngày đó là anh ta cùng Đại Vĩnh đưa em về nhà, cũng là anh ôm em xuống xe, chẳng lẽ camera không ghi lại được sao?"

Nhìn đến bà xã kích động như vậy, Triệu Thừa Quốc đột nhiên cảm thấy này sự kiện ô long thực đáng giá.

Anh căn bản không cần đối phương bôi đen, cũng không dự định đưa ra lời biện giải, bởi vì trừ bỏ mấy taamms ảnh chụp Tiểu Lam ái mộ nhìn anh ra, bọn họ còn có thể đưa ra cái chứng cứ gì? Mấy tấm ảnh chụp có thể chống đỡ câu chuyện này bao lâu? Lại qua vài ngày nữa, khi truyền thông cảm thấy đối thủ không lấy ra được chứng cứ càng trực tiếp rõ ràng chính xác, vì giá trị của tin tức, cũng sẽ quay đầu cắn ngược lại bọn họ vì tuyền cử mà công kích đối thủ ác liệt. Không quan tâm ai trúng tuyền ai không trúng tuyền, tin tức mới là đồ ăn của phóng viên, chỉ cần có tin tức, bọn họ ai cũng cần.

Nhưng mà cảm giác làm cho bà xã khấn trương một chút thật đúng là không tồi..... Anh bắt đầu đi thờ dài. Sao phát sinh loại sự tình này anh chẳng những không khấn trương, ngược lại còn bởi vì bà xã khấn trương mà cảm thấy vui vẻ?

"Có quay lại được."

Tân Vi Ny càng nóng nảy. "Vậy vì sao không giải thích?"

Triệu Thừa Quốc bình tĩnh trả lời: "Không cần giải thích."

Tân Vi Ny nhũm mày, không biết nam nhân này sao có thể như vậy bình tĩnh như vậy? "Vì sao? Như vậy sẽ chỉ làm bọn họ nghĩ rằng anh đang cam chịu, công kích này sẽ không đình chỉ, đã đến giờ phút này, rốt cuộc là anh rất bình tĩnh hay là em quá xúc động? Anh hẳn là cũng tức giận giống em không phải sao?"

"Đúng vậy, Thừa Quốc, ngay cả Vi Ny đều nói như vậy....." Tuy rằng mẹ Triệu bắt đầu với con dâu, nhưng chuyện có lợi cho con trai, bà cũng sẽ phụ họa cùng con dâu, cũng không vì chống đối mà phản đối.

Triệu Thừa Quốc không nói lời nào, về mặt bình tĩnh.

Hạo Hạo ngồi ở bên cạnh ba mở miệng. "Nguyên nhân Lão ba không giải thích là vì lão mẹ."

"Bởi vì mẹ?" Tân Vi Ny nhìn ông xã, anh kinh ngạc nhìn Hạo Hạo, hiển nhiên là thật sự có điều băn khoăn? Chẳng lẽ thực sự bị Hạo Hạo nói trúng rồi?

Cô bừng tỉnh đại ngộ, Thừa Quốc nhất định là lo lắng chuyện Tiểu Lam cùng Đại Vĩnh bị sáng tỏ. "Thừa Quốc, anh không cần băn khoăn Tiểu Lam, Tiểu Lam đã nói với em, cha mẹ anh ấy hiện tại đã biết chuyện của anh ấy với Đại Vĩnh, anh ấy cũng unge hộ anh đem chân tướng nói ra!"

"Không phải Tiểu Lam thúc thúc." Hạo Hạo nói tiếp, nhìn mẹ, bỏ qua ánh mắt chất vấn của lão ba.

Scandal này không đủ chứng cứ, tuyệt đối sẽ không tạo thành quá lớn thương tổn đến ba, ngược lại sẽ làm cho đối thủ bởi vì biểu đạt thái độ bất thiện với mọi người, mà sẽ bị bắn ngược.

Nhưng mà, đây cũng là một cái cơ hội, nếu Vi Ny nguyên ý, như vậy thời gian bọn họ một nhà đoàn viên sẽ đến, nếu cô vẫn cứ nhất gan, vậy thì, anh cũng không biết nên yêu cầu cô thay đổi cá tính thế nào, cứ như vậy, bảy năm kế tiếp, hoặc lại bảy năm nữa cũng có khả năng.

"Hạo Hạo, không cần thừa nước đục thả câu được không?"

Hạo Hạo thực thông minh, Tân Vi Ny cũng không kỳ quái khi Hạo Hạo có thể đoán trúng tâm sự của ba nó.

Hạo Hạo có ý thờ dài. "Nếu lão ba đưa ra hình ảnh trong thiết bị giám thị, lão mẹ không phải sẽ bị sáng tỏ sao? Như vậy phóng viên sẽ toàn bộ chạy tới, nghệ sĩ dương cầm mọi người cho rằng ẩn cư ở Vienna kia, hóa ra lại gần ngay trước mắt, mẹ cho là họ sẽ hảo tâm buông tha cho mẹ sao? Bọn họ nhất định sẽ đem tờ tổng tám đời, từng cái quá trình từ nhỏ đến lớn, mỗi trương tấm ảnh chụp của mẹ toàn bộ đào ra, lão mẹ, đến lúc đó mẹ còn có thể tiếp tục trôi qua cuộc sống yên bình sao? Không có khả năng."

Hai đầu gối của Tân Vi Ny trở nên vô lực, thiếu chút nữa không thể chống đỡ được.

Nguyên lai đây mới là vấn đề mấu chốt? Là nguyên nhân chủ yếu Thừa Quốc không lập tức phản kích sao?

Mẹ Triệu hoàn toàn giận dữ. "Thừa Quốc, con vì cảm thụ của cô ta, tình nguyện để cử tri hiểu lầm con cũng không nguyên ý giải thích rõ ràng sao? Ông trời ơi, đây chính là liên quan đến chuyện con có được trúng tuyền hay không, cử tri chính là mấu chốt của vấn đề đó có biết không!"

Bà chỉ tay thẳng vào con dâu. "Chính là cô, chính là cô! Làm sao cô có thể ích kỷ như vậy! Thừa Quốc vì cô ngay cả nghị viên đều có thể không cần làm, cô có từng nghĩ tới hay không, nó vì cô làm nhiều như vậy, cô đã vì nó làm cái gì?"

Tân Vi Ny lắng lắng quan sát biểu cảm của ông xã.

"Anh không định nói với em chuyện này sao?" Cô hoảng loạn lau nước mắt trên má. Anh để ý cô, sùng nịch cô, cô biết anh quyết định không đáp ứng cũng là bởi vì cô, hết thấy đều là vì cô, nhưng cô vẫn là không nhận được cảm thấy nản lòng. Ông xã có phiền toái, thân là vợ mà cô lại không có thể đứng ở tuyến đầu làm bạn ở bên cạnh anh? Cô bởi vì nhất gan mà không thể cùng anh cộng hưởng vinh quang, chẳng lẽ ngay cả chuyện này cô đều muốn trốn tránh mặc kệ sao? Thừa Quốc trực tiếp lựa chọn không thương lượng cùng cô, có phải đã hết hy vọng với cô rồi hay không?

"Vậy ba cùng mẹ cùng nhau mở hộp báo không phải là được rồi sao?"

Nhị Nhị ở một bên nói. Cô bé cũng là một đứa bé thông minh, chỉ là nó sẽ không giống ca ca nói chuyện thích quanh co lòng vòng giăng cạm bẫy như vậy, đâu cần phiền toái như thế, đem lời nói thẳng rõ ràng không phải có vẻ đơn giản hơn sao?

Nhị Nhị hỏi mẹ. "Mẹ sẽ giúp ba đúng không?"

Triệu Thừa Quốc không nghĩ tới song bào thai sẽ dùng một chiêu này.

Anh rất chắc chắn chuyện này không vượt qua một tuần sẽ đi qua, đứa con thông minh khẳng định rất rõ ràng, nhưng bọn chúng lại dùng kế muốn kéo mẹ xuống nước, ép cô đứng ra đối mặt với nỗi sợ hãi của mình?

"Vi Ny....." Ngay cả mẹ chồng cao ngạo đều buồn bã đáng người, cầu nàng dâu hỗ trợ. Chuyện này, chỉ cần Vi Ny ra mặt là có thể giải quyết!

Tân Vi Ny hít sâu, nắm giữ cánh tay mẹ chồng, ngăn cản mẹ chồng cầu tình, cô chỉ nhìn ông xã, môi run run, ánh mắt lại vô cùng kiên định.....

"Mẹ, con sẽ cùng Thừa Quốc cùng nhau làm sáng tỏ chuyện hiểu lầm này."

Cho dù cô sợ muốn chết, cũng muốn làm như vậy!

Buổi sáng hôm sau, phụ tá của Triệu Thừa Quốc thông tri các tạp chí lớn, cũng chuẩn bị mở hộp báo.

Tân Vi Ny không thể tưởng được là Tiểu Lam cùng Đại Vĩnh cũng tới.

"Các anh đây là thế nào....."

Tiểu Lam hai mắt sưng đỏ, không biết đã khóc mấy ngày mấy đêm, anh ta muốn ôm Vi Ny, lại bị Đại Vĩnh ngăn cản.

"Em còn ôm! Em không sợ tin tức biến thành tứ giác tình yêu à?"

Tiểu Lam thu tay lại, nước mắt hàm ở hốc mắt, muốn lu lại không dám lau. "Vi Ny, tôi không có yêu Triệu nghị viên, tôi chỉ là đem anh ấy trở thành thần tượng để sùng bái, chỉ đơn giản như vậy..... Hừ, tôi cũng không tin nếu đặt Kim Hiền Trọng ở trước mặt cô, ánh mắt cô sẽ không lờ lờ tỏa sáng..... Tôi hận chết bọn họ! Nói lung ta lung tung....."

Tân Vi Ny mới mặc kệ tam giác tứ giác cái gì, cô giang hai tay, dùng sức ôm lấy Tiểu Lam. "Tôi mới sẽ không cho rằng anh yêu Thừa Quốc, Thừa Quốc nào có tốt bằng Đại Vĩnh? Tôi chỉ lo lắng sức khỏe của ba anh, nghe nói ông ấy tức giận đến nổi tái phát bệnh tim?"

Tiểu Lam sau khi ôm đáp lại, nhanh chóng đẩy Vi Ny ra. "Không có việc gì đâu, muốn trách cũng phải trách bản thân tôi, sự tình ngay từ đầu nên nói rõ ràng, căn bản không cần giấu diếm ông ấy."

"Tiểu Lam, tôi muốn gặp ông ấy."

"Tốt nhất mang ông xã của cô cùng đi, ba tôi yêu ông xã cô còn hơn đứa con này đó!"

Nhưng hộp báo sắp bắt đầu, tất cả quan tâm cũng phải để sau.

Ở phía sau đài, Triệu Thừa Quốc cầm chặt tay bà xã.

"Thư ký Phan nói tất cả các công ty truyền thông lớn nhỏ đều đến đây, nghe nói đồng xe ngừng ở bên ngoài làm cho giao thông tắc nghẽn nặng."

Tân Vi Ny một thân đơn giản váy màu trắng, tóc dài thả ra, cô trang điểm thanh nhã, đeo khuyên tai tròn châu tinh xảo, trên ngón tay đeo nhẫn mang là một chiếc nhẫn bạch kim, hình thức đơn giản, cũng là đôi năm đó hai người đi dạo khắp các cửa hàng trang sức thấy thích nhất.

"Rất hoa lệ thì em không dám mang, em thích loại nhân đôi đơn giản này."

Đó là lúc lúc ấy cô nói, cô mới hơn hai mươi chưa ý thức được đối tượng mình sẽ già không có chút đơn giản nào, căn bản không có khả năng có cuộc sống đơn thuần.

"Anh nói những lời này là muốn làm cho em càng khấn trương sao?" Thanh âm của Tân Vi Ny run run, tim đập thật nhanh.

"Em cũng biết, anh không muốn bắt buộc em làm bất cứ thứ gì khiến em không thoải mái."

"Em không có không thoải mái."

"Hộp báo tùy thời có thể hủy bỏ, cho dù là hiện tại."

"Không cần hủy bỏ."

"Em thật sự xác định sao?" Triệu Thừa Quốc lo lắng trùng trùng.

"Vâng."

"Tốt, vậy em chỉ cần ở bên cạnh anh, nói cái gì cũng không cần nói, hết thấy đề anh lên tiếng, một khi em cảm thấy không thoải mái, hãy cho anh một cái ám chỉ, chúng ta lập tức tạm ngừng họp báo."

Cô nhủ mảy. "Em đột nhiên phát hiện anh nói rất nhiều."

Triệu Thừa Quốc nhắm mắt lại hít sâu. "Nói thật, anh tự mình khai họp báo cũng chưa bao giờ khẩn trương như vậy."

Cô nở nụ cười, ngửa đầu nhìn anh. Anh cao lớn tựa như một tòa sơn, là đề phòng hộ của cô, cô nhớ lại lần đầu tiên bọn họ bốn tay liên đàn, khi đó anh đối với cô mà nói cũng giống một tòa sơn, giúp cô trấn mọi sợ hãi.

Anh luôn luôn là như vậy, không phải sao? Mẹ chồng nói: "Nó thay cô làm nhiều như vậy, cô đã vì nó làm được cái gì?"

Đúng, cô đã vì anh làm được cái gì?

Tân Vi Ny nhẹ nhàng nói: "Anh nên tin tưởng em một chút."

Sau đó, họp báo chính thức bắt đầu.

Trước là phụ tá lên tiếng thanh minh cùng nghiêm trọng kháng nghị chuyện ác ý lên án Triệu Thừa Quốc, tiếp theo, Triệu Thừa Quốc nắm tay Tân Vi Ny đi ra từ hậu trường.

Hiện trường nhất thời lóe sáng liên hồi ánh đèn flash, khiến cho ánh mắt của những người trên khán đài không mở nổi ra, phóng viên đặt câu hỏi thì phía sau liên tiếp phía trước, hiện trường bỗng nhiên mất khống chế.

Phụ tá trước tiên vội vàng duy trì trật tự, rồi mới mời Triệu Thừa Quốc lên tiếng.....

"Cám ơn các vị truyền thông đã lao sư động chúng, bên ngoài còn bị ách tắc giao thông, người không biết còn tưởng rằng nơi này có họp báo ngôi sao kì tên. Đúng rồi, vợ tôi thích ngôi sao Kim Hiền Trọng, Kim Hiền Trọng mới ra album mới, mong rằng mọi người ủng hộ nhiều hơn."

Ở đây phóng viên đều cười vang, nhất là nữ phóng viên vui vẻ à cười khanh khách. Soái ca nói giỡn thực sự có thể cộng thêm một trăm phân.

"Bên cạnh tôi vị này là phu nhân của tôi, mẹ của hai đứa con tôi."

Đèn flash lại không khống chế được.

Triệu Thừa Quốc tiếp tục giải thích. "Chúng tôi rất sớm trước đây đã kết hôn, cũng rất sớm đã sinh em bé, chỉ là do cô ấy không thích náo nhiệt, cố tình cuộc sống nhân vật chính trị không có khả năng không náo nhiệt, cho nên, cô ấy lựa chọn ở nhà chăm sóc bọn nhỏ, không tham dự vào công việc của tôi. Đây là chuyện cá nhân của tôi, tôi có quyền không công khai với mọi người, nhưng mà bị vu oan, vợ của tôi đành phải đứng ra đối mặt với mọi người. Về phần chuyện lên án mất lý tính này, tôi sẽ đưa ra pháp luật, để bảo vệ danh dự của tôi cùng vợ mình."

Anh giải thích rõ ràng rành mạch theo trật tự, nhưng căn bản phóng viên cảm thấy hứng thú không phải làm sáng tỏ vụ scandal này, mà là phu nhân của Triệu nghị viên.

"Phu nhân, xin hỏi ngài nhiều năm sống ở Vienna, là gần đây vừa mới về nước? Hay là đặc biệt vì scandal của Triệu nghị viên mới trở về?"

Phóng viên căn bản không hiểu Triệu Thừa Quốc vừa mới giải thích: "Cô ấy lựa chọn ở nhà chăm sóc bọn nhỏ" là như thế nào.

"Phu nhân, ngài đối với chuyện vợ chồng ở xa cách nhau có ý kiến gì không? Rất nhiều vợ chồng đều là do sống xa nhau mới phát sinh vấn đề!"

"Phu nhân....."

Hai tay của Tân Vi Ny đặt ở trên đùi gấu gao nắm chặt, sắc mặt tái nhợt.

Phụ tá vội vã không chế phóng viên nêu câu hỏi. "Phu nhân không nhận trả lời câu hỏi! Phu nhân không nhận trả lời câu hỏi!"

Tùy tiện tìm một người là có thể đảm đương phu nhân của Triệu nghị viên? Phóng viên làm sao có thể buông tay?

"Phu nhân mời ngài giải thích rõ ràng, có ý kiến về scandal của Triệu nghị viên lần này hay không?"

Ngay khi Triệu Thừa Quốc dự tính dẫn vợ rời đi, Tân Vi Ny bỗng nhiên nói chuyện.....

"Tôi chưa từng đi Vienna, tôi cũng không phải nghệ sĩ dương cầm sống ở Vienna, tôi biết đàn dương cầm, nhưng tôi không phải nghệ sĩ dương cầm....."

Phóng viên bỗng nhiên rung động một mảnh, lời của cô làm đảo điên tất cả mọi lời đồn.

"Tôi luôn luôn ở tại Dương Minh Sơn....."

Chính là đơn giản mà nói, cũng đã là Tân Vi Ny cực hạn. Nàng run run cái không ngừng, Triệu Thừa Quốc hoàn trụ nàng gầy yếu bả vai, đủ, hẳn không muốn lại thấy nàng như vậy khiến chiến chính mình.

"Chúng ta làm sao mà biết cô thật sự là vợ của Triệu nghị viên? Nói không chừng chính là nhân viên công tác giả mạo....."

Phóng viên nêu câu hỏi nhận lấy ánh mắt thịnh nộ của Triệu Thừa Quốc liền im bật đình chỉ.

Trường hợp đột nhiên trở nên thực an tĩnh, tất cả mọi người nhìn đến không dễ giận, thậm chí quá mức lý tính, không ở ngoại nhân trước mặt triển lộ cảm xúc Triệu Thừa Quốc bỗng nhiên phần nộ bộ đáng.

"Đủ rồi, chúng ta đi....."

"Không cần, em không đi....."

Cô không thể đi, đi rồi sẽ chỉ làm sự tình càng thêm nghiêm trọng!

Tân Vi Ny run run đem bao da mở ra, lấy ví ra. Nước mắt của cô hàm ở hốc mắt, cả người gần như không khống chế được, cô muốn lấy ra chứng cứ chứng minh quan hệ của cô cùng Thừa Quốc, nhưng càng kích động, tay càng run không ngừng. Cô ngay cả một tấm chứng minh thư nho nhỏ đều lấy không được, nhưng mà không thể khóc, cô không thể khóc.....

Tiểu Lam ở phía sau màn xem tivi tiếp sóng đã sớm khóc ngã vào trong lòng Đại Vinh.

Nhị Nhị khó thút thít gắt gao ôm đi Vương.

Mà Hạo Hạo nếu không phải có bà nội ôm, cũng đã sớm lao ra mắng chửi người!

Đám phóng viên đó vì sao muốn bắt nạt mẹ cậu như vậy! Mẹ hôm nay có thể đi lên khán đài cũng đã rất giỏi, bọn họ vì sao không tin mẹ?!

Cậu không phải muốn cho người khác bắt nạt mẹ mới muốn mẹ lên khán đài!

Hạo Hạo oa oa khóc lớn. Cậu bé chưa từng khóc khóc, cho dù khóc, cũng chỉ có rơi nước mắt, mới sẽ không khóc thành tiếng! Cậu không khóc.....

Tân Vi Ny lấy chứng minh thư từ trong ví ra, giơ mặt trái lên, bày ra trước mặt tất cả phóng viên ở đây, từng chữ từng chữ chậm rãi khó khăn giải thích.....

"Đây là chứng minh thư của tôi, tôi tên là Tân Vi Ny, phối ngẫu lan của tôi viết ba chữ "Triệu Thừa Quốc", tôi không cần lừa gạt người tôi là Triệu phu nhân, bởi vì tôi thật sự là Triệu phu nhân....."

Cô cố nén nước mắt, cố nén không cho chính mình dưới ánh mắt chăm chú của mọi người hồng mắt, cô cố gắng không đoán ý tưởng của người khác, cố gắng không bởi vì ánh mắt của người khác tìm tòi nghiên cứu mà hồng mắt, cô có thân thể hoàn chỉnh, không cần nhìn ánh mắt của người khác mà sống, nam nhân bên cạnh là chồng của cô, điều duy nhất cô có thể làm chính là liều mình bảo hộ người nhà của cô.....

"Đủ rồi, bà xã."

Hốc mắt Triệu Thừa Quốc ướt át, sự cố gắng của bà xã làm anh xúc động vô cùng, anh coi vợ của mình làm vinh dự.

Cả đời này, anh đều sẽ nhớ giờ khắc Vi Ny quang vinh khiến chiến chính bản thân mình này, giờ khắc Vi Ny đại hoạch toàn thắng này!

Rồi sau đó, anh vây quanh thê tử, đứng dậy rời đi.

Phụ tá ngăn cản phóng viên đuổi theo, ngay cả thư ký Phan đều hàm chứa lệ xông lên trước làm tường ngăn.

Tân Vi Ny tiếp xúc đến lồng ngực rộng mở ấm áp của chồng, trong đầu âm âm trống rỗng.

"Ông xã..... biểu hiện của em..... Có được không?" Ngay cả thanh âm cũng đều cảm thấy là từ nơi rất xa rất xa truyền đến.

Triệu Thừa Quốc hôn tóc cô, nghẹn ngào nói: "Em biểu hiện rất tốt, em là kiêu ngạo của anh."

"Thật tốt....."

Tân Vi Ny an tâm nhắm mắt lại, tùy ý cảm xúc phập phồng mãnh liệt hư thoát đem cô mang vào bóng tối.

Nhưng hiện tại cô đã thật sâu hiểu được, cho dù bóng tối tiến đến, có ông xã bảo hộ, cô vẫn có thể thấy cuộc đời tươi sáng.

.....

Mia: Ôi còn tận 3 chương và 1 pn nữa.

Bạn đang đọc truyện *Ở Riêng Thì Có Làm Sao?* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 9

"Tiểu ca ca, em sợ ánh mắt người khác nhìn em, em cảm thấy bọn họ không thích em, cảm thấy em đánh đàn đàn thật sự khó nghe....."

"Vây đừng nhìn bọn họ, nhìn anh là tốt rồi, dù sao tiểu ca ca cao như vậy, có anh che ở phía trước, em thấp bé như vậy người ngồi dưới khán đài sẽ không nhìn thấy em."

"Vây tiểu ca ca chính là một ngọn núi nha?"

"Được, vậy tiểu ca ca sẽ là ngọn núi Vi Ny có thể dựa vào cả đời."

"Được, được! Tiểu ca ca là núi dựa của Vi Ny, vậy em một đời đều sẽ không sợ hãi....."

Tân Vi Ny mở mắt ra, cảnh trong mơ vụt qua, còn có tiểu ca ca của cô.

" Tỉnh rồi?"

Triệu Thừa Quốc ngồi ở mép giường, khẽ vuốt khuôn mặt non mềm của cô.

"Em mơ thấy tiểu ca ca."

"Sau đó thì sao?"

"Tiểu ca ca nói muốn làm ngọn núi để em dựa cả đời."

"Được, vậy tiểu ca ca sẽ là ngọn núi Vi Ny có thể dựa vào cả đời."

Ngay cả nói mà cũng đều giống như đúc tiểu ca ca trong mơ.

Đương nhiên giống như đúc, anh chính là tiểu ca ca của cô.....

Cô cười nhìn ông xã, nhưng sau khi cuộc đối thoại lãng mạn chấm dứt chính là trở lại thực tế.....

"Em làm sao vậy?"

"Em do quá kích động nên té xỉu, Hạo Hạo thiếu chút nữa lao

Trang 2 / 17

ra mắng phóng viên."

"Oa, ông cụ non sẽ tức giận nha?" Con rất ít khi biểu hiện hi nộ ái ố.

"Người bị khi dễ là mẹ nó, sao nó có thể không tức giận? Ngay cả bà nội cũng không có thể ở trước mặt nó nói xấu em, huống chi là người khác?"

Tân Vi Ny cảm động thở dài. "Bọn họ đều là niềm kiêu ngạo của em."

Triệu Thừa Quốc xoa xoa mái tóc của cô. "Em cũng là niềm kiêu ngạo của anh."

Tân Vi Ny then thùng cười, ánh mắt lơ đãng ngắm nhìn bốn phía, thể mới chú ý tới chính mình cư nhiên đã trở lại chủ ốc Triệu gia, lại còn là phòng của anh? Nghĩ thế sắc mặt càng đỏ.

"Sao em lại ở phòng của anh?"

Triệu Thừa Quốc nhún vai, vẻ mặt vô tội. "Không liên quan đến anh, mẹ cùng hai đứa bé đều nói phải về chủ ốc, không có ai phản đối."

"Về chủ ốc?" Cô bỗng nhiên cảm giác bả vai lạnh lẽo một trận, cúi đầu vừa thấy, không thể nào? Cô trừng to mắt, nhanh chóng xốc chăn mỏng lên xác nhận chính mình có mặc gì không, tiếp theo hoa dung thất sắc!

Quần áo của cô đều bị cởi hết, chỉ còn một chiếc quần lót ren.....

"Em, quần áo của em đâu?"

Triệu Thừa Quốc càng ra vẻ vô tội. "Mặc đồ vest ngủ không thoải mái, anh thuận tay giúp em cởi ra."

Ngủ không thoải mái?.....

Trang 3 / 17

Cô tức giận đến nỗi nghiêng răng nghiêng lợi, chỉ vào bộ ngực của mình che ở dưới chăn mỏng. "Vậy có cần thiết ngay cả nội y cũng đều cởi hết ra sao?"

Anh nhún vai, trả lời càng vô si. "Dù sao chờ em thanh tỉnh cũng muốn cởi, cho nên liền cởi luôn."

Nhìn một cái xem, đây là lời gì vậy? Ý tứ của nam nhân rất đơn giản, chờ cô tỉnh, anh sẽ ăn cô!

Nhưng làm sao Tân Vi Ny có thể làm để anh vừa lòng đẹp ý? Cô dùng chăn mỏng che lấp thân thể trơn bóng, dự tính từ mép giường bên kia chạy trốn.

Hai tay của Triệu Thừa Quốc ôm ngực, một mặt thánh thoi. "Đi đâu vậy?"

"Mặc quần áo." Cô nhìn quanh bốn phía tìm quần áo.

"Không cần mặc quần áo, đã muộn rồi, nên đi ngủ."

Hừ, cô không tin không mặc quần áo anh sẽ để cô ngủ, cho dù có mặc quần áo, anh cũng không cho cô ngủ!

Hoan ái là một sự kiện rất tốt đẹp, nhưng cô còn chưa chính thức nhận được sự cho phép cùng tiếp nhận của mẹ chồng, cảm giác sẽ rất không thoải mái, giống như cái loại cảm thụ quái dị không kết hôn đã đến nhà bạn trai qua đêm, lại sợ cha mẹ đối phương phát hiện.

"Không mặc quần áo em không có cảm giác an toàn." Cô tùy tiện lừa anh, tìm quần áo khắp nơi. Hừ, tìm được quần áo cô sẽ mặc rồi

Trang 4 / 17

tránh người, làm sao có thể còn ngủ cùng anh?

Triệu Thừa Quốc cười rầu rĩ, quần áo của Vi Ny sớm đã bảo Triệu quản gia mang đi giặt sạch, nào còn có quần áo ở đây?

Hắn hảo tâm đem áo khoác tẩm trên người mình cởi ra, bày ra lồng ngực tinh trắng rắn chắc đầy khí lực.

"Bằng không anh cùng em cùng nhau cởi sạch bách, em có thể cảm thấy an toàn hay không?"

Tân Vi Ny trừng mắt to, kinh ngạc hết sức. Cô tròn mắt há hốc mồm, thấy hắn bày ra lồng ngực tràn ngập khí lực cùng dáng người hoàn mỹ, a a a, ông trời ơi...

Cô thét chói tai, nhắc chăn mỏng vây quanh người che mắt.

"Anh rất kỳ quái nha....." Cô thẹn thùng kháng nghị.

Bất quá, hiển nhiên là loại hành vi sai lầm này, cô đem ánh mắt che khuất, làm sao biết bước tiếp theo của Triệu Thừa Quốc?

Cho nên cô không thấy được anh giống báo đốm tao nhã đi tới, sau đó giống báo vồ linh dương đánh về phía cô, hai người song song ngã xuống trên giường lớn ở sau.

Cô đẩy lồng ngực rắn chắc của anh, thờ phỉ phò, mắt to trừng mắt nhỏ. "Anh muốn làm gì?"

"Muốn thưởng cho em."

Anh kéo chăn mỏng ở trước ngực cô ra, lại rước lấy cô oa oa kháng nghị, nhưng chăn vẫn bị anh lấy đi.

"Thưởng cái gì a....." Cô mang vẻ

Trang 5 / 17

mặt cầu xin. Làm sao bây giờ? Dù là bị ôm một chút, cô cũng rất muốn vận vẹo mông, đây là dấu hiệu động vật giống cái "Động tình" sao?

"Làm tình nha."

Nghiêm túc như vậy, đề tài làm cho người ta mặt đỏ tim đập, anh lại nói được thoải mái tự nhiên.

Cô còn chưa kịp đáp lại, đôi môi nóng rực đã như hỏa phủ lên môi cô.

"Anh yêu em." Anh nhẹ nhàng nói nhỏ, ngữ khí kiên định, đôi mắt thâm thúy khóa lại khuôn mặt hồng diễm của cô.

Ông xã thâm tình bày tỏ, làm cho tâm Tân Vi Ny sắp hòa tan.....

Sau đó, Triệu Thừa Quốc đem bà xã ôm vào trong lòng, hôn cái trán của cô, mi của cô, mắt của cô, môi của cô.

Hai gò má diễm nhược đào lý, hô hấp phập phồng, hai tròng mắt sưng mờ lạc vào đám sương kích tình, toàn thân sáng bóng phiếm màu hồng nhạt, chọc người triu mến.

"Bây năm này anh sống qua ngày thế nào chứ?" Triệu Thừa Quốc tự hỏi, dục hỏa nam tính mặc dù đã biến mất, nhưng vẫn luyến tiếc rời khỏi hoa huyết ướt át của cô.

Cô chui vào trong lòng anh, con buồn ngủ đột nhiên đánh úp lại.

"Mệt môi sao?"

"Vâng."

"Cùng đi tắm rửa được không?"

Cô cử động thân thể càng gần sát anh, động tác vô tội lại làm cho dục hỏa nam tính của

Trang 6 / 17

anh thoáng ma sát mà có xu thế trọng chấn hùng phong. "Ân, anh giúp em tắm....."

Tiểu yêu nữ..... Anh cắn răng, quá nhanh, anh không muốn làm cô bị thương. "Phóng khoáng như vậy?"

Có khác biệt sao? Không phải sớm đã bị ăn sạch sành sanh sao? Ân, rất muốn ngủ, cô cọ lồng ngực rắn chắc rộng lớn của nam nhân. "Đương nhiên phóng khoáng....."

Anh nuông chiều cười, bởi vì bộ dáng bà xã muốn ngủ tựa như con mèo nhỏ đáng yêu, cọ cọ khắp nơi.

"Yêu anh không?"

"Yêu a....."

"Vậy hôn anh."

Cô ngẩng đầu, từ từ nhắm hai mắt, chu miệng, làm thực có lệ.

Anh cười, xoa xoa tóc của cô, hôn lên môi cô, đem cô ôm chặt vào trong lòng.

"Ngủ đi."

Ngày hôm sau ra khỏi phòng, xuống lầu, đã là một giờ chiều.

Tất cả mọi người lộ ra nụ cười mờ ám với cô, Triệu quản gia, di Vương..... Phảng phất mọi người đều biết đêm qua cộng thêm buổi sáng hôm nay cô cùng Triệu Thừa Quốc làm cái chuyện tốt gì.....

Di Vương trêu chọc cô. "Con bao nhiêu tuổi rồi hả? Triệu nghị viên người ta đúng bảy giờ mười lăm phút xuất môn đi làm, còn con thì sao? Chỉ cần bị cậu ấy cuốn lấy đều sẽ ngủ đến quá giữa trưa?"

Tân Vi Ny rất ủy khuất. Cô là kẻ bị hại a! "Người có thói

Trang 7 / 17

quen vận động vốn có thể lực tốt mà....."

Nam nhân kia căn bản chưa cho cô bao nhiêu thời gian nghỉ ngơi, đêm qua, khi cô mơ mơ màng màng ngủ, nửa đêm lại bị người nào đó "Pít tông vận động" làm bừng tỉnh.

Anh đem đùi phải của cô nâng lên cao, một bộ phận nào đó từ sườn biên tiến vào cô, ở trong cơ thể cô làm càn rong ruổi, làm cho cô bối vì khoái cảm dày đặc mà bùng tỉnh!

Cô vừa kiều mỵ rên rỉ rất nhiều, còn không quên kháng nghị. "Anh không mệt sao?"

Anh cười tà mị, đem phân thân cương cứng tận tình rút ra thọc vào ở trong cơ thể cô. "Mệt? Làm sao có thể mệt? Anh đang bù lại quyền lợi anh bị thiếu hụt bấy năm nay....."

Cho nên anh rất cố gắng bù đắp "Công trạng", không chỉ ở trên giường lớn, còn có phòng tắm, nói là muốn giúp cô tắm rửa, còn không phải tắm liền tắm ra vẩn đề.....

Phòng tắm có một cái bồn tắm lớn, Triệu đại nghị viên rất vừa lòng với nó, có thể giúp anh cùng vợ ở trong đó chế tạo ra kích tình, cũng thực vừa lòng sự phản âm trong phòng tắm, sẽ đem âm thanh yêu kiều của vợ quần quanh càng thêm kích tình mờ ám.

Di Vương nói anh ra cửa lúc bảy giờ mười lăm, nam nhân kia vào 6 giờ rưỡi mới kết thúc toàn bộ hiệp "Công trạng"cuối cùng, anh có thể thần

Trang 8 / 17

thanh khí sáng tắm rửa đi làm, cô lại giống một quả bóng bị xì hơi!

"Anh không biết mệt sao?" Cô buồn bực lại hỏi một lần.

Nam nhân kia lại trèo lên giường, hôn cho cô không thể hô hấp sau đó mới cam tâm xuất môn đi làm.

"Chỉ tiếc hôm nay không phải nghỉ ngày, bằng không anh sẽ cho em biết anh có mệt hay không."

Trước khi đi ra cửa, anh còn lưu manh bỏ lại một câu ác liệt như vậy..... Đáng ghét!

Di Vương phát hiện cô nhất bụng ủy khuất, vội vàng hoà giải. "Nhưng mà đây là chuyện tốt, chứng minh thể lực của Triệu nghị viên rất tốt, mùa xuân của hai vợ chồng các con đang muốn bắt đầu, không sao cả, mọi người đều thấu hiểu, dục vọng tích lũy bấy năm, đương nhiên cần thời gian vài ngày mới có thể phát tiết hết ~"

Tần Vi Ny lác đầu. Thực sự không thể lại viết cảnh giường diễn nữa, ngay cả Di Vương cũng càng lúc càng chẳng kiên dè thảo luận mấy chuyện thân mật đó.

Cô cùng Di Vương đi vào nhà ăn.

Mẹ Triệu vừa cơm nước xong, đang uống trà nóng ở bàn ăn.

"Mẹ." Nhìn thấy mẹ chồng, Tần Vi Ny lập tức tiếp đón.

Mẹ Triệu đương nhiên sẽ không để ý đến cô, chỉ "Ân" một tiếng, rồi tiếp tục uống trà.

Nhìn biểu cảm hờn thù kia của

Trang 9 / 17

mẹ chồng, gì vậy, trà kia chắc không phải là trà ô long tuyệt phẩm gì đó Tiểu Ngọc tặng đấy chứ?

"Tiểu Ngọc tiểu thư có đến không?" Tần Vi Ny vụng trộm hỏi Di Vương.

Di Vương lác đầu. "Không có nha, di cũng đang cảm thấy kỳ quái đây? Nếu hai đứa không so tài nữa, mất công đi lôi quyền sách dạy nấu ăn dưới đáy rương ra!"

Mẹ Triệu cũng nghe thấy các cô thì thầm không tính nhỏ giọng, bà đặt chén trà xuống, hừ lạnh. "Có cái gì mà kỳ quái, Thừa Quốc gây ra chuyện lớn như vậy, danh môn khuê tú nhà ai còn có thể thích nó?"

Tần Vi Ny nóng nảy. "Chẳng lẽ người bên ngoài còn tưởng rằng Thừa Quốc cùng Tiểu Lam có quan hệ?"

Mẹ Triệu bất đắc dĩ mà lác đầu. Đã là mẹ của hai đứa bé, sao còn đơn thuần như vậy chứ? Là cô ta còn có thể sinh ra đứa con tinh quái như Hạo Hạo!

Mẹ Triệu vuốt đĩa lót chén. "Người bên ngoài làm chi còn hiểu làm gì? Mọi người đều có mắt nhìn, cô đều đã giờ chứng minh thur ra không phải sao? Trọng điểm là khi chứng minh thur của cô lộ ra, lời đồn con tôi cùng nàng dâu ly hôn không phải sẽ không công mà phá? Còn thiên kim tiểu thư nào sẽ nguyện ý làm tiểu tam?"

Mẹ chồng nói như tức giận, nhưng lại không giống đang tức giận, đó là cái loại

ngữ khí gì vậy? Cảm giác như bà được xem một màn kịch hay cảm thấy thực đã nghiền? Không có khả năng đi..... Hôm nay cũng không giống trước kia nhìn thấy cô là không hỏi nguyên nhân trước quãng ba cái ánh mắt xem thường cho cô, rốt cuộc là làm sao vậy?

Mẹ Triệu nhìn con dâu đang không hiểu ra sao. Khó trách Hạo Hạo thích trêu mẹ nó, Vi Ny rất hay tỏ vẻ nghiêm túc, bà cúi đầu che miệng cười trộm.

Ngày hôm trong buổi họp báo, đứa con dâu này làm cho bà triệt để nhìn với cặp mắt khác xưa, cô trả lời không phải rất tốt, miệng lưỡi cũng không tính lưu loát, tư thái không đủ đại khí, hoàn toàn không có phong phạm nghị viên phu nhân nên có, nhưng biểu lộ chân tình lại khiến rất nhiều người cảm động, một ít người ủng hộ hoặc không ủng hộ thuộc tầng lớp các bà nội trợ, ào ào đánh tới văn phòng của Thừa Quốc biểu đạt sự ủng hộ, đây coi như là thu hoạch ngoài ý muốn.

Vậy còn bà? Bà đối với cô con dâu này có cái ý tưởng gì?

Cô con dâu này có rất nhiều khuyết điểm, vô luận gia thế hay là cá tính đều làm cho bà không vừa lòng, nhưng con người không ai có khả năng chỉ có khuyết điểm, Vi Ny cũng có một ưu điểm, mà ưu điểm này là không nữ nhân nào có thể thay thế được, chính là.....

Vi Ny

yêu Thừa Quốc, cô dùng hết thảy mọi thứ của mình để yêu Thừa Quốc, trước kia có lẽ sẽ bị sự nhát gan của mình đánh bại, nhưng sau khi trải qua sự kiện ngày hôm qua, bà nghĩ, Vi Ny hẳn là cái gì đều sẽ không sợ nữa, cô có lẽ đối với một vài sự tình nào đó vẫn sẽ cảm thấy bất an và khủng hoảng, nhưng chỉ cần là chuyện của Thừa Quốc, bà tin tưởng Vi Ny nhất định sẽ dùng toàn lực ứng phó.

A, ai đều biết đến tình yêu lực lượng cỡ nào vĩ đại, thân là bà bà, còn có cái gì đâu có?

"Thế nào, từ bỏ rồi à?"

Tân Vi Ny không hiểu ra sao. Mẹ chồng hôm nay thực sự rất quỷ dị.....

"Từ bỏ cái gì ạ?" Cô khiếp sợ hỏi. Trời ạ, quá khẩn đoán a!

Mẹ Triệu dùng mắt lạnh thoáng nhìn cô, tao nhả nhấp ngụm trà. "Hôm nay không chuẩn bị này nọ lấy lòng tôi sao? Hay là cô muốn tôi gọi điện thoại mời Tiểu Ngọc đến?"

A? Cái gì?

Tân Vi Ny mừng rỡ. "Được! Mẹ, mẹ muốn ăn cái gì con lập tức đi chuẩn bị!"

"Tôi đã ăn no." Mẹ Triệu nhàn nhả nói.

"Hay là mẹ muốn ăn món điểm tâm ngọt gì, con cũng biết làm món điểm tâm ngọt nha, bánh ngọt long nhãn hạch đào? Caramen xoài, hay là tiên thảo đông lạnh?"

Mẹ Triệu bắt đắc dĩ mà xem nàng dâu đang kích động ồn ào. "Cô

ngồi xuống trước."

Tân Vi Ny toàn tâm toàn ý lên thực đơn, khó được mẹ chồng chủ động yêu cầu, cô nhất định không thể làm cho mẹ chồng thất vọng. "Hay là mẹ thích canh đậu xanh? Con có thể bỏ thêm một ít hạt sen....."

"Tôi nói ngồi xuống."

Ngay cả di Vương ở một bên cũng vội vã kêu lên: "Vi Ny a, mẹ chồng con muốn con ngồi xuống a!"

"A? Nha....." Tân Vi Ny cuối cùng cũng nghe được chỉ thị, nhanh chóng ngồi xuống.

Mẹ Triệu thở dài. "Tôi bảo Triệu quân gia hâm nóng đồ ăn cho cô, không thể bỏ bữa sáng."

Tân Vi Ny vội vàng lắc đầu. "Mẹ, không cần phiền toái, con có thể ăn như vậy....."

Mẹ Triệu lạnh lùng ngăn cản. "Nữ nhân sao có thể ăn cơm bị nguội? Từ cung sợ lạnh, muốn ăn nhiều đồ ăn ấm áp, nước đá cùng đồ ăn lạnh tốt nhất hết thảy không nên đụng vào, như vậy khi mang thai mới thoải mái. Cô hiện tại cũng không thể so với năm đó, tuổi càng lớn mang thai càng vất vả."

Mang thai? Tân Vi Ny hoàn toàn choáng váng. "Mẹ, nhưng mà, nhưng mà con cũng không có mang thai a....."

Mẹ Triệu nhìn Cô. "Đừng nói với tôi, cô cùng Thừa Quốc chỉ đơn thuần đắp chăn bông nói chuyện phiếm?"

A?

Ô, sao mẹ chồng cùng dì Vương nói chuyện đều cay độc giống nhau vậy?!

Trang 13 / 17

>

"Haiz, sợ là sợ nếu cô thực sự mang thai, lại trở nên kỳ dị, tôi đây chỉ hy vọng cô bảo trì cái dạng hiện tại này là tốt rồi, hai đứa bé cũng đủ rồi."

Lời này đã đi vào quá sâu vào, mẹ chồng chưa từng tâm bình khí hòa nói chuyện với cô như vậy.

Chẳng lẽ là..... Chẳng lẽ là mẹ chồng nguyện ý tha thứ cho cô rồi sao?

"Mẹ....." Tân Vi Ny muốn nói lại thôi, hốc mắt hàm chứa lệ.

Mẹ Triệu sợ bị truyền nhiễm tật xấu thích khóc, cố ý không nhìn cô. "Tiểu Trương buổi sáng đã đưa đồ của cô chuyển về đây, có rãnh thì sửa sang lại một chút, nhất là đóng sách của cô phải phân loại cho tốt, đừng đem thư phòng làm loạn lên!"

"Mẹ, ý của mẹ là..... Con có thể trở lại?" Tân Vi Ny che miệng, nước mắt lăn xuống hốc mắt.

Mẹ Triệu nhú mày. "Bằng không thì sao? Tôi nói chưa đủ rõ ràng sao? Là tôi biểu đạt có vấn đề, hay là năng lực lý giải của tôi có vấn đề?"

Vi Ny kích động nhảy dựng lên, xông lên trước, cảm động ôm lấy tay mẹ Triệu. "Mẹ, cảm ơn mẹ..... Cảm ơn mẹ....."

Con dâu trước kia không có biểu hiện quá nhiệt tình như vậy, ngược lại làm cho mẹ Triệu có chút không được thoải mái. "Thừa Quốc cần cô, hai đứa bé cũng cần cô, tôi cũng không thể nói cái gì....."

Trang 14 / 17

>

"Mẹ....." Tân Vi Ny hai mắt đầm lệ. "Tin tưởng con, con sẽ cố gắng làm một người vợ, người mẹ tốt, nhất định sẽ, nhất định sẽ....."

Cả người mẹ Triệu không được thoải mái, ngay cả hốc mắt cũng cảm thấy nóng nóng, đành phải giả vờ ác che giấu. "Nhưng mà đừng tùy hứng rồi nhà nữa, lần tiếp theo cô cũng đừng mong lại có thể trở về Triệu gia! Ở riêng cũng không được, ta tôi sẽ dẫn cả bọn nhỏ nước ngoài, cho cô cái gì cũng đều không có!"

Tân Vi Ny gạt đầu, lau nước mắt. "Mẹ, Con sẽ không lại rời đi, con sẽ không....."

Dì Vương ở bên cạnh cũng thực sự rất vui vẻ. Triệu phu nhân thấy được sự cố gắng của Vi Ny, còn có chuyện gì so với chuyện này càng làm cho Vi Ny vui vẻ đâu?

Một ngày này, mọi người bận rộn chuyển nhà, nhưng mà trong căn nhà bên triền núi kia, gia cụ vẫn giữ lại, bởi vì cô có thói quen sáng tác không tốt, thích nhất vừa đánh chữ vừa nói lảm nhảm, nếu tiến vào thời kì cần giao bản thảo, vẫn là trở về bên kia viết bản thảo có vẻ thỏa đáng, miễn cho dọa đến mọi người.

Dì Vương đương nhiên cũng cùng chuyển về chủ ốc, con cái của bà đều ở nước ngoài, nhà bà cũng đã đầy mạng nhện, đi theo Vi Ny mới người làm bạn.

Cô chăm sóc hai đứa bé từ nhỏ đến

Trang 15 / 17

lớn, đối với Triệu gia có ý nghĩa bất đồng, cho dù Tân Vi Ny trở lại chủ ốc, bọn họ cũng hy vọng dì Vương có thể luôn luôn sống ở Triệu gia, dù sao Triệu quản gia cũng đã có tuổi, bà có thể trợ giúp một ít công việc quản gia.

Dì Vương cùng Tân Vi Ny đứng ở trước cửa nhà, nhìn hết thấy chung quanh. Bảy năm, trong căn nhà này có bảy năm kỷ niệm.

"Dì còn nhớ khi ngày đầu tiên chúng ta chuyển đến nơi đây, con khóc rất nhiều, đằng đẳng khóc một tuần. Dì a, sợ con khóc đến nỗi ánh mắt bị hỏng, mỗi ngày đều hầm gà cho con ăn bổ mắt, khi đó gì đang nghĩ, làm sao có thể có người thích khóc như vậy a? Cả ngày khóc, con không phiền lụy dì cũng nhìn đến độ mệt mỏi!"

Tân Vi Ny nhẹ nhàng ôm lấy cánh tay của dì Vương. "Dì Vương, cảm ơn dì."

Dì Vương vỗ vỗ tay cô. "Cảm ơn cái gì? Dì mới muốn cảm ơn con, theo giúp dì tranh cãi nhiều năm như vậy, dì mới không mắc chứng si ngốc của người

già!"

Hai người nhìn nhau cười. Trong căn nhà này, có rất nhiều kỉ niệm.....

Hai đứa bé học đi học nói đều ở đây, Thừa Quốc cũng tới nơi này, nói là đến xem bọn nhỏ, nhưng mà cô cũng biết, người ta là muốn đến xem cô. Đây cũng là nguyên nhân cô học nấu cơm với dì Vương, nếu cảm tình của bọn họ có khả năng bởi

Trang 16 / 17

vì thời gian mà phai nhạt, ít nhất cô còn có một tay trù nghệ tốt có thể thử lưu lại dạ dày của anh, khi đó cô đã nghĩ như vậy.....

Hai người mang theo tràn đầy kỉ niệm cùng nhàn nhạt tiếc nuối trở lại chủ ốc.

Buổi tối, dưới sự trợ giúp của dì Vương, Tân Vi Ny chuẩn bị một bàn đồ ăn hoành tráng.

Đôi song sinh tan học về nhà, khi nhìn thấy mẹ ở nhà hơn nửa sẽ không lại rồi đi, vui vẻ ca hát khiêu vũ.

Tân Vi Ny bắt được Hạo Hạo, ngồi xổm xuống, nhìn thẳng vào đôi mắt trong suốt của con trai.

"Nghe ba con nói, scandal kia căn bản không nghiêm trọng, là con đào cạm bẫy để cho mẹ nhảy vào đúng không?"

Hạo Hạo thực trấn định. "Lão ba đây gọi là qua cầu rút ván."

Cô xoa đầu con: "Mẹ còn nghe nói con muốn nắn đám phóng viên kia?"

Cậu bé nhún nhún vai, biểu cảm lãnh khốc có chút không được thoải mái.

Tân Vi Ny ôn nhu mà cười: "Cảm ơn con, con quá tuyệt vời. Mẹ có thể ôm con không?"

Hạo Hạo cứng ngắc xấu hổ gật đầu.

Tân Vi Ny mở ra hai tay, mềm nhẹ mà đem con ôm vào trong lòng.

Nhưng âm áp không đến ba mươi giây, hai mẹ con lại bắt đầu đấu võ mồm.....

"Kỳ thực cũng là lão mẹ ngốc mới có thể mắc mưu, mới có thể diễn biến thành

Trang 17 / 17

kết quả như hôm nay, bằng không ai biết mẹ cùng lão ba còn muốn kéo dài bao lâu?"

Tân Vi Ny trừng mắt nhìn con. "Tên tiểu tử này..... Dám nói mẹ con ngốc?"

"Cái này gọi là vật cực tất phản, cho nên mẹ mới có thể sinh ra đứa con thông minh như con a!"

kKết quả Hạo Hạo khiêu khích đương nhiên là bị đánh. "Con đứng yên cho mẹ! Xem mẹ sửa chữa con như thế nào!"

Chỉ thấy hai mẹ con ở phòng khách chạy vòng quanh, Nhị Nhị cũng gia nhập vào cuộc hỗn chiến, nhưng bé đứng ở bên phe mẹ, phụ trách bắt ca ca để cho mẹ sửa chữa, ngay cả mẹ Triệu cũng ngồi ở một bên đang xem cuộc chiến, ý cười không thể giấu được. Nguyên lai Hạo Hạo cũng sẽ kêu to cười to như ha ha a, thật tốt.

Triệu Thừa Quốc về nhà thấy hình ảnh này, trong lòng thực sự cảm động. Đây là ngôi nhà trong mơ của anh.

Tân Vi Ny nhìn thấy ông xã về nhà, vội vàng cáo trạng.....

"Ông xã, anh nhìn xem, Hạo Hạo nói em ngốc, còn nói nếu không bởi vì em ngốc, vật cực tất phản, cho nên mới sinh ra được đứa bé thông minh như vậy. Anh nghe một chút xem, ông cụ non kia nói vậy có thể nghe được sao?"

Hạo Hạo cũng không cam chịu yếu thế. "Vốn chính là như vậy mà, bằng không ngày hôm đó, lão ba cùng Nhị Nhị đều nghe ra là con có ý nói cho lão mẹ nghe, lại chỉ có lão mẹ nghe không hiểu!"

Tân Vi Ny giờ lên nắm đấm muốn đánh con, nhưng Triệu Thừa Quốc đem cô kéo vào trong lòng.

"Ô ô, lại muốn diễn cảnh xấu hổ, con không muốn nhìn. Nhị Nhị, đi, chúng ta đi ăn cơm!"

Hạo Hạo cùng Nhị Nhị nhanh như chớp chạy trốn, ngay cả mẹ Triệu cũng đi theo rồi đi.

Tân Vi Ny cười nhìn ông xã. "Sao lại thế này? Luyến tiếc con bị em sửa trị?"

Triệu Thừa Quốc giơ tay lên, lòng bàn tay mon trón cánh môi mềm mại của vợ. "Cảm ơn em đã trở về."

Tân Vi Ny nở nụ cười xinh đẹp: "Không khách khí."

Hai người nhìn nhau cười, trong lòng đối với tương lai đều tràn ngập chờ mong.....

...

Mia: Không thấy được quan tâm mấy lên lười, những bạn nào thích cho mình xin lỗi nha^^

Bạn đang đọc truyện *Ở Riêng Thì Có Làm Sao?* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 10

Vương tử cùng công chúa từ nay trải qua cuộc sống vui vẻ hạnh phúc sao?

Trên lý luận là thế, nhưng trên thực tế thì không, cuộc sống tuy khoái nhạc, nhưng cũng nhiều rất hỗn loạn.

Chuyện này nên nói như thế nào đây?

Triệu Thừa Quốc là đối tượng được rất nhiều nữ sinh ái mộ, anh là nghị viên không sai, nhưng có rất nhiều fan nữ đem anh làm ngôi sao thần tượng mà sùng bái. Lòng của phụ nữ cũng rất khó giải thích, họ cho phép Triệu nghị viên thích nam nhân, nhưng không nhìn được anh cùng bà xã ân ái như vậy, đây là cái tâm tính gì? Chính mình không chiếm được, cũng không thể để cho nữ nhân gì được đến sao?

Fan nữ si tình sau khi xem buổi họp báo chân tình biểu lộ kia, toàn bộ đều tan nát cõi lòng! Tiếng kháng nghị tràn ngập hòm thư cùng trang web của hắn.

"Triệu nghị viên, sao anh có thể lừa gạt chúng tôi, làm cho chúng tôi nghĩ đời sống hôn nhân của anh không mỹ mãn?!"

"Vợ anh không xứng với anh, mau ly hôn đi! Triệu nghị viên."

"Nguyên lai anh thích loại nữ nhân này, Triệu nghị viên, chúng tôi đã đánh giá cao ánh mắt của anh!"

Thật là kì lạ, khi đối thủ vu tội anh thích nam nhân, muốn anh nói rõ ràng, giải thích minh bạch, khi đó trong hòm thư cùng trang web chỉ có fan hết sức duy trì, nguyên

Trang 2 / 11

lai thích nam nhân, fan không sao cả, nhưng thích nữ nhân lại sẽ bị phản đối?

Đến cuối cùng, kết cục người duy trì hạnh phúc chỉ có nhóm người nội trợ, các bà thậm chí rơi lệ cảm động.

Đã biến Tân Vi Ny thành kẻ thù chung của nữ giới, lực lượng độc giả lớn nhất của tiểu thuyết ngôn tình đều là nữ, cho nên nhà xuất bản rất khẩn trương, có thể nào cũng phải bảo vệ bí mật là tác giả tiểu thuyết ngôn tình cho Tân Vi Ny.

"Lần này em có thể không giao bản thảo sao?" Tân Vi Ny bị kích động hỏi.

Hôm nay, Tiểu Lam đến trong nhà làm khách. Anh rất hứng thú với cắm hoa, có một ngày khi cô cùng mẹ Triệu tán gẫu đến sở thích của Tiểu Lam, mới phát hiện thầy dạy của cả hai cư nhiên là cùng một người, chỉ là giờ lên lớp khác nhau, vì vậy, mẹ Triệu cùng Tiểu Lam quả thực hận đã gặp nhau muộn, sau khi bà lên lớp xong sẽ ôm tác phẩm mới đến nhà xuất bản chia sẻ cùng Tiểu Lam; lịch học của Tiểu Lam vào Chủ nhật, sau khi anh ta lên lớp xong, cũng sẽ ôm tác phẩm mới đi thẳng đến Dương Minh Sơn.

Nhớ ngày đó mẹ chồng còn rất chán ghét Tiểu Lam đâu! Lại bởi vì hiểu biết nhau mà biến thành bạn tốt không chuyện gì không nói với nhau, tình cảm của con người thực kỳ diệu.

"Ông chủ có nói rõ,

Trang 3 / 11

nếu em có suy nghĩ này, muốn anh triệt để làm cho em chết tâm. Ông chủ nói em không viết sách, nếu phóng viên đào ra công tác của em, lại tìm ra tác giả trong khoảng thời gian này không xuất bản sách, bởi vì bút danh cùng tên thật của em rất tương tự, cam đoan sẽ bị lật tẩy, cho nên em mau khai bút đi!"

Tân Vi Ny hoàn toàn không thuận theo. "Nhưng mà em mới vừa rơi vào đời sống hôn nhân hạnh phúc, em còn chưa có hưởng thụ đủ đâu! Bọn em còn có kế hoạch cả nhà đến phía nam nghỉ phép a!"

Tiểu Lam nghi ngờ: "Không phải em có chứng khủng hoảng trước đám đông sao? Không nên chạy loạn thì tốt hơn, ngoan ngoãn viết bản thảo mới là vương đạo!"

Tân Vi Ny ôm cánh tay Tiểu Lam cầu xin: "Ô, em muốn nghỉ ngơi ~ em muốn nghỉ ngơi a ~"

Nhưng mà nói thật, muốn nghỉ ngơi cũng thực sự rất khó, sắp đến cuộc tuyển cử, Thừa Quốc cũng không thể phân tâm.

Đây là cuộc sống trước mắt của cô, bắt đầu làm một bà chủ nhà giúp chồng dạy con, nhưng mà gặp thời kì đuổi bản thảo, vẫn là phải biến mất vài tuần.

Hạo Hạo cùng Nhị Nhị thực vừa lòng chuyện mẹ hỏi chủ ốc, tuy rằng mẹ hay thích nói vài câu, dù sao từ cổ chí kim người mẹ nào cũng đều giống nhau.....

"Nhị Nhị, thời tiết nóng, đừng để tóc tai bù xù,

Trang 4 / 11

buộc gọn gàng lại. Con không sợ nóng sao? Sao cứ vừa mới giúp con buộc chặt, con liền dỡ ra vậy?"

"Thối Hạo Hạo, tắt bản không được loạn quăng, còn giấu ở dưới giường? Thuận tay mang đến phòng giặt quần áo có khó như vậy sao? Phòng của con toàn là mùi tất thối!"

Tuy nói như thế, song bào thai vẫn rất vui vẻ, nếu so sánh giữa chuyện cha mẹ ở riêng cùng bị lão mẹ nói làm nhảm mấy câu, Hạo Hạo cùng Nhị Nhị đương nhiên là lựa chọn bị nói làm nhảm, có nói đến khi lỗ tai điếc, bọn họ cũng vẫn hy vọng mẹ có thể về nhà, cả nhà đoàn viên.

Hạo Hạo có khi thích khiêu khích. "Muốn con giúp lão mẹ làm một chuyện mục "Vô địch nói làm nhảm", đăng lên youtube cung cấp cho mấy bà mẹ tham khảo hay không? Con phát hiện ra mẹ nói người cùng viết tiểu thuyết giống nhau, có "khởi, thừa, chuyển, hợp*" đấy!"

(* Khai, thừa, chuyển, hợp: Bộ cục bài thơ đường luật của Trung Quốc: chính là đầu liên, hàm liên, cảnh liên, vĩ liên, nói ngắn gọn bằng tổ hợp bốn từ khởi (khai), thừa, chuyển, hợp. Có ý nghĩa như cách phân bố cục đề, thực, luận, kết của thể thơ đường luật nước ta)

Lời nói đại bất kính này của Hạo Hạo, đương nhiên là đáng đánh đòn!

Cô đuổi theo con chạy khắp phòng, mỗi ngày chỉ đuổi

Trang 5 / 11

theo tiểu hài tử, lượng vận động đều đã đủ hài lòng.

Mẹ Triệu thì sao? Tình hình của mẹ chồng cùng cô gần đây như thế nào?

Cái gọi là gừng già là gừng cay, năng lực thích ứng lão nhân gia ngược lại là nhanh nhất, bà trước kia là đối với nàng này đầu rất có ý kiến, nhưng nàng đầu đã ở đang gắng và trưởng thành, đã không phải là cô gái trẻ tuổi chỉ biết sợ hãi lùi bước năm đó. Nếu cô đã cố gắng như vậy, đương nhiên cũng cần hồi đáp lại.

Quan hệ mẹ chồng nàng dâu cũng dần dần trở nên thân thiện.

Cá tính của Hạo Hạo chắc chắn được thừa hưởng từ bà nội.....

"Vẫn là Tiểu Ngọc kia có vẻ ôn nhu."

"Mẹ, vì sao nói như vậy?"

"Ít nhất Tiểu Ngọc sẽ không mỗi ngày ép mẹ đi vận động, con không biết mùa hè vừa vận động là toàn thân sẽ toát đầy mồ hôi sao?"

Bởi vì sau khi đi khám bệnh định kì, bác sĩ đề nghị mẹ Triệu cần vận động nhiều hơn, cho nên sáng sớm mỗi ngày, cô đều ép mẹ chồng cùng mình đi bộ trên con đường rừng gần đó, cũng là đề bà có thể hít thở không khí trong lành buổi sáng, mẹ chồng bị buộc phiền, sẽ giờ giọng khiêu khích giống Hạo Hạo. Mẹ chồng có khi rất giống một đứa trẻ, ha ha!

Trong sinh hoạt hết thấy đều phát

Trang 6 / 11

triển theo hướng tốt, buổi họp báo kia giống như đã thông hai mạch nhâm đốc của cô, cô bắt đầu chủ động đi làm một ít chuyện mà trước đây chỉ có nữ nhân vật chính hừ cầu dưới ngòi bút của mình mới có thể làm.....

Chuyện trước kia cô không dám làm, cô toàn nữ nhân vật chính cho trong câu chuyện làm, hiện tại cá tính có chút đột phá, chuyện nàng muốn làm, cũng nguyện ý ném thử xem.....

Ví dụ như, cô có thể tự mình một người đưa điểm tâm đến văn phòng hội nghị, không cần đưa con cùng đi.

Vì sợ sẽ bị phóng viên thường hoạt động gần văn phòng bắt gặp, cô lựa chọn mang khẩu trang, đội mũ bảo hiểm, điểm tâm đặt ở trong giỏ xe, dùng xe máy đi từ Dương Minh Sơn đến văn phòng của Triệu Thừa Quốc. Sau khi ở riêng, cô luôn luôn dùng xe máy thay vì đi bộ, cơ hội lái xe đã ít lại càng ít, khi cô vô trang hạng nặng như vậy xuất hiện ở văn phòng, phụ tá còn tưởng rằng cô là nhân viên của một công ty chuyển phát nào đó.

"Phu nhân?!" Phụ tá kinh ngạc nhìn phu nhân nghị viên tháo mũ bảo hiểm xuống.

Tân Vi Ny giờ tay lên chào hỏi, vẫn như cũ có chút e lệ. "Mọi người tốt, tôi có chuẩn bị một ít điểm tâm mang đến cho mọi người."

"Sao em có thể lên đây? Dưới lầu có một đồng phóng viên

Trang 7 / 11

nha!" Thư ký Phan vừa khéo ở đây, nhìn thấy cô bị dọa một cú sốc.

Tân Vi Ny nở nụ cười. "Bọn họ không có phát hiện được." Cô chỉ vào mũ bảo hiểm trên tay. "Em lái xe tới, có quấy rầy đến mọi người làm việc hay không?"

"Đương nhiên sẽ không, mỹ nhân đại giá quang lâm, quân đoàn nam nhân này mới có thể đại chấn sĩ khí!"

Khó trách phóng viên không nhận ra cô, ai sẽ ngờ được phu nhân nghị viên cư nhiên lại đi xe máy đến đây? Đám phụ tá phía sau tiến lên chào hỏi cùng phu nhân.

Thư ký Phan nhìn khuôn mặt trắng nõn sạch sẽ của cô, má phấn thẹn thùng nhuốm hồng, căn bản không nhìn ra là mẹ của hai đứa bé.

"Triệu nghị viên vừa đi họp về, mới vào văn phòng, em có muốn đi dọa cậu ấy hay không?"

Tân Vi Ny nghịch ngợm cười. "Có thể chứ?"

Phụ tá cùng thư ký Phan không hẹn mà cùng tán thành. "Đương nhiên có thể."

Tân Vi Ny vỗ vỗ ngực. "A, mọi người thật ăn ý....."

Cô từ trong giỏ lấy ra hộp điểm tâm đặc biệt chuẩn bị cho Triệu Thừa Quốc, vẫy vẫy tay với đám phụ tá, rồi mới tiến vào phòng làm việc của anh.

Anh vẫn đang bận rộn, vừa xem tài liệu vừa nói chuyện điện thoại, rất chuyên chú, ngay cả khi cô tiến vào, đóng cửa cũng không phát hiện ra. Tân Vi Ny

Trang 8 / 11

dựa vừa cửa, lẳng lặng nhìn nam nhân vĩ đại nhất trong lòng.

"Em yêu anh." Cô nhẹ nhàng nói.

Chỉ tiếc, cô khó được thổ lộ, nam nhân lại rất bận không chú ý tới. A, thực đáng tiếc, lời hay không nói lần thứ hai, cô thừa nhận chính mình có chút cố ý.

Cô thì nghĩ như vậy, nhưng ngoài dự kiến, Triệu Thừa Quốc lại ngẩng đầu, kinh hi nhìn cô, vẻ mặt đột nhiên trở nên thực kiêu ngạo, giống một con sư tử.

Anh đã nghe được ư? Làm sao có thể!

Cô lắc lắc tay, chỉ chỉ hộp điểm tâm trong tay, lại bắt chiếc đáng vẻ nhận điện thoại, nhắc nhở anh phải nghiêm túc công tác.

Anh nhún vai, một bộ không sao cả,, chỉ vào đùi của mình, ngón tay ngoắc ngoắc.

Nam nhân này ngay cả khi nói điện thoại cũng muốn ăn đậu hủ của cô?!

"Anh điên à!" Cô không tiếng động mắng anh.

"Đến đây, bảo bối ~"

"Em không muốn!"

Anh xấu xa nhếch khóe môi, nói: "Không dám sao?"

Không dám? Tân Vi Ny hoàn toàn mới này có cái gì không dám?!

Tân Vi Ny đang khát vọng cầu tiến bộ đâu chịu nổi kích thích? Cô đem hộp cơm đặt xuống, đi đến trước mặt anh. Hiện tại trời rất nóng, cô mặc áo mỏng, quần sóc ngắn, vì sợ nắng nên khác thêm một chiếc áo chống nắng dài đến chân, tóc

Trang 9 / 11

dài buộc cao thành đuôi ngựa.

Cô đi đến trước mặt anh, ngồi ở trên đùi anh, tao nhả nắng chân dài, cười khiêu khích ngửa đầu nhìn anh. "Như thế nào?"

Anh cười, lại chỉ chỉ đôi má của mình, nghênh về phía cô.

Gi? Đòi hôn? "Anh điên à!"

"Không dám?"

Đương nhiên không dám!

Triệu Thừa Quốc nhún vai, cười nhạt tỏ ý "Đã sớm dự đoán được".

Sĩ khà sát bất khả nhục* a! Hừ, hôn má tính cái gì, thực nữ sẽ sợ sao?

(*kẻ sĩ thà chết chứ không chịu nhục)

Tân Vi Ny chu đôi môi đỏ mọng, rộng rãi hiển hồn, nào biết đây hết thảy đều là quỷ kế của Triệu Thừa Quốc, kỳ thực một giây trước khi cô lên tiếng, anh đã vừa vận kết thúc trò chuyện, nghe được lời tỏ tình của cô, lập tức trừ hoạch cạm bẫy này.

Triệu Thừa Quốc nắm giữ hàm dưới của vợ, đôi môi cực nóng bá đạo hôn trụ cô.

Tân Vi Ny cho rằng ông xã còn đang nói điện thoại, không dám động đây, chỉ có thể để cho lão công liêu mình sờ sảng.

Nam nhân quả thực ăn phát nghiện, nhiệt tình lưỡi hôn còn chưa đủ, bàn tay to thế nhưng lại lén mật vói vào trong áo cô, lưu loát tháo nút áo lót, bàn tay to ấm áp bao lấy bộ ngực sữa mềm mại đầy đặn của cô. Anh mút mát khiến cô không chịu nổi bật ra

Trang 10 / 11

tiếng rên rỉ, lòng bàn tay còn xấu xa đùa đầu vú đáng yêu đứng thẳng của cô.

Tân Vi Ny sợ hãi.

Nam nhân này điên rồi sao? Anh đang hợp với đồng nghiệp, nói không chừng là nghị trường*! Trời ạ, anh đang nghĩ cái gì.....

(*Nghị trường: Chủ tịch nghị viện)

Cô đỏ mặt, buồn bực dùng nắm đấm đánh vào lồng ngực rắn chắc của anh. Nam nhân này là như thế nào vậy, anh điên rồi sao? Ở nhà bắt nạt cô còn chưa đủ, ngay cả ở văn phòng cũng có thể ăn đậu hủ của cô?

"Uy....."

Tân Vi Ny dùng sức đẩy anh ra, tức giận muốn mắng người, thế này mới phát hiện trên tay anh căn bản không có điện thoại.

Cô bưng tỉnh đại ngộ, mắt neoh lại. "Điện thoại đã sớm nói xong, đúng hay không?"

"Ừm." Anh hoàn toàn không có ý thức tự kiểm điểm, còn chưa thỏa mãn cọt cọt vào hóm cổ cô.

Nam nhân này..... Nam nhân này..... Rất làm cho người khác tức giận!

"Anh làm sao có thể....."

Nàng lại bị hôn ở, căn bản mắng không được nhân. Không nên không nên, nàng phải hòa nhau thế cục, nàng không cần phát triển văn phòng kích tình a!

"Đợi một chút a..... ông xã, đợi một chút thôi....."

"Làm sao vậy?" Triệu Thừa Quốc hảo tâm buông cô ra, đầu lưỡi liếm cánh môi, giống như đang

Trang 11 / 11

thường thức dư vị ngọt ngào của cô.

Tần Vi Ny rất muốn kêu to, nhưng mà chỉ có thể cười nhạt. "Ông xã, ăn điểm tâm nha, em chuẩn bị đậu hũ hạnh nhân cùng bánh cái củ cao ~"

Triệu Thừa Quốc mỉm cười nhìn đôi môi hồng nộn của bà xã. "Không phải anh đang ăn sao?"

Nam nhân này thật sự là rất làm cho người ta không khống chế được!

Tần Vi Ny thừa cơ nhảy xuống khỏi đùi của anh. "Em chỉ là tới đưa điểm tâm, Nhị Nhị sắp tan lớp học múa, em muốn thuận đường đi đón nó."

"Tiểu Trương đâu?"

"Tiểu Trương phải đi đón mẹ, vừa rồi anh ấy gọi điện thoại cho em, nói có chút tắc đường, sợ không kịp ở đón Nhị Nhị tan học, vừa khéo biết em đến chỗ anh, em đã nói sẽ thuận đường đi đón Nhị Nhị....." Cô giải thích một chuỗi dài, đương nhiên là hy vọng có thể dời đi chú ý của ông xã, vừa đi còn vừa thối lui đến khoảng cách an toàn.

"Anh đi cùng em."

"Không cần!" Cô trả lời vừa nhanh vừa vội. Ai mà biết được nếu để Thừa Quốc cùng cô đi đón Nhị Nhị về nhà, có phải ngày mai quá trưa cô mới có thể rời giường hay không?

"Anh chỉ có ý tốt." Anh vô tội nói. "Cũng sẽ không làm gì em."

Mới là lạ! Ai sẽ tin câu chuyện ma quỷ của anh! "Không cần không cần, thực sự không cần..... Em đi trước đây, buổi tối về nhà ăn cơm sớm một chút!" Tần Vi Ny vừa nói vừa lui về phía sau, không quên cài lại nút áo lót, tư thế có chút chật vật.

Cuối cùng, cô đưa lên một nụ hôn gió, mang theo cái đuôi chạy trốn.

Triệu Thừa Quốc không lường tâm cắt giọng cười to.

Cuộc sống hàng ngày vẫn thế, nhưng bà xã trở về chính là không giống như cũ, có Vi Ny ở bên cạnh, tâm tình của anh luôn tốt, cảm giác cho dù gặp phải người đáng ghét, gặp chuyện khó khăn mấy cũng có thể giải quyết dễ dàng.

Bạn đang đọc truyện *Ở Riêng Thì Có Làm Sao?* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 11

Khi thư ký Phan cầm tài liệu vào, vừa vặn nhìn thấy ông chủ đang cười. Phu nhân mới vừa rồi đỏ mặt rồi đi, khóe miệng còn lộ vẻ ý cười kiêu mỹ, nghĩ cũng biết ông chủ làm chuyện tốt gì!

"Đừng đem người ta dọa chạy, bên ngoài đều đang ca ngợi tay nghề của phu nhân thật tốt, cậu dọa cô ấy chạy mất, chúng ta nào có điểm tâm nữa mà ăn?"

Triệu Thừa Quốc không đáp lời, nhưng sự vui vẻ trên mặt tỏ rõ vui sướng trong lòng anh.

"Phu nhân thực cố gắng thay đổi chính mình, muốn thành một người vợ có thể trợ giúp cho cậu."

Triệu Thừa Quốc gật đầu, nhìn hộp điểm tâm đặt lên bàn, tuy rằng chỉ là đồ ăn đơn giản, nhưng cô muốn chuẩn bị cho tất cả mọi người trong văn phòng, còn có thể làm được ngon miệng như vậy, tâm ý này đã rất tốt rồi.

Anh khàn khàn nói: "Cô ấy rất cố gắng."

Không có ai biết được, lúc anh phát hiện Vi Ny một mình xuất hiện ở văn phòng, anh đã kích động cỡ nào.

Dĩ vãng đều có bọn nhỏ cùng đi Vương đi cùng, đại bộ phận còn lại thì căn bản không dám tới, đây là lần đầu tiên cô tự mình tìm đến anh.

Vi Ny sợ ánh mắt soi mói của người khác, sợ người khác cảm thấy cô không tốt, không xứng với anh, những thứ này đều do mẹ cô đặt

Sau hợp báo, cô có thể vượt qua nhiều chuyện hơn, vốn cho rằng sự công kích của đám người ủng hộ này sẽ làm cho cô không thể thừa nhận, lại lần nữa lùi về cái vỏ ốc của mình. Bởi vậy anh đã nghĩ tới muốn khóa lại trang web của mình, nhưng phụ tá không đồng ý, khi Vi Ny biết cũng tỏ vẻ phản đối.....

"Không có chỗ để cho những người này phát tiết lửa giận, họ sẽ càng tức giận."

"Nhưng anh lo lắng cho em."

"A, anh nên tin tưởng em một chút."

Anh nên tin tưởng em một chút.

Vi Ny là nói với hắn như vậy. Tình huống hiện tại hình như có chút điên đảo, trở thành anh mới là người không phóng khoáng, là anh có vẻ dè dặt cẩn trọng, tựa như nhìn thấy bọn trẻ tập đi không sợ đau lao thẳng về phía trước, cha mẹ lại khẩn trương hề hề theo ở sau người.

Chỉ có anh rõ ràng nhất những biến hóa của Vi Ny, từ một cô gái không có cảm giác an toàn, khiếp nhược, nỗ lực vượt qua sự sợ hãi của mình, chậm rãi trưởng thành như thế nào.....

Anh cảm thấy kiêu ngạo

Trang 3 / 7

vì vợ mình, Vi Ny là chiến sĩ không thể chinh phục.

Sau khi Tân Vi Ny rời khỏi văn phòng, cưỡi xe máy đến gần lớp học múa.

"Triệu Thừa Quốc là tên đại biến thái!"

Cô rống to sau lớp khẩu trang và mũ bảo hiểm.

Mặt cô vẫn còn hồng, thân thể còn đang run rẩy, ngay cả tim đập cũng chưa bình ổn lại, nhưng.....

Khóe miệng thì đang cười.

Bị anh khi dễ thảm như vậy, sao còn cười được đây?

Bởi vì cô rất vui vẻ, chứng minh trong lòng nam nhân này có cô mới có thể lúc nào cũng muốn ôm hôn cô. Đắc ý sao? Đương nhiên, người ta chính là ngôi sao nghị viên được hàng trăm hàng ngàn fan ái mộ đấy!

Ai nha, cô đang đắc ý cái gì đây chứ? Làm người nên khiêm tốn một chút ~

Nhưng mà, sao có thể không đắc ý, Triệu Thừa Quốc chính là ông xã thân ái của cô nha!

Có bao nhiêu nữ nhân hâm mộ vận may của cô mà!

Tân Vi Ny vừa đi xe máy vừa cười vui vẻ.

Đây cũng là ưu việt đầu tiên khi đi xe máy, có thể ở sau lớp khẩu trang và mũ bảo hiểm lớn tiếng ca hát, hoặc là sáng tác nội dung truyện, hoặc suy nghĩ vãn vơ như vừa rồi cũng đều không sao cả, chỉ cần không dừng chờ đèn đỏ, trên cơ bản sẽ không có ai chú ý tới cô, đây giống như một cái hòm bảo hộ siêu cấp

Trang 4 / 7

an toàn, cho nên cô rất thích đi xe máy.

Phía trước chính là nơi Nhị Nhị học múa, chỉ cần qua cột đèn đỏ, lại đi tiếp một chút sẽ đến.

Dây dưa mất thời gian với ông xã lâu, nên bị muộn một chút, Nhị Nhị đã ở trên vỉa hè ngoài lớp học múa nhìn quanh bốn phía, khi nhìn thấy mẹ đi xe máy đến liền vui vẻ nhảy nhót.

Bởi vì còn muốn cùng chào hỏi cô giáo nên Tân Vi Ny trước tiên đem xe máy ngừng ở ven đường, Nhị Nhị vừa gọi mẹ, vừa chạy về phía cô.....

"Mẹ, làm con chờ đã lâu nha ~" Khuôn mặt nhỏ nhắn vui vẻ không hề có tức giận, chỉ có sự vui sướng khi thấy mẹ.

Cô ngừng tốt xe máy, đang muốn xoa người nghênh đón ôm lấy Nhị Nhị, liền có chuyện xảy ra..... Nhị Nhị của cô, bảo bối của cô.....

Khi Nhị Nhị chạy về phía cô, có một chiếc xe hơi đột nhiên lấy tốc độ cao tiếp cận con bé, cửa xe đột nhiên mở ra, một người nam nhân bắt lấy Nhị Nhị kéo vào bên trong, rồi chiếc xe lập tức nghênh ngang rời đi.....

"Nhị Nhị?!"

Tân Vi Ny không nghĩ nhiều, lập tức lao đến. Cô không thể tin được vào chuyện xảy ra trước mắt, con gái của cô.....

"Dừng xe!"

Cô chạy như điên đuổi theo, tim đập nhanh như bão táp, cảm giác gì cũng đều không có, chỉ biết

Trang 5 / 7

liều mình chạy, bởi vì trên xe là bảo bối của cô!

Nước mắt sợ hãi phun trào ra, cô chỉ có thể chạy, cho dù cô không đuổi kịp, cũng phải nhìn thấy biển số xe..... Ông trời, vì sao bọn họ muốn bắt Nhị Nhị!

"Nhị Nhị!"

Người đi bộ trên đường ào ào dừng lại bước chân, nhìn người mẹ đang mất khống chế.

Có người đi đường vừa vận nhìn thấy vụ cọc bắt này, nhanh chóng hỗ trợ báo cảnh sát xin giúp đỡ.

Tân Vi Ny còn đang chạy, mãi đến khi bóng dáng chiếc xe kia biến mất, mãi đến khi không nhìn thấy mới thôi.....

Cô vô lực quỳ trên mặt đất, bịt mắt, lớn tiếng khóc thút thít.

"Không cần..... Không cần..... Nhị Nhị..... Con gái của tôi....."

Người qua đường xông tới, bầy miệng tám lời thảo luận chuyện này.

Tân Vi Ny nhanh chóng nhảy dựng lên, nóng vội hỏi người qua đường. "Mọi người có nhìn thấy biển số xe không? Hắn lấy túi che biển số đi, khi chiếc túi bay lên, mọi người có nhìn thấy biển số xe không?"

Cô tái mặt, hoảng sợ thất thố. "Trời ạ, đó là con gái của tôi..... Những người đó vì sao muốn bắt con gái của tôi?"

Người qua đường hào tâm an ủi. "Vị phu nhân này, trước tiên cô không cần nóng vội, tôi vừa mới gọi 110 báo

Trang 6 / 7

cảnh sát, cảnh sát sẽ lập tức tới đây, cô đừng nóng vội....."

Sao có thể không nóng vội!

Sao có thể không nóng vội..... Đó là Nhị Nhị của cô, bảo bối của cô a.....

Tân Vi Ny lấy di động ra, bấm số ông xã, khóc không thành tiếng nói: "Ông xã..... Nhị Nhị bị bắt cóc..... Có người bắt Nhị Nhị đi rồi....."

Cô nói xong, bỗng nhiên mất đi lực lượng chống đỡ mình, ngã xuống trên mặt đất, có người qua đường hào tâm nâng đỡ cô.

Có được hai đứa bé kia là một chuyện thỏa mãn nhất trong cuộc đời cô.

Hạo Hạo cùng Nhị Nhị là con của nghị viên, ông nội lại là quan ngoại giao, gia thế bối cảnh làm cho người ta hâm mộ, đáng nhẽ phải là đứa bé ngậm chắt thìa vàng lớn lên, nhưng không ai biết, sau khi hai đứa bé sinh ra, điều thứ nhất phải đối mặt lại không phải là cuộc sống đại phú đại quý, mà là cuộc hôn nhân thất bại của cha mẹ.

Bởi vì vẫn đang trong thời kì bú sữa mẹ, bọn họ phải theo cô rời khỏi chủ ốc, đối mặt với một người mẹ mỗi ngày đều không vui vẻ, đôi song sinh tuy rằng vẫn là trẻ con, nhưng cũng cảm giác được. Bọn chúng sẽ bất an, không dễ ngủ, tùy tiện một chút gió thổi cò lay đều sẽ bị bùng tỉnh. Nhưng bọn chúng còn ;oi hại nhiều hơn

Trang 7 / 7

so với mẹ, Nhị Nhị hay cười, Hạo Hạo có chủ kiến, chỉ cần nhìn thấy bọn chúng, có bao nhiêu phiền não cũng không thấy.

Hôm nay cô có thể ỏ bốt đi sự lo lắng, vượt qua sự nhát gan, trừ bỏ tình yêu đối với ông xã, đôi song sinh cũng là nhân tố lớn nhất, cô muốn vì bọn nhỏ có hiểu biết làm một chút chuyện gì đó, làm cho bọn chúng vui vẻ, bởi vì Hạo Hạo cùng Nhị Nhị đều có cùng một cái ý tưởng.....

Một nhà đoàn viên.

Nhị Nhị của cô là tiểu công chúa yêu cười, không có tính quái như Hạo Hạo, cô bé có vẻ ôn trọng, thích đọc sách, yêu quý những động vật nhỏ, một cô bé hoàn mỹ như vậy.....

"Nhị Nhị....."

Xe của Triệu gia vừa vận đi qua, lái xe Tiểu Trương nhìn thấy cô gái ngồi ở trên đường khóc thút thút rất giống thiếu phu nhân nhà mình, thuận miệng nói với bà Triệu: "Lão phu nhân, ngài xem, vị tiểu thư kia rất giống thiếu phu nhân nhà....."

Bà Triệu nhìn kỹ, đúng như vậy thật. "Tiểu Trương, dừng xe! Mau dừng xe! Đó là Vi Ny, thật sự là Vi Ny a!"

Tiểu Trương vội vàng dừng xe, giúp đỡ Triệu phu nhân đang nóng vội bước nhanh đi đến phía đường cái đối diện. Bà Triệu thấy dáng vẻ thống khổ của con dâu, cho rằng con dâu bị tai nạn xe cộ, sợ tới mức hoảng loạn, bỗng nhiên ý thức được trong lòng có bao nhiêu quan tâm cô con dâu nói cũng nói không tốt, không biết xã giao này.

"Vi Ny, Vi Ny, con làm sao vậy? Bị thương chỗ nào? Để cho mẹ nhìn xem, Tiểu Trương mau kêu xe cứu thương, kêu xe cứu thương....."

"Mẹ, không phải con....."

Tân Vi Ny nhìn thấy mẹ chồng cùng Tiểu Trương, ôm lấy bà, bỗng nhiên mắt không chế, bật khóc thành tiếng.

Giữa những tiếng khóc nức nở, mẹ Triệu chấp vả được nội dung đứt quãng.....

"Có một chiếc xe..... Đem..... Đem..... Nhị Nhị..... bắt đưa lên xe....."

Tiểu Trương hô to: "Nhị Nhị bị bắt cóc?"

"Nhị Nhị....." Mẹ Triệu không thể thừa nhận, thân mình mềm nhũn, xụi lơ ở trong lòng con dâu.....

Bà nghe được tiếng Vi Ny hô to phảng phất từ phương xa truyền đến.

"Mẹ, mẹ!"

Nhị Nhị, tâm can bảo bối của bà, nếu con xảy ra chuyện gì, muốn bà nội sống thế nào đây.....

Bạn đang đọc truyện *Ở Riêng Thì Có Làm Sao?* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 12

Triệu gia đang sống trong sợ hãi cùng lo lắng.

Bởi vì là con gái của nghị viên bị bắt cóc, cảnh sát đặc biệt coi trọng vụ án này, dụng cụ giám sát tiên tiến nhất đều được chuyển đến Triệu gia, chỉ cần kẻ bắt cóc gọi một cuộc điện thoại tiến đến, bọn họ lập tức truy tung ra vị trí của chúng, cảnh sát đóng chốt đợi lệnh ở các nơi có thể lập tức xuất động nghĩ cách cứu viện con tin.

Về phương diện khác, cảnh sát đã đang lọc tất cả thiết bị giám sát trên các nẻo đường, tuy rằng biển số xe bị che lấp, nhưng vẫn ôm hy vọng có thể ở tìm được một ít dấu vết để lại. Ông Triệu vừa khéo đến Nhật Bản phỏng vấn, vốn dự định ngày mai mới trở về, vừa nghe thấy cháu gái gặp chuyện không may, liền đáp chuyến bay gần nhất về Đài Loan. Bởi vì thân phận của ông, nên ngay cả phủ tổng thống cũng phái người đến biểu đạt thân thiết.

Từ khi Nhị Nhị bị bắt đi đến nay đã đăng đẳng tám giờ, hiện tại là mười một giờ đêm, kẻ bắt cóc còn chưa có gọi một cuộc điện thoại nào tới.

Bởi vì cấp trên coi trọng, tổ trưởng đội trọng án Quan Thiệu Hành tự mình dẫn đầu điều tra và giải quyết vụ án này. Gai nhà Triệu Quan có quen biết, đối với chuyện này tất nhiên rất quan tâm.

"Cậu vừa mới tân hôn, làm phiền rồi." Triệu Thừa Quốc mang vẻ mặt nghiêm túc, vừa nhận được tin con gái bị bắt cóc, anh lập tức báo cảnh sát, cũng muốn phụ tá dừng để cho truyền thông biết được tin tức. Anh như con báo đang vận sức chờ phát động, tùy thời chờ đợi muốn phóng ra.

Quan Thiệu Hành còn đang trong kì nghỉ kết hôn, sau khi biết được tin tức, lập tức trả phép về đơn vị.

"Kính Hồng bên kia đang tìm cách hỗ trợ, cậu yên tâm, Nhị Nhị sẽ không có chuyện gì."

Hạo Hạo, Nhị Nhị cùng cháu của Quan Thiệu Hành là Hữu Hữu là bạn cùng lớp.

Kính Hồng là vợ của Quan Thiệu Hành, tình báo của tập đoàn Kính thị còn rộng hơn của quan gia.

"Cám ơn."

Triệu Thừa Quốc chỉ chờ mong con gái có thể bình an trở về. Anh đi đến bên cạnh bà xã. Vì Ny an tĩnh cuộn mình ở trong góc phòng khách, vẻ mặt mờ mịt, ánh mắt trống rỗng, bất an cắn ngón tay, đáng vẻ cực kỳ giống bảy năm trước.

Anh ngồi xuống, ôm cô vào trong lòng.

"Con gái còn chưa có về nhà, em đừng suy sụp, Nhị Nhị thích mẹ có tự tin hay cười."

Tân Vi Ny bất lực lắc đầu, khàn khàn nói: "Nếu em không đi cất xe máy, nếu em trực tiếp cho Nhị Nhị lên xe, bọn họ căn bản sẽ không có cơ hội tới gần nó..... Đầu là em làm hại, đầu là do em, Nhị Nhị nhất định rất sợ hãi....."

Triệu Thừa Quốc hôn lên cái trán của vợ. "Không cho phép đem trách nhiệm ôm hết vào người, em phải càng kiên cường hơn mọi người, người ta nói mẹ con luân tâm, Nhị Nhị cũng nhất định không hy vọng em đau lòng, sợ hãi như vậy."

Tân Vi Ny dựa vào trong lòng chồng, ôm chặt anh. "Nhị Nhị còn nhỏ như vậy, vì sao loại sự tình này lại phát sinh ở trên người con bé....."

Triệu Thừa Quốc nhẹ vỗ về lưng vợ. "Anh biết, anh biết....."

Hạo Hạo lẳng lẳng bời ở bên cạnh mẹ.

Cậu cùng Nhị Nhị là song bào thai, từ nhỏ đã có một loại cảm ứng thần bí, mỗi khi nó nghĩ ra chủ ý trên cột người khác, thường thường ý tưởng vừa mới xuất hiện, Nhị Nhị sẽ biết. Nhị Nhị là người không giấu được tâm tư, có khi cảm thấy chủ ý của anh trai rất buồn cười, cho dù cậu bé còn chưa có bắt đầu hành động, cô bé đã có thể buồn cười ngả trái ngả phải. Cậu từng hỏi qua có phải cô bé đã biết nó muốn làm gì hay không? Nhị Nhị nói cô bé cũng không biết nội dung cụ thể, nhưng lại cảm thấy nhất định sẽ rất buồn cười.

Mặc kệ đây là cảm ứng thần bí hay là cái gì, Nhị Nhị là ngọn nguồn vui vẻ nhất trong nhà, mọi người đều thương cô bé, cô bé rất trọng yếu với cả nhà, cậu có thể cảm giác được thâm tâm của mình giống đang khóc thút thít, cậu có thể cảm ứng được Nhị Nhị đang sợ hãi, nếu bọn họ thực sự có năng lực cảm ứng thần bí, vậy thì cậu có thể chia sẻ sự sợ hãi với Nhị Nhị hay không?

Hạo Hạo lau nước mắt, hai tay nắm chặt, quật cường không khóc ra tiếng.

Tân Vi Ny phát hiện dị trạng của con trai, cô buông ông xã ra, ôm con vào trong lòng, xoa tóc của nó. "Ông cụ non."

Hạo Hạo ngạnh ngào. "Mẹ, song sinh có thể chia sẻ tâm tình với nhau sao?"

Tân Vi Ny xoa đầu con. "Có thể, con nhất định có thể giúp em chia sẻ cảm giác sợ hãi nên mới khóc, như vậy em gái sẽ không sợ hãi nữa....."

"Có thể chia sẻ bao nhiêu? 50%..... Không, 80% có thể chứ? Con không muốn em sợ hãi như vậy, Nhị Nhị rất nhát gan, em ấy thực sự rất nhát gan....." Hạo Hạo lên tiếng khóc lớn, tata cả sợ hãi trong một khắc đó toàn bộ phan trào ra.

Tân Vi Ny ôm chặt lấy con. "Hạo Hạo ngoan, Hạo Hạo rất ngoan....."

Triệu Thừa Quốc ôm cả vợ cùng con vào trong lòng, ánh mắt thâm thúy phủ sương mù.

Anh có thể không cần bất cứ cái gì, mọi thứ đều có thể làm lại từ đầu, chỉ cầu con gái được bình an vô sự, một nhà bọn họ được đoàn viên.

Cảnh sát liên tục tìm tòi, kẻ bắt cóc bắt con gái nghị viên là vì nguyên nhân gì? Có nguyên nhân chính mới có thể nhanh chóng tìm ra kẻ bị tình nghi hơn.

Quan Thiệu Hành hỏi: "Gần đây Triệu nghị viên cùng Triệu phu nhân có phát sinh tranh chấp với bất luận kẻ nào hay không? Hoặc là bởi vì sự kiện nào đó có va chạm với au, chỉ cần có, bất luận lớn hay nhỏ, đều xin nói cho chúng ta biết."

Chuyện xung đột duy nhất chỉ có vụ scandal trước đó không lâu, nhưng mà cảnh sát đã bài trừ mối liên hệ này.

"Không có."

Triệu Thừa Quốc không có, Tân Vi Ny thì càng không có, trên cơ bản cô toàn ở nhà, mọi người lui tới đều là bạn bè quen biết, gần nhất không có quen bạn mới, cũng không có đi nơi nào lạ.

"Cảnh sát cho rằng Triệu nghị viên rất bảo hộ bọn nhỏ, người ngoài đều không biết rõ về hai đứa bé, cho nên không có khả năng là do fan cuồng gây nên. Bởi vì kẻ bắt cóc rõ ràng là biết Nhị Nhị, bởi vậy không bài trừ khả năng do người quen của Triệu gia gây nên, vẫn xin Triệu nghị viên hiệp trợ cung cấp danh sách bạn bè thân thích lui tới Triệu gia."

Triệu Thừa Quốc đi theo Quan Thiệu Hành lập danh sách.

Tân Vi Ny nhìn ánh trăng ngoài cửa sổ sát đất.

Đợi chút, vì sao kẻ bắt cóc không gọi điện đến yêu cầu gì? Đám người xấu này bắt cóc trẻ con đều không phải là vì muốn vơ vét tài sản của cha mẹ sao? Một khi đã như vậy, vì sao còn không gọi điện thoại nói cho rõ ràng? Vì sao muốn tra tấn bọn họ như vậy?

Di động của Tân Vi Ny bỗng nhiên vang lên. Tiếng chuông dễ nghe kia nghe qua sao lại có cảm giác quý dị khủng bố.

Cô xông lên trước, chờ nhân viên sắp đặt tốt thiết bị, sau đó mới nhận điện thoại.....

"Tôi là Tân Vi Ny."

"Ba triệu tiền mặt, chờ lần sau sẽ báo thời gian."

Kẻ bắt cóc gác điện thoại, thời gian trò chuyện không đến năm giây, cảnh sát chỉ dò ra phạm vi của kẻ bắt cóc ở khu Bắc thị và Tân Bắc Lăng, đối phương đã dùng máy đổi giọng, nghe không ra là nam hay nữ.

Tân Vi Ny ôm di động, toàn thân run rẩy.

Tại sao có thể như vậy? Tại sao có thể như vậy.....

Triệu Thừa Quốc ôm lấy bà xã đang sợ hãi phát run. "Đừng sợ."

Cô thút thít. "Em không nghe thấy tiếng Nhị Nhị..... Có phải Nhị Nhị đã bị làm sao hay không? Hẳn chỉ cần ba triệu, chúng ta cho hắn được không? Ông xã, em muốn Nhị Nhị của em về nhà....."

Triệu Thừa Quốc ôm vợ, nắm chặt. Số tiền này nhỏ đến mức làm cho người ta phải khả nghi, kẻ bắt cóc không thể không biết gia thế của Nhị Nhị, cho dù chỉ là tùy cơ bắt người, trước đó không biết, nhưng khi bọn hắn tra được tên mẹ của đứa bé, còn tra được số di động của Vi Ny thì chắc chắn sẽ biết, trừ phi.....

Bọn họ thật sự chỉ là tùy cơ bắt người, nhưng cũng không muốn công phu từ ngoạm, cho rằng chỉ đòi như vậy thì dễ lấy được hơn. Nhưng khả năng này rất nhỏ.

Hoặc là, người gọi điện thoại là giả, không phải kẻ bắt cóc Nhị Nhị thật sự, mà chỉ là một người biết chuyện này, muốn chớp thời cơ vơ vét một chút?

Vô luận là cái tình huống gì, đều chỉ có thể bị động chờ kẻ bắt cóc liên lạc lại.

Một đêm này rất dài, mẹ chồng, dì Vương cùng Triệu quân gia đều khóc hết nước mắt, tất cả mọi người Triệu gia không buồn ngủ, tụ tập hết ở phòng khách, chờ kẻ bắt cóc chỉ thị tiếp.

Mãi đến hừng đông, bây giờ, vẫn là di động của Tân Vi Ny vang lên, cô nhận điện thoại.....

"Tôi là Tân Vi Ny."

"Mẹ....."

Thanh âm khàn khàn mệt mỏi của Nhị Nhị từ trong điện thoại truyền ra, thiếu chút đánh tan sự kiên cường còn sót lại của Vi Ny.

Cô chảy xuống lệ. "Nhị Nhị! Nhị Nhị con không có việc gì....."

"Triệu phu nhân," điện thoại bị lấy đi, kẻ bắt cóc nói tiếp: "tôi biết cảnh sát đang ở nhà cô, tôi chỉ muốn ba triệu, đối với cô mà nói thì tuyệt đối không tính là nhiều, nếu muốn cứu mạng con gái, liền đem tiền cho vào túi quần xuống con sông nhỏ trong công viên, chỗ Đảo Đại Bài Lì. Nếu tôi không bị cho cảnh sát bắt được, chờ tôi lấy được tiền, tôi sẽ thả con gái cô!"

Tân Vi Ny hô: "Đừng làm hại con gái của tôi! Van cầu anh, đừng làm hại con gái của tôi....."

Kẻ bắt cóc gác điện thoại.

Cảnh sát tra được nơi gọi đến, Quan Thiệu Hành lập tức phái người đi trước.

Tân Vi Ny thấy cảnh sát hành động, cô cầu xin chồng mình. "Thừa Quốc, chúng ta cho bọn họ tiền được không? Làm cho cảnh sát không cần lo chuyện này, em chỉ muốn con gái mình còn sống là tốt rồi!"

Một bên Quan Thiệu Hành rất hiểu suy nghĩ của thân nhân người bị hại, bình thường bọn họ đều sẽ cho rằng tiền có thể giải quyết được, không biết có khi cho dù cho tiền, con tin cũng không thể an toàn được tha. Vì có thể bắt được kẻ bắt cóc, cảnh sát sẽ yêu cầu kẻ thân nhân của người bị hại hợp tác, Triệu Thừa Quốc cũng hiểu được đạo lý này.

"Bà xã, chúng ta phải hợp tác cùng cảnh sát, quan đội trưởng sẽ giúp chúng ta, anh ấy sẽ chọn cứu Nhị Nhị là ưu tiên hành đầu."

Tân Vi Ny lắc đầu, khóc đến nỗi gần như không thể thở. "Sẽ không, bọn họ chỉ muốn bắt được kẻ bắt cóc..... Ông xã, em muốn Nhị Nhị của em, em

không cần báo cảnh sát....."

Triệu Thừa Quốc lau nước mắt trên mặt cô. "Bà xã, nghe lời, để cho Quan đội trưởng mang tiền đến, anh ấy sẽ sắp xếp mai phục, cảnh sát sẽ tùy cơ hành động, chỉ có bắt được người, bà xã, chúng ta mới có cơ hội cứu Nhị Nhị."

Tân Vi Ny nghe không lọt vào tai, hiện tại cô chỉ sợ vì phạm chỉ thị của kẻ bắt cóc, bọn họ sẽ gây bất lợi cho Nhị Nhị!

"Em không cần, em không cần, hần nói hần không thể bị cảnh sát bắt được, lấy được tiền mới có thể thả con bé ra, nếu hần có đồng bọn thì sao? Nếu cảnh sát bắt kẻ đến lấy tiền, người trông coi Nhị Nhị sẽ làm hại con bé thì sao? Trời ạ, Thừa Quốc, em không chịu nổi, em không chịu nổi, em rất đau lòng, anh không cảm nhận được sao?"

Triệu Thừa Quốc vội vàng phản bác. "Anh đương nhiên cũng cảm thụ được! Nếu bọn họ lấy được tiền lại đổi ý không tha cho Nhị Nhị thì sao? Khi chưa bắt được người, chúng ta chỉ có thể bị kẻ bắt cóc khống chế! Vi Ny, hãy nghe anh nói, anh cũng không chịu nổi, Nhị Nhị cũng là tâm can bảo bối của anh mà! Anh cũng sẽ đau lòng, không phải anh không cần!"

Nhị Nhị cũng là tâm can bảo bối của anh.

Những lời này của chồng làm cho Tân Vi Ny thoáng khỏi phục lý trí.

Đương nhiên cô hiểu được cách làm của Thừa Quốc cùng cảnh sát là đúng, nhưng mà đối tượng là con gái của cô, nếu có chút sai lầm nào, khiến cho cô mất Nhị Nhị thì cô phải làm sao bây giờ?

Cô không thể mất đi Nhị Nhị.....

Tân Vi Ny lau nước mắt. "Để em mang đi....."

Cô đi đến trước mặt Quan Thiệu Hành. "Quan đội trưởng, tiền chuộc tôi sẽ mang đi thả, người của anh phải trốn cho kỹ, không thể để cho kẻ bắt cóc phát hiện, tôi không thể để cho kẻ bắt cóc phát hiện cảnh sát mà gây bất lợi cho con gái tôi!"

Trên mặt cô lộ vẻ quyết liệt, thần sắc cũng là khó được kiên quyết, đây là khí thế vì mấu tắc cường.

Triệu Thừa Quốc không thể nhận. "Vi Ny, không thể, nếu bọn xấu ngay cả em cũng....."

Tân Vi Ny lắc đầu. "Em muốn đi, cảnh sát có cách làm của cảnh sát, em cũng có cách làm của em, em chỉ muốn bảo vệ con gái của em."

Quan Thiệu Hành đã có kết luận. "Triệu nghị viên suy nghĩ của phu nhân là đúng, để cô đi đưa tiền chuộc, sẽ so với mỗi người khác trong chúng ta càng làm cho kẻ bắt cóc buông cảnh giác."

Sự tình đến tận đây đã vô pháp quay đầu, hiện tại mỗi một cái quyết định đều liên quan đến cơ hội cứu Nhị Nhị.

Tân Vi Ny mãi mới chịu ăn một chút gì đó nhờ mẹ chống ép.

"Con phải có thể lực, mang Nhị Nhị về nhà cho mẹ!"

"Mẹ, con sẽ, con sẽ."

Bánh mì kẹp chân giò hun khói cộng thêm nước mắt, làm cho hương vị có phần mặn.

Ăn qua một chút đồ ăn, Tân Vi Ny thay quần áo thích hợp, đồng thời để cho nữ cảnh giúp cô mặc chống đạn áo vào bên trong, còn trang bị cả camera siêu nhỏ.

Triệu Thừa Quốc cùng Hạo Hạo đứng ở một bên, mẹ Triệu cùng di Vương và người trong nhà toàn bộ vây quanh ở bên cạnh cô, trong mắt mọi người đầy lo lắng, nhưng cũng hy vọng cô có thể thành công.

"Thật tốt mà trở về."

Trong mắt Triệu Thừa Quốc có mong manh sương mù, nồng đậm không tha cùng tình yêu sôi trào, vợ của anh giống như một chiến sĩ sắp xuất chinh, một chiến sĩ khiến anh kiên ngoại lại trần quý.

"Em có cái này." Tân Vi Ny ngửa đầu nhìn chồng, cô chỉ chỉ áo chống đạn giấu bên trong lớp áo ngoài, không có kích động, bởi vì hiện tại cô muốn đi cứu Nhị Nhị, đây là chuyện duy nhất cô muốn làm.

Cô lại chie vào đôi giày thể thao dưới chân. "Còn có cái này, đừng xem nhẹ nó, đeo vào có thể chạy siêu nhanh."

Triệu Thừa Quốc dùng sức lôi kéo, đem thể tử ôm chặt vào trong lòng. "Hảo hảo trở về, anh không thể không có em."

"Em biết." Tân Vi Ny nhắm mắt lại, dựa vào trong lòng lão công, ngửi hương vị của anh.

Anh cúi đầu, thành kính hôn hôn bờ vai cô, nụ hôn này là một sự thề ước, tượng trưng cho một đời đều muốn nắm tay tư thủ.

Nhưng mà trước khi xuất phát, một người làm cho mọi người không thể ngờ được lại xuất hiện ở Triệu gia.....

Mẹ của Tân Vi Ny.

Trừ di Vương, tất cả mọi người đều chấn động.....

Bà Tân đi lên phía trước, đứng ở trước mặt con gái, giống như xưa, vẫn lạnh lùng nhìn cô.

"Nếu không phải di Vương nói cho mẹ, con còn định gạt mẹ bao lâu?"

Tân Vi Ny cứng ngắt cười. "Mẹ, không có việc gì, Nhị Nhị sẽ về....."

"Mẹ là nói con muốn giấu giếm mẹ bao lâu?"

Giọng nói nghiêm khắc của bà Tân làm cho Tân Vi Ny theo thói quen thấy nao núng. "Mẹ, không phải con muốn giấu giếm mẹ, chỉ là không muốn khiến mẹ lo lắng....."

"Cho nên sao, không muốn làm cho mẹ lo lắng, ngay cả chuyện con muốn đi đưa tiền chuộc cũng không cần để cho mẹ biết đúng không? Con sẽ lo lắng cho con gái của mình, sẽ liệu mình vì Nhị Nhị, còn mẹ thì sao? Chẳng lẽ mẹ sẽ không lo lắng cho con gái của mẹ, cũng không muốn liệu mình vì con sao?!"

Tân Vi Ny sững sốt, thấy nước mắt lăn trên má mẹ, cô thất kinh, lệ cũng đi theo chảy xuống.

"Mẹ? Mẹ..... Mẹ....."

Mẹ Tân ngượng ngập ôm lấy con gái. Đã có bao nhiêu lâu rồi? Bà đã có bao nhiêu lâu không ôm chặt con gái vào bản thân trong lòng rồi?

Vừa mới bắt đầu, bà xác thực tức giận vì con gái quyết định ở riêng, bà cho rằng Vi Ny rất tùy hứng, luôn cô phụ những gì trời ban cho, mặc kệ là hôn nhân hay là tài năng thiên phú, bà một mặt trách cứ con gái, chỉ trích cô không biết quý trọng, cho nên rơi vào cảnh cô độc một người là xứng đáng, là sự trừng phạt của ông trời dành cho cô. Cho nên bà không để ý tới Vi Ny, muốn mình coi như chưa từng sinh ra đứa con gái này. Khi Vi Ny về nhà mẹ đẻ, bà cũng luôn không cho con gái sắc mặt tốt xem.....

Vi Ny cho rằng bà chán ghét cô, nhưng mà cô không biết là, mỗi khi cô rời đi, lòng của bà đau đớn bao nhiêu, bà tự trách bao nhiêu, giận chính mình như thế nào! Không cho con gái sắc mặt tốt, là do bà không chịu thừa nhận chính mình đã sai lầm.

Là do sự tự đại của bà làm cho con gái mất đi tình thương của mẹ, là sự cưỡng ép của bà, bức bách con gái làm rất nhiều chuyện không muốn làm, bà lại cho rằng là chuyện con gái có thể làm được!

Vi Ny mất đi đàn dương cầm, mất đi gia đình của cô, không phải là lỗi của Vi Ny, căn nguyên đều là lỗi của người mẹ này.

Thân là một người mẹ, bà đã quên con gái của mình có bao nhiêu yếu ớt, bà đã quên cô chỉ là một đứa bé bốn tuổi, bà ép con gái lên sân khấu, bức bách cô đối mặt với sự chú mục của mọi người.....

"Con gái của tôi là thiên tài! Con gái của tôi là thiên tài đàn dương cầm!"

Bà không cho con gái bất cứ thứ gì, chỉ khiến cho cô học được nhát gan và thống khổ.....

"Mẹ đi, mẹ sẽ đi đưa tiền chuộc, mẹ muốn bảo hộ con, con là con gái của mẹ....."

Đề nghị của mẹ Tân làm cho mọi người khiếp sợ.

"Mẹ, không thể....."

Mẹ Tân ở trước mặt Quan Thiệu Hành vỗ ngực. "Cảnh sát, tôi có thể đi! Những người đó sẽ không gây khó dễ cho một bà già, để tôi thay thế Vi Ny đi, tôi là mẹ của Vi Ny!"

Tân Vi Ny che miệng, không dừng được nước mắt kích động, cô nhìn thân ảnh gầy yếu của mẹ, biểu cảm kiên cường kia giống y như khi mình muốn cứu Nhị Nhị.....

Di Vương thở dài. "Vi Ny a, mẹ con không phải không yêu con, con bị mắc chứng nhát gan, mẹ con thì bị bệnh cường ngạnh. Con sợ đối mặt với nhiều người, mẹ con thì ngay cả muốn xin lỗi với con cũng không biết nên nói như thế nào....."

"Di Vương....."

"Tha thứ cho di Vương, phát sinh chuyện lớn như vậy, di không thể không cho bà biết."

Tân Vi Ny nhìn mẹ đang không ngừng cầu xin Quan đội trưởng, thật sâu cảm động đánh úp lại, cô xông lên trước, từ sau lưng ôm lấy mẹ.....

"Mẹ!"

Mẹ Tân cũng khóc không ngừng, bà xoay người, nhìn khuôn mặt xinh đẹp trắng nõn của con gái, hai tay run run lau đi nước mắt trên má cô. "Không khóc, ngoan, Vi Ny của mẹ không khóc nha....."

Mọi người luôn ca tụng, ca ngợi tình yêu tốt đẹp mà thống khổ, nhưng có một loại tình cảm làm cho người ta không cẩn thận lãng quên, là tình thân ấm áp của cha mẹ cùng con cái vĩnh viễn không thể chặt đứt.

Tân Vi Ny giao mẹ cho chồng mình, mỉm cười. "Giúp em chiều cô mẹ."

Triệu Thừa Quốc nâng tay xoa tóc vợ. "Về sớm một chút."

"Vâng."

Cô đi theo Quan đội trưởng, mang theo dũng khí rời đi.....

Nhị Nhị, mẹ đến đây....

Mía: biết là đang gay cấn nhưng một rùi. Hẹn mai gặp lại trg chương cuối nha^^

Bạn đang đọc truyện *Ở Riêng Thì Có Làm Sao?* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 13: End

Buổi sáng 6 giờ rưỡi.

Hai tên "Tiểu tam" nhào đến, nam nhân trên giường đã sớm có chuẩn bị nghênh đón "Yêu va chạm" này, cho nên cũng không cảm thấy đặc biệt đau đớn.

Bởi vì hai "Tiểu tam" từ này nghĩ hè bắt đầu thường xuyên nhào qua đây, Triệu Thừa Quốc đã luyện thành một thân kĩ năng phòng ngự, anh sẽ bảo hộ bà xã thân ái, dùng thân thể ngăn trở "Tiểu tam", không làm cho bà xã thân ái có nửa điểm đau đớn.

"Tiểu tam" Là ai?

"Tiểu tam" của Triệu gia chính là Hạo Hạo cùng Nhị Nhị vào tháng chín năm nay sẽ lên lớp ba tiểu học.

Sau khi trải qua sự kiện bắt cóc, Hạo Hạo ra quyết định, cậu bé sẽ không nhảy lớp, dù sao thông minh tài trí tự mình biết nói là tốt rồi, không cần thuận theo đề nghị của người lớn, có thể cùng e gái đến trường, cảm giác cũng không tồi.

"Mấy giờ....." Tân Vi Ny rên rỉ, gọi cảm vận eo.

"6 giờ rưỡi." Triệu Thừa Quốc hôn nhẹ môi vợ. Tối hôm qua, cô lại bị "Mệt" chết rồi, nam nhân không nhịn được thấy kiều ngao.

Hạo Hạo cùng Nhị Nhị oa oa kêu lên, ở trên giường cha mẹ gọi tới gọi lui. "Đáng ghét nha, bọn họ lại hôn môi!"

Hôn môi?

Tân Vi Ny bỗng nhiên nghĩ đến màn kịch tình đêm qua với ông xã.....

Cô hoàn toàn bùng tỉnh. "Em có mặc quần áo không?"

Triệu Thừa Quốc cười to, biểu cảm của bà xã cực kỳ đáng yêu, làm sao bây giờ? Anh càng ngày càng yêu cái cô gái này, cho dù dùng thời gian cả đời để yêu có khi cũng không đủ.

Anh đùa dai xốc chăn mùng lên. Hành động này rước lấy Tân Vi Ny kêu to, sợ dáng vẻ trần truồng của mình bị hai đứa bé nhìn thấy, mãi đến khi cô thấy mình có mặc áo ngủ mới ngừng thét chói tai.....

Cô ngẩng đầu trừng ông xã, Triệu Thừa Quốc đùa cợt cười vô lại.

Nam nhân này đã hảo tâm giúp cô mặc vào áo ngủ, sao không thể hảo tâm thêm một chút thông báo cho cô được sao?

"Anh có ý?"

"Đoán cũng biết, làm sao anh có thể để em trần truồng ở trước mặt nam nhân khác? Dù là trước mặt con mình cũng không được."

Tân Vi Ny mắt nheo lại, nắm chặt nắm đấm, muốn đánh người.

"Chẳng lẽ anh không thể nói cho em sớm một chút sao?"

"Em ngủ say như vậy, sao anh có thểỡ đánh thức em? Huống hồ bà xã của anh thông minh như vậy, anh nghĩ em nhất định đoán được."

Tân Vi Ny chu miệng lên. Bị kinh hãi không nhẹ, đến bây giờ tim của cô còn đập thình thịch, biết buổi sáng con trai con gái sẽ tới gọi bọn họ rời giường, mặc kệ đêm qua cùng ông xã kích tình như thế nào, cô đều sẽ cảnh giác rời giường mặc quần áo, đêm qua là vì người nào đó giống như uống thuốc tăng lực, muốn cô cả một đêm, cô mới có thể không dậy được!

Cô vầy vầy nắm đấm. Đã như vậy, buổi tối cô sẽ chuyển sang ngủ cùng Nhị Nhị, hừ!

Nhìn cha mẹ liếc mắt đưa tình, Hạo Hạo khó được hảo tâm nhắc nhở.....

Trang 2 / 3

"Ba, mẹ, hôm nay là ngày khai giảng nha, con cùng Nhị Nhị đều đã ăn xong bữa sáng, ngày hôm qua không phải ba mẹ nói muốn đưa bọn con đến trường học sao?"

Tân Vi Ny nhanh chóng nhảy dựng lên. "Đúng rồi, hôm nay khai giảng, oa! Mẹ còn phải đánh răng rửa mặt thay quần áo trang điểm hoá trang..... Ah, hai tên "tiểu tam" các con sao không sớm nhào sang đây a!"

Hạo Hạo lạnh lùng nói: "Bà nội nói trước 6 giờ rưỡi không thể đến đây làm ầm ỹ ba mẹ, để tránh gặp được hình ảnh nhi đồng không nên nhìn ~~~"

Nhị Nhị phụ họa theo, trên khuôn mặt nhỏ nhắn tình xảo nở nụ cười ngọt ngào. "Đúng rồi, bà nội nói cho dù ba đã rời giường bôi lội, khi trở về ngủ bù lại cũng không thể quấy rầy, dù sao không tới 6 giờ rưỡi, phòng ba mẹ không thể vào là được rồi."

Tân Vi Ny sắp té xỉu. Người nhà của cô có khi nói chuyện đều rất..... Trực tiếp.

Cô bất đắc dĩ mà nhìn đầu sỏ gây nên, lại không ngờ đến đầu sỏ gây nên này cư nhiên bừa bãi đòi hôn.

Sĩ khả sát bất khả nhục! Cô thống khoái đánh cho ông xã một cái thiết sa chương.

"Đáng đánh đòn ~~~"

Triệu Thừa Quốc không sợ uy hiếp, ôm thê tử thoải mái hôn, tư thế kia tựa như cảnh ôm hôn kinh điển của Rhett Butler cùng Scarlett trong "Loạn thế giai nhân"*, mặc kệ bọn nhỏ hô to gọi nhỏ.

(Loạn thế giai nhân là Một truyện đồng nhân của cuốn theo chiều gió của tác giả Margaret Mitchell.)

Triệu Thừa Quốc ôm vợ vào lòng, niềm hạnh phúc này đến không dễ.

Ngày đó, Vi Ny đến giao tiền chuộc, đồng thời, một tổ cảnh sát khác tìm được nơi kẻ bắt cóc gọi điện, trải qua danh sách người lui tới Triệu gia phát hiện được thư ký tạm thời dạo trước của Triệu Thừa Quốc là Lí Ngọc Chân ở gần đây. Cô ta có một người bạn trai ở chung, trên người còn đeo tội danh "Cường đạo, ăn cắp, giết người chưa thành", trước mắt còn đang trong thời kì tạm tha.

Phát hiện này làm cho sĩ khí tổ trọng án đại chấn, trực tiếp công tiến vào phòng trọ của Lí Ngọc Chân, phát hiện trong phòng có ảnh chụp và thời khoá biểu lớp học múa của Nhị Nhị, đã đủ chứng minh hành vi phạm tội của Lí Ngọc Chân cùng bạn trai, đồng mưu bắt cóc là Triệu Tâm Nhụy.

Tuy rằng Lí Ngọc Chân thề thốt phủ nhận chính mình không có quan hệ gì với vụ án này, nói cô ta vừa từ Đài Trung trở về, không biết hành vi của bạn trai, cũng không biết Nhị Nhị ở chỗ nào.

Cảnh sát quyết định lại xâm nhập điều tra mức độ dính dáng của Lí Ngọc Chân, khẩn cấp hum kaf truy bắt bạn trai của Lí Ngọc Chân, nghĩ cách cứu viện Nhị Nhị.

Bởi vì đã xác nhận được kẻ bắt cóc, khi giao tiền chuộc, không đợi kẻ bắt cóc xuất hiện lấy tiền, cảnh sát đã phát hiện ra nạn trai của Lí Ngọc Chân đang ở phụ cận quan sát tình huống. Hắn kéo thấp vành mũ, giả trang người qua đường, không biết tội chứng của mình đã sớm bại lộ.

Cảnh sát nhất loạt xông lên bắt hắn, bằng tốc độ nhanh nhất tìm được Nhị Nhị bị giấu ở trong container, vì mất nước mà lâm vào hôn mê, rốt cục tuyên bố vụ án đã kết thúc và bắt giam được kẻ bắt cóc.

Trang 3 / 3

Sau đó từ lời khai của bọn bắt cóc, Lí Ngọc Chân thật sự không biết bạn trai mình cư nhiên lại phạm phải tội lớn như vậy, tên kia cũng là bởi vì bạn gái

làm việc một thời gian trong văn phòng của nghị viện mà biết tình hình của Triệu gia, hẳn vì thiếu tiền chi tiêu mới lên kế hoạch gây án, đã theo dõi Nhị Nhị được một thời gian, thẳng đến ngày đó mới có cơ hội xuống tay. Đồng lõa là bạn chỉ phụ trách lái xe, tuy rằng làm thời trùu chân không dám tham dự nữa, nhưng cũng vì hiệp trợ phạm tội nên vẫn phải chịu trách nhiệm hình sự.

Nhị Nhị an toàn về nhà, mà một cái thu hoạch khác của Vi Ny chính là hòa hảo cùng mẹ, khi cô lại về nhà mẹ đẻ, nhìn thấyd khuôn mặt tươi cười nghênh đón của mẹ, tất cả những kỉ niệm không vui với mẹ, đều bị lãng quên.

Triệu Thừa Quốc hào tâm buồnghê thê tử ra, vô tội hỏi: "Khai giảng đến trễ thì sao?"

Tân Vi Ny rất muốn kêu to.

"Hừ, anh thực sự là rất đáng ghét nha!"

Cô nhảy xuống giường vọt vào phòng tắm, cấp tốc rửa mặt chải đầu, ông xã không lương tâm còn đang ở bên ngoài gõ cửa. "Cùng nhau tắm, cùng nhau tắm....."

Đây là gia đình của cô.

Tân Vi Ny lộ ra một nụ cười thỏa mãn vui vẻ với cái gương trước mặt.

Cô nhanh chóng rửa mặt chải đầu, rồi giống ngư đầu tàu vọt vào buồng thay đồ. Không có thời gian sấy tóc, cô tùy tiện sấy khô sau đó buộc thành đuôi ngựa, lại thay một bộ váy thích hợp.

Triệu Thừa Quốc ở phía sau huyết sáo. "Mỹ nhân."

Tân Vi Ny đỏ mặt nhận sự ca ngợi của ông xã. Nam nhân tốc độ mau, anh đã tắm xong, lau khô tóc, cạo sạch râu, chuẩn bị xong, còn có thể có thời gian thưởng thức cảnh đẹp bà xã thay quần áo.

Nam nhân ra vẻ lưu manh, ôm thân thể mảnh mai của bà xã xuống lầu.

Hai đứa bé đang cáo trạng với bà nội, ông nội, nói ba ba cùng mẹ ở trong phòng hôn nồng nhiệt bao nhiêu lần.

Ba Triệu liền có vẻ bảo thủ. "Thừa Quốc, như vậy được không?"

Mẹ Triệu phát tay. "Này có cái gì không tốt, người ngoại quốc đều như vậy."

"Chúng ta là người phương đông, không theo phong cách này."

"Hừ, ba của Thừa Quốc, ông quá cũ kỹ, tốt như vậy, để cho bọn nhỏ sớm biết hôn môi là cái gì, còn hơn là chờ đến tuổi thanh xuân lại đến nhìn lên phim sex."

Tân Vi Ny trợn mắt há hốc mồm.

Phim.....phim sex?! Trời ạ, cô cùng chồng chỉ có hôn môi mà thôi! Lại còn không phải lưỡi hôn a, mẹ chồng hiểu lầm như vậy, muốn cho người ta sống hay không a!

"Đúng vậy, giáo dục giới tính sớm cũng là rất trọng yếu." Ông Triệu cảm thấy bạn già nói cũng có đạo lý.

Tân Vi Ny hoàn toàn choáng váng.

Giáo dục giới tính? Trời ạ, vì sao người nhà của cô đều nói chuyện trực tiếp như vậy a! Thử hỏi có trường bối nhà ai sẽ đem những từ này treo tại bên miệng?

"Sợ tới mức không nhẹ rồi?"

Triệu Thừa Quốc cúi đầu, ngửi hương thơm của vợ.

Tân Vi Ny bất đắc dĩ nhún nhún vai. Quên đi, rồi sẽ quen. "Vẫn ổn."

Thời gian thực sự không còn sớm, hai vợ chồng đành phải cầm bữa sáng Triệu quản gia đã đóng gói tốt, đến trên xe giải quyết.

Triệu Thừa Quốc ôm eo ái thê ra cửa. "Hiện tại lá gan biến thành rất lớn nha?"

Cô cười yêu kiều. "Hoàn hảo hoàn hảo."

Lá gan luôn luôn đều đang lớn lên, trải qua hợp báo cùng chuyện Nhị Nhị bị bắt cóc, lá gan của co mỗi ngày đều đang lớn lên.

Hai người lên xe, Hạo Hạo đã ngồi ở hàng ghế trước cùng Tiểu Trương nói chuyện phiếm, Nhị Nhị ở ghế sau chờ mẹ lên xe, hai vợ chồng cũng ngồi ghế

sau.

Nhị Nhị làm nũng chui vào mấu thân trong lòng, cô bé thích hương vị trên người mẹ.

"Vậy hôm nay Triệu phu nhân dự tính hỗ trợ Triệu tiên sinh như thế nào đây?"

"Ừm, thư ký Phan nói muốn em biên tập lại một ít bài thuyết trình, nói bọn họ viết rất cứng nhắc, muốn em hỗ trợ sửa lại cho ôn nhu một chút. Sau đó em sẽ hỗ trợ trả lời tin nhắn của fan, nói anh trả lời quá mức tình giản, như vậy không tốt lắm, không nhiệt tình. Trước khi khai bút bản thảo mới, em muốn hoàn thành xong chuyện này." Sáng tác là hứng thú, cô cũng không muốn bị đình chỉ.

"A, hiện tại em biến thành phao cứu sinh của mọi người?"

"Không được sao?"

"Tốt lắm."

Cô nhếch môi.

"Làm sao vậy?"

"Em thực sự rất muốn làm một phu nhân nghị viên thực xứng chức, có thể phụ tá nghị viên."

Triệu Thừa Quốc cười khế, cung kính cầm tay vợ lên hôn môi. "Em đã là."

Hai người nhìn nhau, nhìn chăm chăm lẫn nhau mỉm cười.

Tình yêu trong mắt bọn họ, từng cử chỉ, từng nụ cười cũng đều tràn ngập tình yêu.

"Em yêu anh." Tân Vĩ Ny nhẹ nhàng thông báo, ngả vào vai chồng.

Triệu Thừa Quốc vuốt đuôi ngựa của vợ. "Anh cũng yêu em."

Bầu trời thực xanh, mây trắng lạng lẽ trôi.

Trên xe, không khí ấm áp lan toả, khoe miệng mỗi người đều nở nụ cười.

...

Mia: Còn một phiên ngoại nữa là tạm biệt mọi người rồi ^^

Bạn đang đọc truyện *Ở Riêng Thì Có Làm Sao?* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 14: Phiên ngoại: Chân mệnh thiên nữ của Hạo Hạo

Triệu Hạo Đình, luật sư đang nổi danh, cao ráo đẹp trai, được rất nhiều nữ nhân thích, chỉ tiếc ánh mắt mọc ở trên mặt trăng, đến nay mãi vẫn không gặp được nữ nhân nào làm cho tim cậu đập thành thịch.

Hứng thú thứ nhất: bắt nạt lão mẹ, làm cho lão mẹ đuổi theo cậu chạy khắp nhà, đây coi như là phương thức bắt buộc lão mẹ vận động tốt nhất. Lão mẹ năm mươi tuổi vẫn xinh đẹp như một đóa hoa, lão ba yêu bà yêu vô cùng.

Hứng thú thứ hai: Đùa muối muối song sinh. Nhị Nhị vào năm năm trước đã kết hôn, sinh ra một đôi long phượng thai đáng yêu, nhiệm vụ của cậu chính là làm cho Tiểu Kiệt biến thành thiên tài nhi đồng còn thông minh hơn cả cậu, làm cho tiểu Lị biến thành tiểu công chúa còn thích cười hơn cả mẹ mình.

Hứng thú thứ ba: Cùng ba ba thi bơi lội.

Hứng thú thứ tư: Cùng ông nội đấu cờ vua.

Hứng thú thứ năm: Cùng bà nội đi tập múa bụng.

Hứng thú thứ sáu: Cùng bà ngoại hai tay liên thủ đánh đàn.

Hứng thú thứ bảy: Ăn bữa sáng do dì Vương nấu, sau đó liêu minh ăn hết, cho dù dì Vương trí nhớ kém quên thêm muối hoặc cho quá nhiều muối, đều

phải nói: "Thực sự ăn quá ngon!"

Riêng những hứng thú trên, Triệu soái ca đều làm không biết mệt.

Các vị, nhìn ra vấn đề mấu chốt không?

Soái ca ánh mắt rất cao không sao, vấn đề là hấn rất trạch*, cuộc sống chỉ vòng quanh người nhà của mình, căn bản không rảnh làm quen bạn gái, muốn yêu đương thế nào?

(*trạch: thích/ toàn ở nhà, không thích đi ra đường)

Bà Triệu nóng nảy, lôi kéo ông xã quyền cao chức trọng chạy đến văn phòng nhìn lên tình trạng của con. Trong văn phòng chắc là phải có phụ nữ chứ đúng không? Nếu thư ký mà là nam, nhất định phải đánh gãy chân Triệu Hạo Đình!

Toàn bộ người trong văn phòng khi nhìn thấy ba mẹ của Triệu luật sư đều toàn bộ đứng nghiêm, ngoài cửu văn phòng còn đi theo một đồng thuộc hạ, nói thực ra, hình ảnh này có chút kỳ quái buồn cười.

"Triệu Hạo Đình đâu?"

Thư ký thật là nam a! Bà Triệu quả thực sắp tức chết.

"Phu nhân, Triệu luật sư đến viện tư pháp mở phiên toà."

"Nha, là nha ~"

Bà Triệu đành phải lại lôi kéo ông xã chạy đến pháp viện chỗ con mở phiên toà. Đến lúc này, ngay cả đại pháp quan cũng đi ra chào hỏi ba của Triệu luật sư.

Bà Triệu không quan tâm mấy chuyện này, chỉ lo lắng hỏi: "Ông xã à, con chúng ta liệu có phải là thích nam nhân hay không vậy? Anh xem nó để cả văn phòng không có chút mùi phấn, ngay cả người trực tổng đài cũng đều là nam!"

"À, đã quên nói cho em, ngày hôm qua anh nghe thấy Tiểu Lam nói với Hạo Hạo:" Nắm chắc thanh xuân, phải sớm bộc lộ sự thật".

Quá cả kinh, bà Triệu thật sự muốn lao vào toà án đánh cho Triệu Hạo Đình một trận. Không phải nói bộc lộ sự thật không tốt, mà là loại sự tình này tốt xấu cũng cần thương lượng với cha mẹ một chút chứ đúng không?

Con cái trưởng thành, cánh cứng cáp, cái gì cũng không nói cho cha mẹ, quả thực đáng đánh đòn!

"Có thể đi vào dự thính không? Bên trong luật sư biện hộ là con tôi." Bà Triệu khiêm tốn hỏi cảnh sát toà án đứng nghiêm bên cạnh.

"Không thành vấn đề, không thành vấn đề!"

Thuộc hạ lập tức đi vào an bài.

Ông xã còn đang cùng đại pháp quan nói chuyện, nói đều là chuyện quốc gia đại sự mà bà không hiểu, nhân sinh của bà rất đơn giản, không có chỉ nguyện lớn gì, hiện tại tâm nguyện lớn nhất chính là hoàn thành chuyện chung thân đại sự của Triệu Hạo Đình.

Một đám người tiến vào, nhìn đến ba của Triệu Hạo Đình, quan toà, thư ký với đám người bên việam kiểm sát cùng mọi người lại lập tức đứng nghiêm.

Bà Triệu không để ý tới những người này, bà chỉ lo nhìn đại mỹ nữ đang đấu võ mồm với con trai mình, bọn họ thực sự đang rất... nghiêm túc cãi nhau, ngay cả khi ông Triệu tiến vào dự thính, mọi người đều nhìn qua, chỉ có bọn họ còn đang mãi cãi nhau.....

Bà Triệu thực lễ phép hỏi viên cảnh sát hộ pháp bên cạnh. "Xin hỏi vị tiểu thư xinh đẹp đnag nói chuyện với Triệu luật sư kia là ai vậy?"

"Thưa phu nhân, đó là An kiểm sát trưởng."

"An kiểm sát trưởng nha ~ mấy tuổi a?"

"Thưa phu nhân, cái này..... Ách, không rõ lắm, hình như hai sáu, hai bảy tuổi....."

"Nha." Nhỏ hơn Triệu Hạo Đình ba đến bốn tuổi, thực thích hợp. "Đã kết hôn chưa?"

"Thưa phu nhân, hình như không có....." Cảnh sát toà án sắp khóc. Vấn đề phu nhân hỏi thật khó trả lời a!

"Thật vậy chẳng? Thật tốt quá, cậu họ gì thế? Thật sự là một người trẻ tuổi nhiệt tình."

"Thưa phu nhân, ngài quá khách khí....."

Vị cảnh sát toà án này không biết rằng mình rất nhanh sẽ được thăng chức.

"Lão công, vị An kiểm sát trưởng kia không tồi nha."

"Là không tồi, chưa từng thấy cô gái nào đôi co với Hạo Hạo."

"Hạo Hạo rất kỳ quái, có cô gái nào muốn cãi nhau với nó chứ ~"

"Cho nên...?" Triệu Thừa Quốc biết vợ mình tất có câu sau.

"Mời cô ấy đến nhà ăn cơm nha." Bà Triệu thực hồn nhiên. "Chúng ta chờ phiên toà kết thúc sẽ hỏi số điện thoại của An kiểm sát trưởng."

Một bên đại pháp quan chủ động nói: "Phu nhân, ngài yên tâm, chúng tôi sẽ lập tức an bài thời gian, để An kiểm sát trưởng đến quý phủ bái phỏng ngài."

"Thật vậy chăng? Thật tốt quá."

Bà Triệu thực vui vẻ, mà chỉ cần vợ vui vẻ, ông Triệu cũng sẽ rất vui vẻ. Từ trẻ đến già, tâm của ông vẫn giống nhau.

Chỉ là bên này thực vui vẻ, bên kia còn đang cãi nhau.....

"Anh có thành kiến với nữ nhân phải không?" An kiểm sát trưởng lạnh lùng hỏi.

Triệu Hạo Đình luật sư lạnh lùng mà nói: "Chỉ đối với cô."

[toàn văn hoàn]

Bạn đang đọc truyện *Ở Riêng Thì Có Làm Sao?* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.